

NOVI TEDNIK

Številka 33 • leto XXXIX • cena 40 din

Celje, 22. avgusta 1985

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

Hmelja bo letos manj

Obiranje hmelja je v polnem teku. V Savinjski dolini so najprej začeli obirati sorto Golding, za katero pravijo, da je od vseh še najslabše obrodila. Tudi sicer letos z letino niso preveč zadovoljni, saj bo pridelka za kakšnih 15 odstotkov manj kot lani, kar pomeni, da bomo v Sloveniji pridelali okrog 4000 ton hmelja. Tri četrtine ga bomo izvozili izključno na konvertibilna tržišča v države zahodne Evrope, v Združene države Amerike, na Japonsko in v Avstralijo. Na svetovnem trgu je ponudba precej večja od povpraševanja in sreča je, da hmelj prodajo že v predprodaji za nekaj let naprej, tako da imajo slovenski hmeljarji zagotovljene cene, ki niso odvisne od tržnih nihanj. Prodaja pa se seveda predvsem kakovostni hmelj. Savinjski hmelj je kakovosten, vendar bo treba v bodoče bolj paziti pri obiranju in sušenju. Hmelj bodo obirali do sredine septembra.

Na sliki vidimo Lojzko Dovečar pri merjenju hmelja. Takšnih prizorov je vedno manj, večino hmelja berejo strojno.

J. V. Foto: TONE TAVČAR

Čvrsti stebri naše odprte meje

Novi tednik na obisku pri graničarjih v Logarski dolini. Stran 12

Bo plavanje zamenjalo atletiko?

Plavanje vse bolj postaja šport številka ena v Celju. Stran 17

Kaničar in planine so nerazdružljivi

Novi tednik je bil tokrat na Češki koči. Stran 24

Vse več ljudi se vozi z vlaki

Ljudi, ki kakor tile na naši fotografiji hitijo, da bi ujeli vlak, je iz leta v leto več. Na železniški postaji v Celju se je zanimanje za potovanje z vlaki od lanskega leta do letos povečalo za 7 odstotkov. Večji potniški promet pa je seveda opazen tudi v poletnih mesecih in to v primerjavi s preostalim delom leta kar za 30 odstotkov. Vzrok za to je v vse večjih cenah bencina in pa v ugodni ceni železniškega prevoza, še zlasti v primerjavi z avtobusnim. Največje zanimanje poleti vlada za prevoze v Split in Pulo. Lani so v Split, Rijeko in Pulo vozili tudi avtobusi. Letos so avtobus v Split ukinili zaradi elektrifikacije tamkajšnje proge. Za avtobus v Pulo pa se je zanimanje zmanjšalo zaradi ukinitve bencinskih bonov, pa tudi zaradi vse tanjših denarnic potnikov. Promet z avtobusi se je zaradi vseh naštetih vzrokov v primerjavi z lani zmanjšal kar za polovico. Na železniški postaji v Celju imajo precejšnje probleme zaradi premajhnega števila vagonov, zato potnikom priporočajo pravočasne rezervacije.

ID, Foto: EDI MASNEC

Vse pogostejši zahtevki za višje plače

Občinski komite Zveze komunistov in Občinski svet Zveze sindikatov v Celju sta včeraj organizirala tiskovno konferenco, kjer je bilo med drugim povedano, da so rezultati celjskega gospodarstva ob polletju, kljub izgubi v nekaterih kolektivih, ugodni. Veliko besed je bilo izrečenih tudi o nedavnih prekinitvah dela in drugih oblikah izražanja nezadovoljstva med delavci in Stane Mele je v zvezi z njimi dejal, da se po prekinitvah dela takoj najdejo rešitve, kar pomeni, da je nekaj narobe z vodstvi teh kolektivov.

Industrijska proizvodnja je ob polletju porasla za 8 odstotkov, spodbudni pa so tudi rezultati na področju mednarodne menjave. Če se bo do takšna gibanja nadaljevala, tudi v prihodnjih mesecih, bo celjsko gospodarstvo doseglo resolucijsko načrtovane cilje. Skupni izvoz se je v primerjavi z enakim obdobjem lani povečal za 31 odstotkov, konvertibilni pa kar za 93 odstotkov. Zadovoljivo je tudi pokritje uvoza z izvozom, kjer so prav tako doseženi boljši rezultati kot pa je bilo v začetku leta načrtovano. Najbolj je izvoz povečala Kovinotehna in sicer kar za desetkrat, velik izvoz pa so dosegli tudi v Metki, Etolu, Aeru in Cinkarni. Za načrtovanim izvozom pa najbolj zaostajajo v Libeli, Emu,

Lik-u in Celjski mesni industriji.

Celotna izguba celjskega gospodarstva znaša milijardo in 120 milijonov dinarjev, med največjimi izgubarji pa sta Ema in Železarna Store. O težavah Ema je bilo sicer izrečenih največ besed, vendar o že znanih sklepih in ukrepih izvršnega sveta. (Obširneje pišemo o tem na 3. strani). Če ti ukrepi ne bodo zalegli in se kazalci gospodarstva septembra ne bodo izboljšali, bosta partija in sindikat razmislila o uvedbi še ostrejših ukrepov.

Prekinitve dela in druge oblike nezadovoljstva delavcev so vse pogostejše in jih je znatno več kot sta partija in sindikat pričakovala. Vzroki

za prekinitve dela, vsaj tisti, ki so bili naštet na tiskovni konferenci, so že dolgo znani. Najpogostejše pa gre za osebne dohodke, kar je ob vse nižjem življenjskem standardu sicer razumljivo, vendar je pri tem zaskrbljujoče, da delavci vse pogostejše zahtevajo višje plače, ne da bi se ozirali pri tem na dejanske rezultate poslovanja. Negativna je tudi težnja k uravnolovki, ki nas v tem trenutku, ko so potrebne izvirne gospodarske rešitve, ne more pripeljati iz težav. Izvirnih rešitev ali recepta za premaganje teh problemov od organizatorjev tiskovne kon-

ference sicer ni nihče pričakoval, vsekakor pa smo novinarji pričakovali, več kot ugotovitev, da je potrebno delovati preventivno.

Na tiskovni konferenci je bilo govora tudi o sklepih sveta za ekonomsko in ekološko sanacijo Cinkarne Celje. Kolektiv doslej še ni izpolnil starih nalog, ki so jih sprejeli pred leti, vendar je ponudil alternativne rešitve. Bistvo razprave je bilo v tem, da se ne smemo tega držati enkrat že sprejetih sklepov, če novi izsledki znanstveno omogočajo boljše rešitve.

VILI EINSPIELER

Manj pšenice

V celjski mlinsko predelovalni industriji so doslej (torek) odkupili le 17,6 odstotkov načrtovanih in z odkupnimi pogodbami določenih količin letošnjega pridelka pšenice.

V Mersovih silosih je vskladiščenih 1232 ton pšenice iz polj družbenega sektorja in 1819 ton pšenice iz zasebnega sektorja. Torej skupno iz našega območja le 3051 ton letošnjega pridelka. V mlinsko predelovalni industriji sicer pričakujejo še nekaj pšenice, vendar predvsem iz murskosobškega območja in vojvodinskih polj.

I. F.

Najraje nosim hlače

Elkroj

Ljubečna Celje

ZNIŽANJE CEN

opečnih izdelkov do 30%

Za vse vrste poročil za predelane stene in polni za strop do 30. 8. 1985

Ljubečna Celje
63000 CELJE
tel. 063 33-421

170 LET

KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE

XVIII. mednarodni

OBRтни SEJEM CELJE

Golovec od 13. do 22. septembra 1985

11., 12. september - poslovna dneva
Vstop samo s poslovnimi vabil

Praznična Resevna

Praznik šentjurske občine

Letos so občinski praznik v Senthurju proslavili še posebej slovesno, saj so združili več pomembnih obletic: 40-letnico osvoboditve, 30-letnico občine in 75-letnico kmetijske šole. Prireditve so se vrstile od 10. avgusta, ko je bilo tekmovanje v jadrnanju na deski in kolesarski trim, do nedelje, ko je bila na Resevni osrednja proslava v počastitev praznika.

Večina prireditev se je zvrstila v soboto, saj so že v jutranjih urah odprli novo strelšče na Tičnici, nato pa so se lovci pomerili v streljanju na glinaste golobe. Zanimivo je bilo na tradicionalnem med-občinskem tekmovanju gasilskih enot, pa tudi na popoldanskem rekreativnem teku na 5 in 10 kilometrov, kjer je vsak udeleženec prejel medaljo.

Na slavnostni seji zborov občinske skupščine so podelili najvišja občinska priznanja. Mihael Klanjšek pa je prejel državno odlikovanje za hrabrost. Ob tej priložnosti je spregovoril predsednik izvršnega sveta Sergej Šešer.

Na kmetijski šoli je bila akademija ob 75-letnici šole, hkrati pa so pripravili razstavo izdelkov in učil ter lovsko razstavo. Predstavili pa so tudi razvoj šole.

ko in orisal razvoj občine v času med dvema praznikoma ter nakazal glavne smerice nadaljnjega razvoja.

V nedeljo je bilo osrednje zborovanje na Resevni, ki so jo izbrali v spomin na dogodek pred 40 leti, ko je padlo 80 borcev Kozjanskega odreda. Prireditve je sicer zmotilo slabo vreme, kljub temu pa je bilo slovesno pri planinski koči, ki so jo ob tej priliki poimenovali po narodnem heroju Petru Stantetu-Skali. Slovesnosti se je udeležila

vdova Petra Stanteta, povabili pa so tudi predstavnike pobratene občine Užiške Požege. Slavnostni govornik, predsednik OK ZKS Vlado Gorjup je spregovoril o življenjski poti Petra Stanteta, mladinci pa so pripravili kratak program, v katerem je sodeloval tudi pevski zbor Skladatelj Ivancov z Senthurja. Za boljše razpoloženje je po slovesnosti poskrbel Kvintet Prosvetnega društva Dobje.

Program prireditev ob šentjurskem prazniku pa s tem še ni pri koncu, saj bodo v soboto in nedeljo pripravili še turnir v malem nogometu v športnem parku v Senthurju. TC

Pomoč lačnim v Afriki

Občinski odbor Rdečega križa občine Laško nas redno seznanja s potekom zbiranja denarne pomoči stradalnim v Afriki. Po zadnjih podatkih so občani, delovne organizacije, krajevne skupnosti, društva in druge organizacije darovale skupno 323.260 dinarjev. Od tega so prodali za 80.250 dinarjev vrednostnih bonov, na žiro račun občinske organizacije Rdečega križa se je zbralo 35.000 dinarjev, na žiro račun republiške organizacije Rdečega križa s področja občine Laško se je zbralo 25.750 dinarjev, 182.260 dinarjev pa so zbrali od darovalcev v enkratnih zneskih. VVE

Skrb za črno zlato

S premogom bo potrebno karseda varčevati

Čeprav dolgo vroče poletje še traja, mnogi potrošniki že lep čas trkajo na vrata distributerjev s kurivom, kjer pa imajo nemalo težav s pogodbeno naročenimi količinami premoga iz slovenskih in bosanskih rudnikov. Ponekod so prodajo premoga omejili na tri tone, kupci pa čakajo na črno zlato tudi po več mesecev. Kot vse kaže, bo potrebno s kurivom tudi prihodnjo zimo karseda varčevati.

Pri Kovinotehni Celje smo izvedeli, da pred začetkom kurilne sezone ni več značilnih konic oziroma vrst za naročila, temveč je povpraševanje enakomerno sko-

zi celo leto. Problem je le ta, da vsem kupcem ne morejo ustreči, saj so jim na voljo manjše količine premoga kot po pogodbah z rudniki. Iz velenjskega rudnika so prejeli samo 80 odstotkov naročenih količin (podatki veljajo do konca julija), iz Zasavja samo 66 odstotkov, iz bosanskih rudnikov le dobro polovico in le iz Senovega za 46 odstotkov več, kot ga je bilo naročenega. To pomeni, da je bilo rjavega premoga 10 tisoč ton manj, lignita pa šest tisoč, zato veljajo omejitve prodaje: tri tone rjavega premoga, ali šest ton lignita, čakalna doba pa je kljub temu dolga. Cene se gibljejo okoli 14 do 15 tisoč dinarjev za tono rjavega premoga in 8 tisoč din za tono lignita.

S podobnimi težavami se srečujejo tudi pri Eri, kjer bi prav tako radi ustregli potrošnikom, a prejmejo iz Zagorja le okoli 150 ton rjavega premoga na mesec in iz Titovega Velenja nekaj več kot 300 ton na mesec. Prodali pa bi ga lahko tri do štirikrat več. Cene so tudi pri Eri približno enake. Kako bo do konca leta, pa si pri Eri ne upajo prerokovati, saj kljub pritiskom na sve strani in rudnike ne dobijo zaželenih količin premoga. Potrošniki sprašujejo tudi po briketih iz uvoza, ki pa jih tudi ni na voljo.

V tozdu Dom Dravinjski dom Slovenske Konjice prodajo na Trgu V. kongresa vlada na leto 4 do 5 tisoč ton premoga in se tudi že kaže primanjkljaj. Premog dobavljajo preko Kovinotehne, Smreke iz Maribora in direktno iz Banovičev in Trbovelj. Pred kratkim so preko občine seznanili potrošniške svete v konjskih krajevnih skupnostih o težavah s

kurivom in priporočili kupcem, da omejijo naročila rjavega premoga do tri ton. Največja gneča za naročila bila prav v poletnih mesecih, do 19. julija, ko se je premog podražil za 18 odstotkov. To na rjavega premoga velja pa Dravinjskem domu okoli 13 tisoč dinarjev, lignita pa 8 tisoč dinarjev. V sedmih mesecih leta so prodali 2500 ton premoga, do konca leta na bi ga 4500 ton. Dolgi čakalniki dob v konjski občini tri tona. Potrošnik dobi naročeni premog prej kot v enem mesecu. MATEJA PODJED

Priprave na volitve

Velenjčani bodo začeli z resnejšimi pripravami na volitve šele septembra, ker bi bilo le-to med letnimi dopusti težko izvedljivo. Največ težav pričakujejo pri postopku kandidiranja, kar bo treba posamezne kandidate vprašati ali so funkcije za katere so predlagani tudi pripravljeni sprejeti.

Zaenkrat so z evidencijam končali že v vseh tozidih velenjskega rudnika lignita in v večini tozidov Gore nja, medtem ko bodo v krajevnih skupnostih evidentirali septembra. Ob tem velja zapisati, da je med kandidati veliko novih imen in da med njimi prevladujejo mladi. Socialistična zveza pripravlja tudi vrsto sprememb v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti, s katerimi bodo skušali rešiti problem pomanjkanja delegatov in doseči, da bodo delegati boljše poznali problematiko, o kateri bodo razpravljali. V. E

Inženiring s sozdom Hmežad

Za sodelovanje s sozdom Merx še ni realnih osnov

Ukrep družbenega varstva v velenjski delovni organizaciji Inženiring se bo iztekel letos novembra, kajti kolektiv je očitno na poti ozdravitve. To dokazuje tudi letošnji polletni rezultati poslovanja, ki so v primerjavi z enakim obdobjem lani več kot uspešni. Seveda pa s tem vsi problemi kolektiva še zdaleč niso rešeni. Še najbolj je vprašljiv nadaljnji razvoj Inženiringa, ki zavisi tudi od uspešne združitve z Inženiringom sozda Hmežad, kajti več kot očitno je, da kolektiv v okviru poslovne skupnosti Farmin, ki vse bolj obstaja le na papirju, nima nobene bodočnosti.

Celotni prihodek Inženiringa znaša ob polletju 580 milijonov dinarjev, kar je kar za 80 odstotkov več kot v enakem obdobju lani. Kolektiv je to dosegel, kljub temu da so zmanjšali število zaposlenih delavcev za tretjino. V drugem tromesečju so v Inženiringu že skoraj dosegli tudi načrtovane sklade. Za rezervni sklad so namenili 2,3 milijona dinarjev, za poslovni sklad pa že 10 milijonov dinarjev. Ob vsem tem pa so namenili tudi 11 milijonov dinarjev za akumulacijo. Temu primerno so se povečale tudi plače, tako da znaša povprečni osebni dohodek

43.000 dinarjev, kar je skoraj toliko kot znaša povprečje v panogi.

Kar zadeva povezovanje s sozdom Hmežad, ne bo šlo tako hitro, kot so sprva predvidevali v Inženiringu. Po mnenju Jožeta Rajerja, predsednika začasnega kolektivnega poslovnega organa, je to boljše, ker se bodo na ta način delavci odločali o združitvi po izteku ukrepa družbenega varstva. Do združitve naj bi prišlo konec leta, ker le-ta zaradi zapletenega samoupravnega postopka ni možna prej.

V zvezi s sodelovanjem s sozdom Merx, ki je prek planske poslovne skupnosti povezan s sozdom Hmežad, pa je Jože Rajer dejal, da zaenkrat od tega sodelovanja ne pričakujejo veliko, ker plansko poslovna skupnost še ni začela tako kot je bilo zamišljeno.

Z vključitvijo v sozd Hmežad bo lahko Inženiring znatno razširil svoj program dela in kar je še pomembnejše, združilo se bo raznovrstno znanje, ki je zdaj razdrobljeno, kar znatno otežkoča nastopanje in prevzem del v tuji. Inženiring je še vedno pripravljen delati tudi za poslovno skupnost Framin, vendar pod bistveno drugačnimi pogoji, ki vključujejo tudi materialno odgovornost.

VILI EINSPIELER

Krajevni praznik na Vrhu nad Laškim

V nedeljo, 18. avgusta, so na Vrhu nad Laškim praznovali krajevni praznik. Na ta dan so bili namreč med vojno internirani vaščani, ustreljenih pa je bilo tudi 11 talcev. Na praznični prireditvi je nastopila godba na pihala, člani kulturnega društva in šolska mladina.

Praznovali so delovno, saj prav te dni začnejo z gradnjo Ceste Trate-Trobnj dol. Predvidevajo, da bo cesta že letos usposobljena za osebne avtomobile, kasneje pa tudi za avtobus, ki mu bo tako odprta nova proga oziroma omogočen krožni promet.

V petek, 16. avgusta se je na Vrhu nad Laškim zaključil brigadirski vrtec, ki je trajal 14 dni, vključeval pa je okoli 50 otrok. Starši so bili z vrtcem zadovoljni, saj so se otroci tu mnogo naučili, zgubili pa so tudi pretirano zadržanost pred vrstniki in tovarišicami, kar jim bo zelo koristilo pri vstopu v šolo. Zato si vaščani želijo, da Rdeči križ tudi drugo leto organizira podoben vrtec.

Mnogo manj pa manjka do zaključka del za vodovod v vas Leše, saj so že opravljena vsa zemeljska dela, pri katerih so vaščanom udarnikom pomagali brigadirji zvezne mladinske delovne akcije Kozjanske 85. Vodovod je za krajevno skupnost prav gotovo pomem-

ben pridobitev, saj bo po njem pritekla pitna voda v 15 domačij. Brigada pa je pomagala tudi pri melioracijah v Zigonu, kjer so tako pridobili nove tri hektare obdelovalne zemlje.

KARMEN KNAVS

V knjigarnah se je že pričela značilna gneča predšolskih dni.

Krvodajalci v Radečah

Rdeči križ Slovenije, Občinska organizacija Laško vabi svoje krvodajalce in občane na redno krvodajalsko akcijo, ki bo v petek, 23. avgusta od 7. do 12. ure na Osnovni šoli Marjana Nemca v Radečah. Iz Laškega bo odšel poseben avtobus ob 7.30 pri novem objektu HUM. VM

Letos manj težav z učbeniki

Knjigarne dobro založene, dobra tudi prodaja v šolah

Čez dober teden se bodo učenci osnovnih in srednjih šol s težkimi torbicami na ramah zopet napotili po znanje v hrame učenosti. Celjske knjigarne so zanje različno poskrbele. Ponekod so dobro založeni s šolskimi potrebščinami, drugod pa bi zamažali iskali dolo-

čene stvari – predvsem učbenike za nižje razrede osnovnih šol.

V knjigarni Državne založbe na Trgu V. kongresa vlada že precejšnja gneča pri nakupovanju šolskih potrebščin. Z učbeniki so dobro založeni, trenutno manjka le Matematika za prvi in šesti razred osnovne šole. Učbenika sta še v tisku, vendar upajo, da ju bodo do 1. septembra kupcem lahko ponudili. Z učbeniki za srednje šole pa – za razliko od lani – letos ni problemov. Knjigarna Državne založbe oskrbuje s potrebščinami tri celjske srednje šole, na osnovnih šolah pa se letos pojavljajo s svojimi paketi. Zelo dobro so založeni tudi z literaturo za glasbene šole, saj lahko v njihovi knjigarni najdete vse glasbene izdaje Državne založbe.

Knjigarna Mladinske knjige na Stenetovi ulici ima tudi letos levji delež pri oskrbovanju šol z učbeniki, delovnimi zvezki in ostalimi šolskimi potrebščinami, saj oskrbuje v glavnem vse celjske in okoliške osnovne in srednje šole, ki to želijo. Po želji pripravijo tudi pakete s kompletom šolskih potrebščin za določene razrede. Nekaj problemov imajo zaradi učbenikov, ki so še v tisku. To so predvsem učbeniki za šesti razred osnovne šole. Manjka jim še Moj prvi atlas za tretji razred in Matemati-

ka za prvi razred. Za srednje šole učbenike v glavnem imajo, v tisku je le še delovni zvezek za geografijo za prvi in Matematika za četrte letnike. Upajo, da bodo do septembra lahko zagotovili tudi te manjkajoče učbenike. Sicer pa je gneča pri njih že zelo opazna. V enem dnevu imajo tudi do 1800 kupcev šolskih potrebščin.

Knjigarna Založbe Obzorja nima pogodb s šolami, omejujejo se le na prodajo v njihovih prostorih. Z zvezki pisali in podobnim so dobro založeni, učbenikov pa jim zelo veliko manjka. Pri njih je zelo težko dobiti učbenike za nižje razrede osnovne šole, medtem ko srednješolci tu ne bodo imeli problemov. Probleme z učbeniki imajo zaradi slabe dostave, učbenikov jim hitro zmanjka, nekateri pa jih je še v tisku.

Šolske potrebščine – predvsem zvezke in podobno lažje učenci kupijo tudi v blagovnicah T, s ponudbo torbic pa so letos presenetili v Tločini. Njihova prodaja na prostem pritegne mimoidoče, marsikatera mamica prav tako kupi torbico nadobudnjemu šolarju.

Nakupovalna gneča v knjigarnah se je torej že začela, v glavnem bodo učenci lažje v Celju našli vse potrebno, v več knjigarnah bo morda treba pogledati.

INES DRAM

RADO PANTELIC

Brez temeljitih organizacijskih in tudi kadrovskih sprememb ne bo šlo

Splošna banka je devizno blokirala Emo. Tudi dinarska blokada?

Izguba Ema ob polletju, ki znaša 336 milijonov dinarjev, je nekoliko manjša kot je kolektiv predvideval pred mesecem dni in za približno 100 milijonov manjša kot v prvem romesečju. Zato celjski izvršni svet na izredni seji, ki je bila konec prejšnjega tedna, ni razpravljala o uvedbi krepke družbenega varstva. Doseženi rezultati gospodarstva pa so še vedno manjši od načrtovanih. V kolektivu morajo zaradi tega oceniti odgovornost za neizpolnjevanje načrtov, kar pomeni, da brez kadrovskih sprememb v Emu ne bo šlo. Emo mora še v tem tednu pripraviti tudi zbalans gospodarskih načrtov, medtem ko mora biti finančni program izdan do 31. oktobra. O nadaljnji sodi tega 3000 članskega celjskega kolektiva pa bo danes razpravljala tudi izvršni odbor Ljubljanske banke Splošne banke Celje.

Kar zadeva organizacijske in kadrovske spremembe je izvršni svet ocenil, da brez njih Emo v bodoče ne bo mogel uspešno gospodariti. Franci Gazvoda, glavni direktor Ema, je v zvezi s tem dejal, da brez atrakcij gotovo ne bo šlo, čeprav je to v tem trenutku še najmanj pomembno. Veliko važnejše je to, kdo bo moral kolektiv pustiti je namreč vprašanje, kako bodo kadrovske spremembe izpeljane. Ni dovolj, da v kolektivu razrešijo nekatere izmed vodilnih delavcev, temveč morajo izpeljati kadrovske spremembe na vseh ravneh. V naprednem primeru bodo vodstveni in drugi delavci, ki so prav tako odgovorni za neizpolnjevanje dogovorjenih načrtov, še naprej delali ruinski in po že zastarelih šablona. S tem pa se takoj postavi vprašanje, kje naj Emo najde ustrezne kadre, kajti ni dovolj nekoga le zamenjati, temveč mora biti ta drugi tudi boljši od svojega predhodnika.

Rebalans gospodarskega račta bo pokazal, ali lahko Emo ob koncu leta posluje pozitivno ali ne. V kolektivu enkrat zagotavljajo, da je oslovanje brez rdečih štečlik izvedljivo za vse tozde izven za tozdi Kotli. V kolikor temu ni tako, kar bo znano v prihodnjem tednu, bodo po tej verjetnosti potrebni še

dodatni ukrepi, vendar izvršni svet zaenkrat o njih ni razmišljal.

Priporočilo za likvidnostno podporo

Izvršni svet je med drugim tudi priporočal organom Ljubljanske banke Splošne banke Celje, da naj dodatno likvidnostno podpre Emo

Dodatno združevanje za javno tehniko

V Šentjurju na železniški postaji že nekaj časa dela javna tehniko, ki pa ni dovolj izkoriščena.

Večje šentjurske delovne organizacije, kot je na primer Alpos, še vedno uporabljajo celjsko tehniko. Komunalno obrtno podjetje iz Šentjurja, ki je tehniko postavilo, sedaj ugotavlja, da bo za njeno dokončno ureditev in nadaljnje delo potrebno dodatno združevanje sredstev. O tej zahtevi je na svoji zadnji seji spregovoril tudi šentjurski izvršni svet.

Za tehniko so v začetku zbrali 1,2 milijonov dinarjev, s katerimi so kupili tehniko,

pod čim ugodnejšimi pogoji, čeprav se je banka že pred mesecem dni, na osnovi analize Službe družbenega knjigovodstva odločila, da Ema ne bo kreditirala, če kolektiv ne bo posloval brez izgube in če se ne bodo znatno izboljšali tudi ostali kazalci poslovanja. Trenutno je Splošna banka Celje Emo devizno blokirala, medtem ko bo o dinarski blokadi razpravljala danes. Izvršni svet ocenjuje, da je dinarska blokada Ema nesmotrna, ker bi morali v tem primeru delavci preprosto oditi domov, za ponovni zagon tovarne pa bi bila potrebna veliko večja sredstva. Kot že rečeno, odločitev banke še ni znana, od poslovnih delavcev banke smo zaenkrat zvedeli le to, da so pripravljene kreditirati vse članice, ki bodo skušale pomagati Emu iz sedanjih težav.

za gradbeni del pa je Komunalno podjetje najelo 2,7 milijona din kredita. Podjetje je že nekaj časa v teži finančni situaciji in je ob polletju zabeležilo izgubo. Zato menijo, da sami ne bodo zmogli plačevati kredita in visokih obresti, potrebna pa bi bila še nekatera manjša ureditvena dela okolice javne tehnice. V ta namen naj bi delovne organizacije združile okrog 4 milijone dinarjev, vendar se na seji izvršnega sveta s tem niso strinjali. Menili so, da naj se vsako leto ugotavlja razlika med dohodki, ki jih prinaša tehniko in neplačanimi anuitetami in se šele nato sklepa o dodatnem združevanju sredstev. Komunalno obrtno podjetje pa mora poskrbeti za to, da bo tehniko čim bolj izkoriščena.

TC

Vprašanje osebnih dohodkov za mesec avgust je rešeno, kako pa bo z izplačilom le-teh v mesecu septembru, pa je odvisno od današnje odločitve izvršnega odbora Splošne banke Celje in od njenih članic.

Da so doseženi rezultati bistveno pod zastavljenimi cilji, niso krivi le objektivni vzroki, kot je na primer padec kupne moči prebivalstva ali nedavni ukrep zveznega

Vrednostno so v kolektivu dosegli 98 odstotkov načrtovane proizvodnje, količinsko pa le 90 odstotkov. Prodaja je bila dosežena 99 odstotno, načrtovani izvoz pa so v kolektivu dosegli le 78 odstotno. Pri tem je bistveno manjši izvoz na konvertibilno področje, ki znaša le 76 odstotkov načrtovanega izvoza. Izvoz na klinirsko področje je 100-odstoten. Uvoz so v kolektivu izpolnili 106 odstotno, od tega so uvozili iz konvertibilnega področja 127 odstotkov, iz klinirskega področja pa 93 odstotkov. Čeprav na videz ne gre za velika odstopanja od načrtovanih ciljev, razen pri izvozu, je izvršni svet ugotovil, da letošnji gospodarski načrti Ema niso več dosegljivi. Ob tem je treba namreč vedeti, da so bili zastavljeni cilji pogoj za pozitivno poslovanje kolektiva. Da so cilji več kot smeli pa so v Emu vedeli že takrat, ko so si jih zastavili.

izvršnega sveta o vračanju cen nekaterih proizvodov na februarско raven, temveč gre tudi za vrsto subjektivnih razlogov. Izvršni svet je tako ocenil, da vodstvo kolektiva kljub izrednim pogojem maja od samoupravnih organov, ni uspelo v zadostni meri mobilizirati kolektiva za doseganje načrtovanih ciljev. V kolektivu zaradi tega na vseh ravneh ocenjujejo odgovornost za nedoseganje zastavljenih ciljev, celovito oceno odgovornosti pa bo pripravila partijska konferenca Ema.

VILI EINSPIELER

Razpis za inovatorje leta

Konec meseca bo potekel rok razpisa za inovatorja leta, ki ga je razpisala občinska raziskovalna skupnost Slovenske Konjice v okviru svojega rednega programa, ki temelji prav na razvoju inovacijske dejavnosti.

Letos, ko poteka deset let pospeševanja inovatorskega dela, bo še toliko bolj slovesno. Ob občinskem prazniku bodo podelili denarne nagrade in priznanja »12. oktober« in pripravili razstavo inovacijskih dosežkov skozi to desetletje. Društvo inovatorjev je že imenovalo iniciativni odbor za pripravo slovesnosti ob tej priložnosti. Razpis za inovatorja leta so prejele vse delovne organizacije v občini, objavljen pa je bil tudi v občinskem glasilu. Kandidate lahko prijavijo delovne in družbeno-politične organizacije, strokovna društva, delavski sveti in tudi posamezniki.

MP

Med krvodajalci največ rudarjev

V Titovem Velenju je bila pred kratkim že druga enodnevna krvodajalska akcija, ki se je je udeležilo 576 krvodajalcev. Med njimi je bilo 500 rudarjev, ki so že leta nazaj najbolj vestni krvodajalci.

Najbolj obisk pričakujejo Velenjčani jeseni (kri naj bi dalo prek 1500 krvodajalcev), ko bodo organizirali trodnevno akcijo odvzema krvi. Velenjčani ob tem upajo, da bodo iz ljubljanskega zavoda za transfuzijo krvi poslali številnejšo ekipo, tako da ne bo treba čakati na odvzem krvi tako dolgo kot doslej.

L. OJSTERSEK

Nimajo praznika

Občane v krajevni skupnosti Šmarje že lep čas zanima, zakaj nimajo svojega krajevnega praznika, kar bi se za tako veliko krajevno skupnost, ki je obenem občinsko upravno središče, tudi spodobilo. Zakaj je tako in kako kaže v bodoče?

Pred leti, ko so na območju sedanje občine Šmarje pri Jelšah obstajale kar tri (krajši čas celo štiri) občine, in to Šmarje, Rogaška Slatina, Kozje in Rogatec, so krajan Šmarja praznovali občinski in krajevni praznik obenem. Ko pa je iz teh občin nastala ena sama, občina Šmarje pri Jelšah, je bil določen tudi nov datum občinskega praznovanja, 9. september. S tem je krajevna skupnost izgubila svoj praznik.

O tem problemu so razpravljali že na številnih sejah skupščine krajevnega skupnosti Šmarje, toda do dokončne odločitve še ni prišlo. Delegati se namreč niso mogli zediniti glede datuma krajevnega praznovanja. V mislih imajo predvsem 7. ali 8. avgust, ko so se v Šmarju,

v času NOB, odvijale pomembnejše partizanske akcije. Letos bodo zadevo rešili podobno kot prejšnja leta in se vključili v praznovanje občinskega praznika. Vse aktivnosti bodo torej osredotočili na čas okoli 9. septembra. Do konca leta se bodo v skupščini krajevnega skupnosti, tako vsaj zagotavljajo, dogovorili za točen in dokončen datum praznovanja krajevnega skupnosti Šmarje.

M. A.

Butik Črna mačka TT Prebold

omogoča nakup

unikatnih konfekcijskih izdelkov

namenjenih izvozu, po nižjih cenah. Kupite lahko tudi vse druge izdelke te tovarne.

POGLED V SVET s kovinotehno

Nevznemirljive volitve

Dan pred iranskimi predsedniškimi volitvami je kazalo, da jim bo vtisnil pečat iraški letalski napad na otok Karg, glavno iransko izvozno pristanišče za nafto. Uradni Bagdad je namreč sporočil, da so iraški »letalski orli« povsem razdejali Karg. Napad je vsekakor bil hud in neodvisne cenitve govore o dveh petinah poškodovanih naprav, drugi pa pripominjajo, da je osem iraških letal v dveh valovih poškodovalo glavne naprave na starem terminalu, ki da je vseeno manj pomemben za izvoz nafte kot novi terminal.

Uradni Teheran napada skorodni omenil, poročal je le, da so sestrelili eno iraško letalo (kar je Irak zanikal).

Kakor koli že, volitve so minile, na volišča je prišlo 2,5 milijona volilcev manj kot na prejšnjih volitvah, čeprav se je število volilnih upravičencev medtem povečalo. Izmed treh kandidatov je premočno, z 85 odstotki glasov zmagal dosednji predsednik iranske republike Ali Hamnei. S tem je bila poudarjena tudi kontinuiteta sedanje vodstva, ki krmari islamsko republiko skozi viharje pet let trajajoče vojne z Irakom, nemire v iranskem

delu Kurdistanu in gospodarske težave.

Svet varuhov revolucije, posebno telo, ki nadzoruje (med drugim) kandidate na volitvah je izmed 50 prijavljenih kandidatov odobrilo tri. Razen Hamneija še bivšega trgovskega ministra Ovladija in islamskega teologa Kašanija.

Piše Jože Šircelj

Kot je bilo pričakovati, ni bila odobrena kandidatura Mehdiya Bazargana, prvega predsednika iranske vlade po strmoglavljenju šaha Reze Pahlavija. Bazargan, ki vodi edino še kolikor dovoljeno opozicijsko »gibanje za svobodo«, se je pred volitvami zavzel za mirovno pogajanja z Irakom o koncu vojne. Takšno stališče je v popolnem nasprotju s stališčem vrhovnega verskega in posvetnega voditelja Homeinija, da se je treba vojskovati vse dotlej, dokler Iran ne zmaga.

Visoka zmaga Ali Hamneija je vseeno nižja od tiste 1981. leta, ko je bil izvoljen za predsednika republike s 95 odstotki oddanih glasov. Tik pred volitvami je Teheran

obdolžil iraške oblasti, da so skušale poslati v Iran svoje agente, ki naj bi povzročili nered med volitvami, da pa so jih vse bodisi prijeli ali pobili.

Vojna z Irakom je – čez dober mesec dni bo že pet let, kar je izbruhnila – slej ko prej glavna iranska skrb. Iraški napad na otok Karg je dvojni udarec: prvič, vsaj začasno je prizadel izvoz iranske nafte (milijon do poldrug milijon sodov dnevno), in drugič, s tem je bila demantirana trditev, da je iranska protiletalska obramba Karga tako dobra, da otoka iraško letalstvo ne more uspešno napasti. Podobno kot šibka protiletalska obramba Teherana ob iraških napadih pred meseci, tudi napad na Karg kaže na pomanjkljivosti iranskega letalstva, ki mu očitno manjka nadomestnih delov za sicer dokaj moderna letala ameriške izdelave, nabavljena še za časa šaha.

In tako tudi po predsedniških volitvah položaj v bistvu ostaja nespremenjen. Vojno nadaljujejo v znamenju občasnih večjih letalskih napadov ali spopadov na kopnem, pri tem pa ni nobenih znamenj, da bi obstajala vsaj minimalna obojestranska pripravljenost na pogajanja o prenehanju sovražnosti.

rešernova obnovljena pred rokom

Z dobro organizacijo dela pa tudi dobro predpripravo del delavcem tozda Ceste-kanalizacije celjske Komunale poto Prešernovo ulico v Celju urediti pol meseca pred kom. Rok za ureditev zgornjega ustroja ulice je bil 31. avgust, tlakovanje pa so zaključili prejšnji teden. V tem času so opravili še zaključna dela, fugiranje rež med granitnimi kockami, delavci Elektra pa so priključili javno razsvetljavo.

Z deli so pričeli 27. julija, ter v prvih petih dneh delali prekinjeno, 24 ur dnevno, kasneje pa 16 ur dnevno. Uredili Prešernove ulice je stala 20 milijonov dinarjev, od tega ostali hišni priključki pa 8 milijonov din. Poleg delavcev iz Ceste-Kanalizacije so se s pravočasno opravljenimi deli izkazali tudi delavci tozdog Vodozvod in Plinarna ter Elektra in PTT. Izvajalcem se je mudilo tudi zato, ker bi v primeru zamude pri obnovi ulice plačali odškodnino organizacijam, ki imajo v Prešernovi svoje trgovine in lokale. Ker ni bil dogovorjen obveznosti ni bilo, globe, ki bi znašala milijon in pol dinarjev dnevno, ni bilo treba plačati.

R. PANTELIČ

»Bolje in več delamo«, pravijo v Boru

Ugodni rezultati se nadaljujejo tudi ob polletju

V Boru v Laškem so še vedno zadržani v izjavah o dolgoročnih napovedih gospodarskih gibanj. Direktor Oto Rak meni, da so sicer najhujši časi za njimi, sedaj pa je napočil čas, ko morajo dosežene poslovne in finančne rezultate utrditi in šele, ko bodo ti enako uspešni skozi daljše časovno obdobje, bodo lahko govorili o popolni »ozdravitvi« tega kolektiva.

V Boru se nadaljujejo ugodna gospodarska gibanja iz četrtnega obdobja, ko so prvič. Odkar so bili v izgubi, ki so ji sledili sanjski programi in lani celo ukrep družbenega varstva, poslovali pozitivno z 19 milijoni dinarjev ostanka dohodka. Ob polletju so ostanek dohodka povečali še za 200 tisoč din za 21 milijonov dinarjev pa se je nabralo sredstev za akumulacijo.

»V Boru smo začeli drugače delati,« enostavno utemeljuje uspehe direktor Oto Rak. »Večja je delovna disciplina, ljudje več in bolje delajo, k čemer je pripomogel tudi boljši pravilnik o nagradovanju po delu. Pretehtamo vsako poslovno potezo in izločimo tiste, ki ne dajejo ustreznih ekonomskih učin-

kov. Tudi nekatere pol proizvode smo začeli izdelovati sami, kot na primer oplemenitene iverne plošče, ker smo ugotovili, da je to za nas ceneje kot če jih kupujemo od specializiranih proizvajalcev.«

Sanacijski program Bora ne vsebuje poglavij o prestrukturiranju, reorganizaciji in podobnih velikih spremembah, ki nujno zahtevajo tudi velika sredstva v nove

investicije. V Boru so spoznali, da je njihova osnovna proizvodna usmeritev pravilna, vendar morajo strokovno in previdno pretehtati vsako poslovno potezo, zato so si delo razdelili in bolje organizirali tudi s pomočjo novih strokovnih kadrov. Višji osebni dohodki, stimulativni pravilnik o nagradovanju po delu in še nekateri drugi ukrepi pa so vplivali na večjo delovno disciplino in večjo učinkovitost.

VIOLETA V. EINSPIELER

Celotni prihodek se je v primerjavi z lanskim polletjem povečal za 116 odstotkov, čisti dohodek za 149 odstotkov, kar je za tretjino več kot so načrtovali. Osebnih dohodkov so v tem času povečali za 103 odstotke. Vrednost izvoza v dinarjih so povečali za 118 odstotkov in če od tega odštejejo inflacijo, ki je v tem obdobju znašala 70 odstotkov, je 48 odstotkov vendarle zelo dober presežek.

Tekstilna tovarna Prebold dobila mednarodni kredit

Dva milijona dolarjev za posodobitev predilnice

Tekstilna tovarna iz Prebolda je ena izmed naših dvanajstih tekstilnih tovarn, ki jim je mednarodna finančna korporacija IFC pravkar odobrila kredit za uvoz opreme v vrednosti dva milijona dolarjev.

Pri tem, kateri tovarni bodo odobrili posojilo, je bilo seveda zelo pomembno, kako tovarne poslujejo in kakšni so izvozni rezultati, pomembno pa je bilo tudi to, kako so tovarne poslovale nekaj let nazaj.

Za preboldsko tekstilno tovarno je znano, da dobro posluje in da dosega dobre izvozne rezultate. Posojilo bo morala tovarna vrniti v desetih letih, s tem da se začetek odplačevanja odloži za tri leta, posojilo pa bodo plačevali po fiksni osem do devet in pol odstotni obrestni

meri. Denar, oziroma posojilo, bodo preboldski tekstilci namenili za nakup štiridesetih strojev iz Švice in Zvezne republike Nemčije, s katerimi bodo opremili predilnico. Gre za stroje, ki so trenutno na svetovnem tržišču najso-

dobnejši, z njimi pa se bo produktivnost povečala za več kot polovico. Prve stroje bodo začeli montirati že čez dva meseca, čez eno leto pa bo naložba v predilnico tudi končana.

JANEZ VEDENIK

Sušilnica v Bohorju - ena najmodernejših

Konec septembra bodo v Bohorju odprli novo sušilnico za rezan les s 520 kubičnih metrov zmogljivosti. To bo ena najmodernejših tovrstnih sušilnic pri nas in je skoraj v celoti domače izdelave.

Predračunska vrednost zanj znaša 5 milijonov dinarjev. Pomeni začetek novega proizvodnega programa Bo-

horja, ki v tem času pripravlja projekte za izdelovanje masivnega hrastovega pohištva, ki bi bil predvsem namenjen izvozu. Sušilnica pa je pogoj, da bodo imeli kvalitno sušen hrastov les.

Hkrati so morali preurediti toplotno postajo, saj vso energijo, ki je potrebna za proizvodnjo, pridobijo sami z lesnimi odpadki. Ker sušil-

nica v začetku še ne bo delala za potrebe novega proizvodnega programa, bodo sušili les za različne naročnike. Povpraševanje po tovrstnem lesu je namreč pri nas veliko, zato sušilnica ne bo brez dela. Ker bo ena najsodobnejših, bo hkrati služila kot učni in demonstracijski objekt.

V Bohorju pa bodo kmalu končali tudi z deli na prizid-

ku upravne zgradbe. Glavna vedno večji obseg proizvodnje in nove zahteve na delu skupnih služb, so se ločili razširiti sedanjost prostore. S prizidkom bodo pridobili prostor za avtomatsko obdelavo podatkov, pritličju pa bo razstavni viljon njihovih izdelkov, jih večina prodajajo na tujih trgih.

JANEZ VEDENIK

Ljubečna Celje

hlevit®

tlak za hleve

telefon: 33-421, 31-865

Uniorjevo povabilo v Črešnjice

V sklopu turistične ponudbe RTC Unior od konca minulega leta spet gostoljubno odpira vrata zidanica v Črešnjicah nad Frankolovim.

Nekdaj priljubljena izletniška točka Celjanov in okoličanov od koder je lep razgled na slikovito vas, prek številnih vinogradov vse tja do Savinjskih Alp, ima na voljo tri restavracijske sobe s 30 sedeži, kmečko sobo z 20 sedeži in prehodno sobo s 17 sedeži. Mična je tudi velika pokrita terasa za 30 gostov in še ena pred samim objektom z več kot 60 sedeži.

Pred zidanico je tudi lepo urejeno in dovolj veliko parkirišče, do koder vodi lepa, pred kratkim obnovljena cesta.

Zidanica je s svojo ponudbo zanimiva predvsem za zaključene družbe, poslovna kosila. Nudi mir, domačnost, na-

željo gostov pa tudi razvedrilo s glasbo in glasbo ter piknike, ki jih organizira RTC Unior tudi za svoje hotelske goste. Za dobrodošlico vas bodo v zidanici pozdravili z domačim borovničevcem in postregli s pristnimi specialitetami kot so: domači kruh, šunka z zaseko, odojek, jagnječevina, postrvi, gobova juha in še kaj.

Zidanica Črešnjice obratuje vsak dan od 12 do 22. ure, po potrebi tudi dlje.

Zavrtite telefonsko številko: 772-116.

Hotel PLANJA — Rogla
Bungalovi — Rogla
Apartmani — Rogla
Žičnice — Rogla
Športni objekti — Rogla
Hotel DOBRAVA — Zreče
Športni objekti — Zreče

telex 63214 33527 yu unior ZREČE

RTC

UNIOR

Tudi v odpadkih so devize

Dober začetek Surovine v Hajnskem

Surovina Maribor, temeljna organizacija iz Celja, ima svojo poslovno enoto tudi v občini Šmarje pri Jelšah, v Hajnskem, kjer je zaposlenih šest delavcev. Dobra organizacija dela v tej enoti obeta lepe rezultate poslovanja.

O dovozu surovin oziroma odpadnih materialov imajo sklenjene pogodbe s številnimi delovnimi organizacijami na Šmarnskem. To so Steklarna Boris Kidrič iz Rogaske Slatine, temeljna organizacija šentjurskega Bohorja v Mestinju, tozdr Gorenje Rogatec, Vital Mestinj, Mercator Jelša Šmarje, Zdravilišče Rogaska Slatina, Hmezd, tozdr Kovi-

narstvo Šmarje in druge. Odkupne cene za družbeni sektor so dogovorjene s pogodbami, za zasebni sektor pa so različne, odvisne od vrste materialov in kakovosti. Za kilogram papirja odštejejo v Hajnskem od 7 do 15 dinarjev, za železo 2,5 do 10 dinarjev, za kilogram barvastih kovin od 40 do 270 dinarjev, steklo odkupujejo po 80 par za kilogram in gumo po 50 par.

Odpadni material, ki ga v Hanjsko pripeljejo delovne organizacije ali občani, v Surovini najprej sortirajo in izločijo neuporabno, nato kose železa in barvastih kovin razrežejo na dimenzije, ki so določene v po-

godbah, nato pa te komade zložijo v pakete. Pakete stisnejo ga papirja, železa in barvastih kovin prodajajo širom po Sloveniji in še izven republiške meje. Največji kupec za železo zarna Store, Sladkogor tozdr Čeršak, Mariborska lin na, Eksoterm Kranj, Pirom Bečko in drugi. V Hanjsko so prepričani, da se bo ml kupcev stalno širila, odpad steklo pa bodo v bodoče izvažali.

V poslovni enoti Surovine Hajnskem so imeli ob trideset letu še izgubo, ob polletju so bili rezultati poslovanja tako dobri, da sedaj, names izgubi, govorijo o »dobičku«.

MARJELA AGEL

Kovinarjev skok na tuje

V Vitanju obnavljajo staro kovačnico

Kovinar Vitanje se je lani s stotimi prešami priključil ostalim izvoznikom v konjski občini. Približno tolikšno količino preš bodo izvozili tudi letos. Na tuje naj bi v prihodnje prodajali tudi odkovke in odlitke, o čemer že teče beseda s tujimi partnerji.

V Kovinarju, kjer je zaposlenih nekaj manj kot sto delavcev, izdelujejo odkovke za traktorsko, elektro in strojno industrijo ter mehanične, hidrovalične in električne preše. Slednje so najbolj zaželeni na zahtevnem tujem tržišču. Vseh skupaj naredijo na leto okoli pet tisoč. Večina jih ostane na domačem trgu, ki pa postaja tudi vse bolj zahteven, konkuren-

čni boj pa neizprosen. Kovinar ima tržišče po vsej Jugoslaviji, razen v delu Srbije in Črne gore. Za čimboljšo kakovost izdelkov se je delovna organizacija iz Vitanja povezala s strojno fakulteto v Ljubljani, kjer izdelujejo nove programe za šenarizirano tržišče, kjer želi Kovinar s prodajnimi hišami skleniti ustrezne pogodbe.

Zanimivo sodelovanje se prepleta tudi med Kovinarjem in Dinosom iz Ljubljane, ki daje surovine za prelivanje odlitkov. Ti gredo nato v železarno. Kovinar je sklenil z Dinosom pogodbo o dolgoročnem sodelovanju, ki se je že na začetku izkazalo za dobro. Prav v tem času pripravljata Kovinar in

Dinos nov proizvodni program, ki ga bodo skupno nancirali. To poslovno teleno sodelovanje je Kovinar zagotovilo surovine na podlagu barvnih kovin, ki jih v Jugoslaviji primanjkuje. Gre predvsem za baker, aluminij in bron.

V Kovinarju prav v tem obdobju obnavljajo tudi kovačnico, kjer bodo dva zastarela stroja zamenjali z novimi. Naložba bo veljala 5 milijonov dinarjev. Pomembno pa je, da se bo povečala produktivnost v kovačnici, tudi kakovost izdelkov, da bodo na novo zaposlili delavcev. Dela bodo končali konca oktobra.

MATEJA PODGORNIK

V novi blagovnici v Radečah še slaba oskrba s sadjem

Radečani so z novo blagovnico zadovoljni, saj so jo pričakovali več let. Kljub bojaznim delavcem v blagovnici, da ne bo dovolj prometa, da se bodo ljudje stezka navadili na nov način nakupovanja - da na enem mestu dobijo vse - so tudi oni zadovoljni, ko ugotavljajo, da so se Radečani in okoličani navadili kupovati v novi blagovnici tudi tisto, po kar so še pred nekaj meseci hodili v Celje ali Sevnico.

»Z vsem pa le nismo zadovoljni«, pravi poslovodkinja Nada Kralj, »gre to predvsem na naš rovaš, saj je oskrba dosti slabša kot ob otvoritvi. Zaman si prizadevamo, da pridemo pravočasno do naročenega blaga, ker zatajijo naši dobavitelji. Tako se vse pogosteje dogaja, da od naročenih artiklov pravočasno dobimo le slabo polovico. To otežuje naše delo in povzroča nezadovoljstvo med ljudmi. Še vedno se Merx mačehovsko obnaša

do nas pri oskrbi s sadjem in zelenjavo. Izbira je zelo slaba. Zato ni čudno, da je na pobudo potrošniškega sveta in krajevne skupnosti prodajo sadja in zelenjave prevzel zasebnik. Tudi sama odobram tako odločitev, saj je sezona svežega sadja in zelenjave v polnem razmahu, v trgovini pa nimamo kupcem kaj ponuditi.

Promet v samopostrežbi je dober, da pa upada kupna moč prebivalstva, se najbolj kaže v oddelku s tehničnim blagom, kjer imajo vsega še dovolj na zalogi. Večje povpraševanje je le po 50-litrskih zamrzovalnih skrinjah, ki jih pa na trgu ni.

Sicer pa imajo že od vsega začetka v blagovnici v Radečah navado, da zapisujejo želje svojih strank in si na ta način pomagajo čim bolj ustreči kupcem. Pred kratkim je Papirnica preko blagovnice naročila zase nekaj inventarja.

Sicer pa je investicija v blagovnico že zaključena, usposobiti morajo le agregat za proizvodnjo električne energije in dokončati parkirišče. Že jeseni pa naj bi v bifeju, ki je v sklopu blagovnice, ponudili tudi tople malice.

VVE

Ce kaj, potem se še kako prileže dopoldanska malica in počitek na jasi. A komandant Herbi Lešnik je bil silno natančen: pihle pol ure in rezek žvižg je mlade spet prestavil na delovišče. Do dveh. Do kosila v hotelu, ki jim vselej ni šlo najbolje v slast, čeprav je v železnicah krulilo, da le kaj. Vidi, vidi pa se čudi, kaj ti menza v Planji nudi, so zapisali v drugi številki biltena.

Dan z brigadirji na Rogli

Brigadirsko življenje je lepo, čeprav zelo naporno, ugotavlja vsakdo, ki je bil kdajkoli za več dni skupaj poprijel kramp in lopato. Izključno to orodje (v kooperaciji s samokolnico) je pelo do ponedeljka z mladimi iz konjske občine na lokalni delovni akciji Rogla 85. Kar so se mladi bili namenili, so tudi postorili in še več.

Na Rogli so očistili smučišči Jurgovo II in Mašin žago, organizirali so čistilno akcijo med kočami in depa-

dansami na Rogli in pretežni del svojih moči vpregli v odstranjevanje travne ruše z novega cestišča in polaganje brežin parkirnega prostora proti hotelu Planja. Ni jih motil ne planinski veter in tudi ob hudi pripeki ob višinskem soncu, ki je marsikoga močno pičilo v hrbet, niso popustili. Svoje delo pod zastavo pokrovitelja, Uniorja iz Zreč, so v celoti opravili.

Še bolj trdno so se mladi zagrizli v travno rušo, ko jim

je priskočila na pomoč osemčlanska občinska in družbeno-politična struktura. Boj za polne samokolnice je bil neusmiljen, rezultat odličan, pomoč dobrodošla, so ob koncu združene akcije ugotavljali brigadirji brigade Milenka Kneževiča. Več kot 40 mladim so se 13. avgusta pridružili: Božo Punčoh, Rozika Sodan, Tugomir Pokorn, Marija Poličar, Bojan Fijavž, Zvone Fevžer, Albin Borko in Miroslav Pesko. Kakšen žulj gor ali dol, ob koncu akcije so bili vsi zadovoljni in gromki Z-D-R-A-V-O tudi najlepša zahvala iz brigadirskih vrst. Nasvidenje do prihodnje delovne akcije, so družno sklenili!

TV

MATEJA PODJED

Obletnica gasilstva v Vojniku

Eno najstarejših prostovoljnih gasilskih društev v Sloveniji je prav gotovo v Vojniku, kjer bodo v soboto, 24. avgusta, praznovali 105-letnico obstoja.

V brošuri, ki so jo izdali pred petimi leti, so med drugim tudi zapisali: »V sredini prejšnjega stoletja so začeli tudi v večjih krajih na podeželju ustanavljati prostovoljna gasilska društva. Avstro-ogrska oblast je to podpirala, ker je spoznala, da so takšne organizacije nujno potrebne. Zaradi mnogih pogorišč se je tudi v Vojniku začela porajati misel, da bi ustanovili gasilsko društvo, ki bi priskočilo na pomoč v primeru požara, kakor tudi ob drugih elementarnih nesrečah. Zbrali so se možje in mladeniči, ki so odslužili vojaški rok, in 20. aprila 1880 z mnogimi težavami ustanovili

»Prostovoljno požarno brambo.« V časopisu Marburger Zeitung je bila 28. aprila 1880 objavljena kratka novica o ustanovitvi gasilskega društva. »Gasilci iz Vojnika so se 3. oktobra 1880 udeležili svečane proslave 10 letnice požarne brambe v Laškem.«

Danes je v vojniškem gasilskem društvu, ki ga vodi kot predsednik in poveljnik Jurij Bojanovič in Avgust Čerenak, 96 aktivnih članov v šestih desetinah, med katerimi so najuspešnejši na raznih tekmovanjih najmlajši in članice. V jubilejnim letu imajo v društvu več želja. Po besedah predsednika Jurija Bojanoviča je to ureditev povsem nemogočih sanitarij, kar naj bi uredili še letos. Predračun za ureditev je 800 tisoč dinarjev, sredstva pa so zgolj gasilska. Že zdaj pa tu-

di zbirajo denar za nakup avtocestne, kar bodo opravili prihodnje leto. Počivali niso tudi poleti, ko so dežurali po gozdovih, da ni prišlo do gozdnih požarov.

105 letnico obstoja bodo praznovali v soboto, 24. avgusta ob 17. uri v Titovem parku v Vojniku, kjer bodo doma vsa društva iz celjske občine ter pobrateni iz Dragomilje vasi in Jugorja s štiridesetimi vodnimi curki na simboličen način označili 40 letnico osvoboditve. Ob tej priložnosti bodo podelili tudi 12 občinskih gasilskih priznanj, zlate, srebrne in bronaste značke ob 105 letnici društva ter 30 plaket tistim, ki sicer niso gasilci, pa tej organizaciji vseeno veliko pomagajo. Pokrovitelj proslave v Vojniku je Občinska gasilska zveza Celje.

T. VRABL

MODERNIZACIJA BOLNIŠNICE V CELJU

24

Z enodnevnim zaslužkom že preko 31 milijonov dinarjev

Kljub dopustniškemu času se na žiro računu za modernizacijo bolnišnice zbirajo sredstva, ki so jih odstopili delavci iz svojega enodnevnega zaslužka. Do sredine avgusta se je tako zbralo 31.470.065 dinarjev, precej večji dotok pa lahko pričakujemo v prihodnjih dveh mesecih, saj se je večina velikih organizacij združene dela odločila, da bodo takrat delale za modernizacijo bolnišnice dodatni delovni dan.

Od 2. do 14. avgusta so enodnevni zaslužek prispevali:

OBČINA SLOVENSKE KONJICE	
Egidij Podkrajšek, ključ. Zreče	3.164,00
Štefka Petelinšek, gostilna Vitanje	1.353,00
Pekarna in slaščičarna Rogla	78.607,00
Zora Šelih, spec. okrepčevalnica	1.237,00
Alojz Valand, mesarija Loče	2.478,00
Janko Dover, Slovenske Konjice	1.237,00
Stojan Šmid, Slovenske Konjice	3.000,00
OBČINA ŽALEC	
Slov IBP TOZD Žalec	146.645,00
Liko Liboje	49.381,00
OBČINA LAŠKO	
Lesnina TOZD Sopota Radeče	206.642,00

OBČINA CELJE	
Dimnikarstvo Celje	46.296,00
Novi tednik-naknadno Krašovec, Podjed	4.944,00
Skladiščno transportni center Celje	133.170,00
Elektrosignal Celje	238.170,00
Karla Veber, Pušnikova 2 Vojnik	2.347,00

REKAPITULACIJA prejetih sredstev za modernizacijo bolnišnice Celje od enodnevnega zaslužka po občinah

CELJE	14.691.872,00
ŽALEC	9.248.462,50
SLOVENSKE KONJICE	2.202.244,00
ŠENTJUR	1.756.728,00
ŠMARJE PRI JELŠAH	1.305.133,00
LAŠKO	1.447.549,50
MOZIRJE	522.658,50
VELENJE	47.563,00
SEVNICA	100.642,00
DRUGE OBČINE	147.213,00
SKUPAJ	31.470.065,50

SKLAD ZA MODERNIZACIJO BOLNIŠNICE CELJE

Žiro račun: 507000-640-100084

S samoprispevkom do mrliških vežic

V večjih krajevnih skupnostih mozirske občine je v teku akcija za izgradnjo mrliških vežic.

V KS Gornji grad so jo pričeli graditi prejšnji mesec. Dela, ki jih opravlja Gradbenik z Ljubnega, dobro napredujejo. V KS načrtujejo, da jo bodo v letošnjem letu izgradili do tretje faze, kar pomeni, da bo objekt pod streho. Če ne bo nepredvidenih stroškov, jih bo ta del gradnje stal 3.800.000 din. Sredstva bodo namenili iz občinskega samoprispevka. Mrliška vežica naj bi bila izgrajena do konca prihodnjega leta. Končni stroški gradnje so ocenjeni na 7 milijonov din. V KS se dobro zavedajo, da toliko sredstev iz občinskega samoprispevka ne bodo dobili in zato že razmišljajo, ka-

ko bi si zagotovili potrebna sredstva. Ogrevajo se za uvedbo krajevnega samoprispevka oziroma za pobiranje prostovoljnih prispevkov krajanov. Nemala pa bo tudi pomoč obrtnikov in udarniškega dela krajanov.

V KS Ljubno ob Savinji so se izgradnje mrliške vežice lotili drugače. Odkupili so starejšo hišo, ki stoji ob robu pokopališča in ki jo bodo adaptirali. Prav v teh dneh so bili narejeni načrti za adaptacijo in v začetku jeseni bodo pričeli z deli. Najprej bodo zamenjali celotno ostrežje in uredili eno vežico. Tako kot v Gornjem gradu, bodo tudi na Ljubnem izgradnjo mrliške vežice financirali iz sredstev samoprispevka.

RAJKO PINTAR

Muzej mora zaživeti

V Rogatcu že peto leto urejajo muzej na prostem

Nizka, s slamo krita hiša, ometana z ilovko, poleg nje pa kozolec in hlev. Takšna je bila subpanonska kmetija v 18. stoletju. Društvo za uređitev spominskega muzeja na prostem v Rogatcu si prizadeva oživiti takšno kmetijo in nazorno prikazati, kako so ljudje takrat živeli.

Približno pred petimi leti so kupili parcelo, ki jo je bilo treba najprej urediti, nato pa so jim v bližini Rogatca podarili hišo, ki ima v tramovih vrezani letnici 1914 in 1916. Hišo so nato prestavili na odkupljeno parcelo, tako da so jo povsem razstavili, vsako bruno oštevilčili in nato spet sestavili. Za pokrivanje s slamo pa so našli 77-letnega Franca in 65-letnega Zepa

Kitaka, ki sta še ena redkih, ki to znata. Menda morajo štirje delci za šest dni pošteno pljuniti v roke, da je streha pokrita. Takšno slamnato kritje drži tudi dvajset let, le da so današnja žita za ta namen manj primerna.

Hišo bodo morali še ometati z ilovko in urediti notranjost, tako kot je bila videti nekoč: od črne kuhinje, hiše do izbe in ropotarnice. Poleg hiše stoji klet, ki je iz leta 1796, načrtujejo pa še nakup kozolca. Pri vsem tem pa so morali vložiti precej lastnega dela in prostega časa, pomagajo pa jim tudi Rogačani in Ljubljani, ki so ustanovili poseben odbor. Del sredstev dobijo od Kulturne skupnosti Slovenije, pomagajo pa tudi občina Šmarje in Kra-

jevna skupnost Rogatec.

Ker se pri večini podobnih projektov dogaja, da ne zaživijo in so samo finančno breme, pri društvu pravijo, da mora muzej na prostem živeti v glavnem od svojih dohodkov. Zato želijo v kleti prodajati vino, v hiši naj bi bile statue za izdelavo manjših tekstilnih izdelkov, postavili pa bi še uto za prodajo spominkov. Muzej naj bi postal tudi nekakšen park za počitek in hkrati izletniška točka, kamor bi lahko vodili turisti iz Rogaške Slatine. Pomembna pa bo tudi njihova izobraževalna vloga, saj bo zaradi bližine šole nenehno vključen v učni proces in že zato upajo, da bo zaživel z okoljem.

T. CVIRN

Devetič ovčarski praznik

V soboto so v Šmihelu nad Mozirjem delovni mladi zadrudniki pripravili devetič ovčarski praznik. Tudi letos je bila prireditev zelo pestra, predvsem pa namenjena ohranjanju bogatega izročila ovčarstva. Številni obiskovalci so si lahko ogledali striženje ovc, česanje, predenje in pletenje volne. Tako je bil prikazan ves postopek, ki je potreben, da iz volne z ovčjega hrba nastane lep pleten izdelek. Prireditve so popestrili še s tekmovanjem v vožnji deklet s samokoli, nastopile pa so ekipe mladih zadrudnikov iz Zgornje Savinjske doline.

TONE TAVČA

Mercatorjev Živ-žav

V Mercatorjevi restavraciji na Hudinji so imeli prejšnji teden zanimiv Mercatorjev petkov Živ-žav. Za degustacijo najmočnejšega piva na svetu, Krpana in pivskih pečenic, so na ploščad pred restavracijo postavili mize in stole, prireditve pa so opremili tudi z glasbo. Ker tukaj prodaja na odprtem prej ni bila v navadi, so imeli seveda več gostov kot ponavadi.

Mercatorjeva restavracija ima za mimo potujoče ljudi nedvomno zanimivo lokacijo, saj je prvi gostinski obrat, ki pozdravi potnike z avtoceste. Če bi na Mariborsko cesto postavili kak smerokaz, bi najbrž marsikak žejen in lačen potnik zavil k njim. Seveda pa bi morali v tem primeru izboljšati ponudbo jedi. Razen pizze namreč tukaj - kljub urejeni kuhinji - ne morete naročiti kaj posebnega.

Postrežba na prostem pa bi seveda prispevala svoje in Mercatorjeva restavracija bi tako lahko povečala svoj izkupiček. Ali na to res še niso pomislili tudi drugače, ne samo ob tako posebnih dnevih, kot je njihov Živ-žav?

INES DRAME

Butik
Črna mačka
TT Prebold
omogoča nakup
unikatnih
konfekcijskih
izdelkov

namenjenih izvozu,
po nižjih cenah.
Kupite lahko tudi
vse druge izdelke
te tovarne.

Brunarica in strelišče

Šentjurski lovci so na Blagovni zgradili novo brunarico in strelišče. Pri gradnji je 51 lovcev opravilo nekaj več kot 4000 prostovoljnih delovnih ur in zbralo nekaj nad 600 tisoč dinarjev. Denar za gradnjo brunarice in strelišča so prispevale nekatere delovne organizacije, obrtniki in posamezniki. Sicer pa bodo brunarice in strelišče lahko uporabljali tudi za potrebe splošnega ljudskega odpora.

Po slovesni otvoritvi brunarice in strelišča so lovci pripravili tudi tekmovanje v streljanju na glinaste golobe in v streljanju z malokalibrsko puško v tarčo srnjaka. Prehodni pokal predsednika skupščine Šentjur je osvojila petčlanska ekipa Lovske družine Šentjur, v

tekmovanju pa je sodelovalo šest ekip lovskih družin šentjurske občine. Zmagovalci v tričlanskem ekipnem streljanju, ki se ga je udeležilo 10 ekip, pa so bili lovci iz Bistrice ob Sotli.

Šentjurski lovci so ob občinskem prazniku pripravili tudi razstavo lovskega orožja, streliva, literature iz Zlatorogove knjižnice in nagačene lovne divjadi naših lovišč. Razstavne predmete so prispevali lovci vseh lovskih družin, v razstavnih vitrinah pa je bilo moč videti rogove srnjakov, tudi takšna, ki so na mednarodnih lovskih razstavah nagradili z bronastimi, srebrnimi in zlatimi odličji, ter izredno lep vodni biotop z vidro in nagačenimi ptiči povodniki in akvarijem.

ERNEST REČNIK

Pohod belega konja z grba

Novi hotel v Slov. Konjicah do občinskega praznika

Konjičanom se je uresničila davna želja, da bi tudi v svojem kraju imeli hotel, ki bi privabljal tuje in domače goste in kjer bi trenutke prostega časa preživljali tudi sami.

Čeprav so ob zamisli mnogi odkimavali z glavo, češ, da je naložba negospodarska, je zdaj novi hotel po zaslugi izdatne podpore konjiškega združenega dela tik pred izgotovitvijo, pod streho Dravinjskega doma, tozda Jelen-turizem in gostinstvo. Z zadnjimi deli hitijo delavci konjiškega tozda Ingrad, medtem ko je novi direktor Dravinjskega Jelena diplomirani ekonomist za smer turizem Boris Klančnik poln svežih zamisli, kako dati hotelu že na začetku trajni pečat kakovosti.

Ob zamisli do uresničitve je čisto dolga pot. Jo boste skušali ubrati po bližnjici, da bi se Konjice s svojim hotelom in prirodnimi dostojni čimprej uveljavile?

»Ta bližnjica so lahko samo dobri kadri, sveža in peštra ponudba in stoodstotna zavzetost slehernega od nas, ki bomo delali za hotel in v hotelu.«

To je problem, ki tare celotno jugoslovansko gostinstvo...

...in vendar je treba začeti prav pri temeljih, kljub vse večjim vhodnim cenam in realnem padanju standarda, ko se škarje vse bolj zapirajo in ko so osebni dohodki zaposlenih v gostinstvu nižji kot v gospodarstvu.

Kako je torej s kadri za novi hotel?

»Med 30 zaposlenimi jim bomo nekaj prekvalificirali znotraj Dravinjskega doma kot delovne organizacije, nekatere smo izbrali z liste zavoda za zaposlovanje in pritegnili k sodelovanju nekaj tistih, ki so se doslej vozili na

Za hotel Dravinja v Slovenskih Konjicah je investitor, Dravinjski dom, postavil temeljni kamen lani spomladi. Dela izvaja Ingrad po projektih, ki so jih izdelali v Razvojnem centru Celje po zamisli ing. arh. Jureta Plahute. V hotelu bo 60 ležišč, restavracijski prostori s 450 sedeži in 200 sedežev na terasi hotela. Gostom bo na voljo pivnica, pizzerija, narodna restavracija v štajerskem stilu in večnamenska gostinska dvorana za prireditve širšega značaja, dve sobi za ključne družbe in disco. Naložba je veljala 210 milijonov dinarjev. Predračunska vrednost je bila manjša, saj je bila narejena na osnovi cen pred letom in pol. Podrazitve, ki jih je povzročila inflacija, bodo pokrili ponovno s pomočjo združenega dela, Konusa, Kostroja, Lipa in ostalih delovnih organizacij. Hotel Dravinja bodo odprli ob občinskem prazniku »12. oktober.«

delo v druge občine. Štirje bodo prišli k nam iz RTC Unior. Poslali jih bomo na strokovno izpopolnjevanje v hotel Esplanade v Zagreb in tudi kasneje skrbeli za njihovo izobraževanje.

Samo po sebi se vsiljuje vprašanje: se boste na kak način povezovali z Uniorjem in iskali skupen jezik in nastop v turistični ponudbi v Dravinjski dolini, kakor tudi skupni propagandni prostor?

»Za to obstajajo v resnici velike možnosti. Razen tega pa sozd Merx, katerega delovna organizacija je Dravinjski dom, pripravlja centralno prodajno službo za celoten sozd za prodajo raznih programov in prostih zmogljivosti gostinstva v celem sozdu, za kar so zainteresirane tudi druge članice.«

Torej ste optimisti?

»Sem. Vem pa, da bo potrebno leto, morda dve, da bo beli konj, znak našega hotela in simbol konjiškega grba, znan doma in na tujem in med poslovnimi partnerji našega združenega dela, ki je moralno in gmotno močno podprlo gradnjo hotela.

MATEJA PODJED

Tudi kot upokojenec ne miruje

Na obisku pri upokojenem zlatarju Ediju Tajnšku

Edi Tajnšek, zlatar, ki ima svojo delavnico na Tomsčevem trgu, je maja letos odšel v pokoj in svoje zlatarstvo prepustil hčerki. Z njim smo se pogovarjali zato, ker je dolgoletni predsednik skupščine celjskega obrtnega združenja, to funkcijo pa je obdržal tudi sedaj, ko je stopil že v pokoj. O sebi noče mnogo govoriti, jezik pa se mu razveže, če beseda nanese na obrtnike.

Za začetek pa je vendarle povedal tudi nekaj o sebi. Po končani osnovni šoli je v Velenju obiskoval rudarsko šolo, ki jo je tudi uspešno končal. Iz zdravstvenih razlogov pa se v rudniku ni nikoli zaposlil.

Pri Knezu v Celju se je pričel učiti zlatarstva in se po vojni, ki jo je preživel kot partizan, zaposlil v celjski Zlatarni. Od leta 1955 do 1958 je bil direktor Zlatarne. Leta 1958 pa se je odločil, da bo »odšel« med obrtnike. Te odločitve ni nikoli obžaloval in je med obrtniki vztrajal vse do upokojitve pred dve-ma mesecema.

»Ko sem pričel kot obrtnik, je med ljudmi prevladovalo mnenje, da smo obrtniki neke vrste kapitalisti. Zato so na nas gledali z nezaupanjem. Še posebej name, ker sem bil vedno družbeno-politično aktiven. Ni jim šlo v račun, kako lahko sedaj

»izkoriščam« delavce,« je rekel.

Edi Tajnšek rad pove kako so s skupino obrtnikov pričeli pred petnajstimi leti ustanavljati obrtno združenje. »V začetku so nekateri obrtniki gledali na nas z nezaupanjem, kmalu pa so sprevideli, da lahko z medsebojnim sodelovanjem marsikatero pomanjkljivost odstranimo.«

Danes so celjski obrtniki organizirani kot neke vrste delovna organizacija. Imajo tudi svoj sindikat pri občinskem sindikatu, ki rešuje probleme delavcev.

»Včasih je bilo mnogo težje postati obrtnik kot danes,« ugotavlja Edi Tajnšek. »Preden si lahko dobil obrtno dovoljenje, si moral končati osnovno in poklicno šolo, štiri leta pa si moral biti še

pomočnik. Danes pa nekatere opravijo samo nekakšen izpit in že lahko postanejo obrtniki!«

Edi pravi, da hočejo mladi danes hitro obogateti. »Ne kateri obrtniki svojega dela ne opravljajo vestno, ne pričujejo svojih delavcev tak, kot bi jih morali, zato s svojim ravnanjem večkrat mečejo slabo luč na vse ostale.«

Potožil je tudi, da obrtniki skrbijo, ker mladi, ki prihajajo iz šol po programu usmerjenega izobraževanja, nimajo zadovoljivega znanja.

»Vsaj dve ali tri leta so potrebna, da se usposobijo za opravljanje poklica, za katerega so se v bistvu že preveliko časa šolali, vendar pa ker v šolah ni poudarka na praktičnem pouku, je stanje zares zaskrbljujoče,« razmišlja.

Edi kljub temu, da je stopil v pokoj, še vedno priskoči na pomoč hčerki, tudi v obnem združenju bo po potebi mandata še vedno sodeloval ter pomagal z nasveti. Kljub svoji aktivnosti še vedno ni de čas, da razmišlja o vse mogočih stvareh, še posebej pa ga jezi, da so gostinski kralji že ob desetih zaprti, turistom ne znajo ničesar ponuditi. »Včasih je bilo grode odpiralnega časa vse bolj strogo, danes pa gostinci opirajo in zapirajo lokale, kor si kdo izmisli!«

NATAŠA GERKE

Bratenje med gasilskimi društvi Podčetrtek - Prevalje - Desinič

Po potresu 20. 6. 1974, ki je prizadel Kozjansko in Obso-
telje, je prihajala pomoč od
vseposod. Gasilskemu
društvu Podčetrtek je nu-
dilo pomoč gasilsko dru-
štvo Prevalje na Koroškem.
Ko so gasilci iz Prevalj obi-
skali gasilsko društvo Pod-
četrtek in jim odstopili mo-
torno brizgalno Rosenbauer
800 l. s pripadajočimi tlač-
nimi in sesalnimi cevmi, so
izrazili željo po tesnejšem
sodelovanju in v znak soli-
darnosti po globljih prija-

teljskih stikih. Tako sta se
društvi dogovorili, da se po-
bratita.
Na obnem zboru GD Preva-
lje 11. 1. 1975 so podpisali
listino o pobratenju med GD
Prevalje in GD Podčetrtek.
V naslednjih letih so se ga-
silci iz Podčetrtega in Prevalj
srečevali, predvsem na ob-
čnih zborih ali letnih konfe-
rencah. Leta 1978, ko je GD
Prevalje proslavilo 80-letni-
co obstoja, so se gasilci iz
Podčetrtega udeležili jubilej-
ne proslave v večjem številu.

Pri pobratenem gasilskem
društvu Prevalje so bili ga-
silci iz Podčetrtega na letni
konferenci leta 1980. Prija-
teljske vezi, ki so nastale ob
potresu 1974, so se oboje-
stransko razvijale in krepile.
K zbiranju lesa za nov gasil-
ski dom v Podčetrtku so e
priključili tudi gasilci iz Pre-
valj. Tako je bilo 16. 11. 1980
v Prevaljah solidarnostna
akcija, v kateri so gasilci iz
Podčetrtega in Prevalj spra-
vljali les iz gozda. Za gasilski
dom v Podčetrtku so pridobi-
li 29 kub. metrov lesa, za kar
so jim na obnem zboru izre-
kli posebno zahvalo. K soli-
darnosti akciji je pripomogel
tudi kolektiv Atomske
toplice, ki je za prevoz gasil-
cev dal svoj avtobus.

Sodelovanje s pobratenim
gasilskim društvom Prevalje
je bilo stalno prisotno. Na
medsebojnih srečanjih so iz-
menjavali izkušnje, pred-
vsem v operativni. Pobrateno
GD Prevalje je konec leta
1983 podarilo GD Podčetr-
tek gasilski avtomobil (kom-
bi IMV), ki je bil še v zelo
dobrem stanju. Zahvalo za
darilo so predstavnikom GD
Prevalje izrekli na letni kon-
ferenci.

Gasilci iz Podčetrtega so se
leta 1979 udeležili letne kon-
ference DVD Desinič. Predla-
gali so sosednjemu duštvu,
da se večkrat srečajo in iz-
menjajo gasilske izkušnje.
Tako je prišlo do tesnejšega
sodelovanja. Gasilci in kraja-
ni niso pozabili težkih časov
med okupacijo, ko so bili
Slovenci pregnani iz svojih
domov. Našli so toplo zato-
čišče pri krajanah Desiniča.
Po večletnem prijateljskem
sodelovanju so na 100-tem
obnem zboru GD Podčetr-
tek 2. 3. 1985 sprejeli sklep,
da se GD Podčetrtek pobrati
z DVD Desinič.

Tesnejšemu bratskemu so-
delovanju so se pridružili tu-
di gasilci iz Prevalj. Po pred-
hodnem dogovoru so na svo-
ji letni konferenci sprejeli
sklep, da se tudi GD Prevalje
pobrati z GD Desinič.

Tako bodo pobrateni gasilci
s Koroške, Obsotelja in
Hrvaškega Zagorja.

Listino o trojnem pobrate-
nju bodo podpisali na slav-
nostni seji ob 100-letnici GD
Podčetrtek, 1. septembra
1985.

Franjo Mauer

Društvo zeliščarjev

Pobude občanov so v
šmarški občini narekova-
le ustanovitev društva ze-
liščarjev. Priprave na ta
dogodek že tečejo: imeno-
vali so petčlanski iniciativ-
ni odbor, izdelali društvena
pravila in pripravili potreb-
no dokumentacijo za usta-
novitev društva. Predvide-
vajo, da bo ustanovni občni
zbor že prihodnji mesec.

M. A.

Ponoči je svetlo

V gornjem delu krajevn
skupnosti Šmarje ponoči ni
več temno kot v rogu. Pred
kratkim je tudi v tem delu
zasvetila luč, krajevna
skupnost pa je s tem izpol-
nila obveznost iz lanskega
programa. Ureditev javne
razsvetljave do Zadrž in v
okolici stanovanjskih blo-
kov je stala dva milijona di-
narjev.

Vzrok, zakaj je prišlo do
zakasnitve, ni le v pomanjka-
nju denarja. Kriva je bila še
huda in dolga zima, ko teh
del ni bilo mogoče izvajati,
ter zasedene zmogljivosti
celjskega Elektra.

V krajevni skupnosti
Šmarje nameravajo letos
urediti še avtobusni postaja-
lišči na Halarju in v Belem
ter asfaltirati del tako imeno-
vane industrijske cone v
Šmarju. Za slednje bodo de-
nar prispevale tamkajšnje
delovne organizacije, na ra-
čun komunalnih pri-
spevkov.

M. A.

Lučka brez gostov

Da je Mlečna restavracija
Lučka zadnje čase slabo
obiskana, vemo vsi. Ven-
darle pa smo se odločili, da
pravo resnico odkrijemo na
licu mesta.

Mlečna restavracija Lučka
naj bi bila restavracija tistih,
ki bi radi »zdravo« živeli.
Vendar vse kaže, da Celjani
takšne restavracije ne potre-
bujejo. Ko smo vstopili v re-
stavracijo, je bila le-ta prazna
in v 15. minutah našega obi-
ska, je vanjo vstopil en sam
gost, ki je naročil kozarec
mleka. Prodajalka Jožica
Romih je potožila, da je zad-
nje čase venomer tako in da
v restavracijo zahaja zelo
malo gostov. Pravi, da nika-
kor ne razume, da ljudje raje
zahajajo v zakajene gostilne.
In res lahko povemo, da je v
restavraciji prijetno mirno,
da je lepo urejena, skratka,
vsakdo bi pričakoval boljši
obisk, tudi zavoljo cen, ki so
glede na cene v drugih resta-
vracijah, v Lučki res precej
nižje (za frape denimo, boste

morali odšteti 100 dinarjev,
kolikor boste v ostalih resta-
vracijah plačali le za gosti
sok). »Med šolskim letom še
nekako gre, saj si veliko šol-
arjev tu kupuje malico, ali
pa se okrepeča pred poukom,
poleti pa smo pravzaprav
brez gostov«, pravi Jožica.
Na vprašanje, kaj misli, da bi
bilo dobro še storiti, da bi
življenje v Lučki malo »oživ-
elo«, je odgovorila, da pre-
prosto ne ve, saj je restav-
racija lepo urejena, DO Merx,
pod čigar okriljem je tudi
mlečna restavracija Lučka,
pa jim vsak dan dobavlja
sveže izdelke in je skoraj
vedno mogoče dobiti vse,
kar je na ceniku.

Po tem, kar smo v Lučki
videli in slišali, lahko sklepa-
mo, da je pri nas predpogoj
za dober obisk v restavraciji
- točenje alkohola.

GORAN OBREZ

Predstavniki Krajevne organizacije ZB so Julijano Kač
razveselili s svojim obiskom, šopkom cvetja in darilem.
T. TAVČAR

96 let Julijane Kač

Predstavniki krajevn
organizacije Zveze borcev
NOV Polzela so konec prete-
klega tedna obiskali svojo
članico Julijano Kač. Ta je
pred kratkim praznovala 96
rojstni dan in je najstarejša
Polzelanka.

Ob tej priložnosti smo jo
obiskali tudi mi. Po urad-
nem delu obiska je kljub so-
parnemu vremenu in visoki
letom slavljenke stekel
zanimiv in spontan razgovor.
Julijana nam je povedala, da
se je rodila na Polzeli v
kmečki družini, tako da je
bilo njeno življenje že od ra-
ne mladosti zaznamovano s
trdim delom. Tudi pozneje,
ko se je poročila, je ostala
doma in gospodinjala. Rodili
sta se ji dve hčerki, Hedvika
in Marija. Kot pravi, so bila
najtežja vojna leta, ki jih je
opisala takole: »Že leta 1941
je sovražnik spoznal, da je
naša družina zavedna in svo-
bodoljubna. Zato smo bili
tudi med prvimi izseljeni na
Hrvaško, medtem ko so mo-
rega moža Edvarda odpeljali
v Mauthausen, kjer so ga še
isto leto ubili. Tako sem
ostala sama z otrokoma, brez
upanja, da bi bili ob koncu
vojne spet cela družina. Pa
tudi v Srbiji, kamor so nas
pozneje preselili, nam ni bilo
lahko. Saj ljudje so bili do-
bri, toda boleča je bila loči-
tev od otrok, saj nismo bili
skupaj. S tamkajšnjimi ljud-
mi smo se tako spoprijate-
li, da bi nas tudi po vojni
najraje obdržali pri sebi.
Hčerka Hedvika je potem tu-
di zares ostala tam, midve z
Marijo pa sva poslušali klic
domačega kraja.»

Tako je bilo med vojno,
potem pa je življenje teklo
laže. Bilo je polno skrbi in
trdega dela, vse do življenj-
ske jeseni. Dokler je Julijana
lahko delala, je delala.

Sedaj je delo in skrb prepu-
stila drugim. Živi pri hčerki
Mariji skupaj z njenim mo-
žem in sinom, ki že tudi ima
svojo družino. Tako so v hiši
kar štiri generacije. Julijana
ima za svoje polno lepih be-
sed. Posebno za hčerko, ki
jo, kot pravi, preveč razvaja.

Je pa tudi prav tako. Zakaj
bi ji življenje zdaj, ko se je
razdala za druge, ne teklo v
miru in ljubezni med naj-
dražjimi. To je tudi njena in
naša želja ob visokem jubi-
leju.

T. TAVČAR

Takole živahno so poskrbeli planinski šolarji pred svojo šolo zadnji šolski dan. Seveda
pa tudi v počitniških dneh šola ne sameva. Tukaj je najprimernejši prostor za igro, tisti,
ki jim »gumitvist« ni več všeč, pa lahko na bližnjem igrišču zaigrajo tudi nogomet,
košarko ali pa se pomerijo »med dvema ognjema«. In tisti, ki izgubijo, niso prav nič
jezni, saj se lahko že naslednji dan oddolžijo za poraz.

Sodelovanje, vredno pohvale

Osnovna šola na Planini živi s krajem

V osnovni šoli Kozjanske-
ga odreda na Planini so se
tudi na letošnje šolsko leto
dobo pripravili. Za 342
učencev, kolikor jih je vpi-
sano na šolo, so organizirali
nakup šolskih potrebščin v
krajevni trgovini, šolske
učbenike pa bodo učenci tu-
di letos lahko dobili po si-
stemu staro za novo, tako
kot že leta nazaj.

Navada je že, da predvsem
v manjših krajih pomeni šola

tisti kraj, kjer se zbirajo tudi
ostali krajan. Na Planini pa
so se osnovnošolci povezali
tudi z delovnimi organizaci-
jami in društvi. Tako jim je v
zadnjem šolskem letu delov-
na organizacija Tajfun poda-
rila računalnik, že prej pa je
poskrbela za opremo tehni-
čne delavnice in nakup neka-
terih učil. Seveda novi sin-
clair učencem ne bi veliko
pomenil, če v Tajfunu ne bi
ponudili tudi mentorja, ki je
osnovnošolce uvedel v prve
skrivnosti računalništva.

Seveda pa ni samo Tajfun
tisti, ki dobro sodeluje z
učenci. Le-ti so se že pred
leti povezali tudi s Kmetij-
skim kombinatom in Goz-
dnim gospodarstvom. Učen-
ci sodelujejo pri njihovem
delu, jim pomagajo, hkrati
pa se tudi veliko novega na-
učijo, delavci pa jim zato od-
stopijo nekaj litrov mleka za
šolsko kuhinjo, pomagajo
pri mentorstvu v šolskih
krožkih in primaknejo nekaj
denarja za nakup šolskih
učil in opreme.

Dobro sodelovanje osnov-
nošolcev s krajevnimi dru-
štvi, predvsem kulturno pro-
svetnim, turističnim in lov-
sko družino - pa še koga bi
lahko našli, se kaže tudi v
pripravi kvizov, razstav in
spoznavanju njihovega dela.
Tako so, na primer, osnovno-
šolci pomagali lovčev pri
zbiranju želoda, lovci pa so
najboljši razred nagradili z
izletom.

O sodelovanju in skupnem
delu pa pravi ravnatelj Pla-
ninske osnovne šole Vinko
Petelinšek: »Šola tako do-
bro sodeluje s krajanji tudi
zato, ker je naš večnamenski
prostor hkrati tudi dvorana

za vse kulturne prireditve v
kraju. Prav zaradi tega ima-
mo na šoli tudi številne inte-
resne dejavnosti preko kate-
rih lahko učenci pokažejo
svoje znanje in nadarjenost.
V začetku šolskega leta pri-
pravimo okvirni delovni na-
črt in ga ponudimo delov-
nim organizacijam in krajev-
ni skupnosti, s katerimi se
potem dogovorimo za sode-
lovanje. Naših učencev, ki
letno pripravijo po dva kul-
turna programa za delavce
Tajfuna in ostalih delovnih
sredin, so vedno veseli.»

Zapis o aktivnostih na Pla-
ninski osnovni šoli, o njiho-
vem dobrem sodelovanju s
krajanji, bi lahko - vsaj misli-
mo tako - vzbudil tudi
druge osnovne šole v ma-
njših krajih. Nič pa ne bi bilo
narobe, če bi tudi kakšna de-
lovna organizacija ali pa
morda društva in organizaci-
je krajevne skupnosti nave-
zali s svojimi šolarji prve
stike.

IVANA FIDLER

Rokovnjači v letnem gledališču

Režiser Ivan Mikek že 40 let služi boginji Taliji

Ljudski režiser Ivan Mikek iz Vrbja pri Zalcu je na prostem, v letnem gledališču Griže, postavil svojo 39. režijo. V igralski izvedbi DPD Svoboda Griže so zaigrali Jurčič-Kersnikovi Rokovnjači, ki so jih v Grižah, pod istim režijskim vodstvom, uprizorili že leta 1951.

Kljub odmiku časa od prve predstave pa do danes in kljub misli, da so Rokovnjači že zastareli, se je izkazalo, da občinstvo pogreša prav takšna dela, ki so ohranila vso svojo lepoto. Igralci so za dve uri popeljali občinstvo v čas, ko so po naših gozdovih plašili rokovnjači.

Režiserju Ivanu Mikeku, ki že 40 let služi boginji Taliji, je bil poln avditorij letnega gledališča in navdušenje občinstva najlepša nagrada ob njegovi 60-letnici.

Zilica, igrati, pisati in režirati je Ivana Mikeka kar naprej gnala, da je ustvarjal. Začel je že v osnovni šoli, kasneje kot študent, gradbeni inženir, direktor in tudi upokojenec mu ne da miru, kakor sam pravi. Prve predstave je pripravljaval kar v kmečkih sobah, po vojni na številnih mitingih z enodejankami in potem je začel redno delati v Grižah in v žalski občini. Še vedno se

rad spomni svojega prvega uspeha, dela Dva svetova, ki ga je napisal sam, kakor tudi opereto Vaška komedija.

Nekateri igralci, ki so prvič zaigrali v Rokovnjačih, so se tudi ob drugi režiji odzvali vabilu. Spet drugim je bilo žal, da zaradi bolezni niso mogli sodelovati. So pa radi prihajali na vaje in režiserju tudi kaj svetovali ali pa se z njim spominjali prve predstave.

Režiserja Ivana Mikeka veselijo, da raste v Grižah nov,

mlad rod igralcev, ki bo vlekel voz kulture naprej, saj je na začetku, ko so začeli pripravljati Rokovnjače, imel kar nekaj težav z zasedbo mlajših igralcev. Zato so delo pripravljali od februarja do avgusta.

Po predstavi pa so obiskovalci ob tabornem ognju doživljali rokovnjaške čase, kar je še obogatilo sobotni večer.

MATEJA PODJED
Foto: ZORAN PREMIK

Zlata harmonika pred finalom

Letošnje tekmovanje harmonikarjev z diatonično harmoniko za pokal Zlata harmonika Ljubečne se bliža h koncu. Le še deset dni nas loči od trenutka, ko bomo zvedeli, kdo je letos najboljši harmonikar v Sloveniji. Po dvakratnih zaporednih zmagah Mira Klinca in Mitje Kapša bo letos kipec Zlata harmonika zagotovo dobil nov harmonikar. Miro Kline po pravilih tega tekmovanja zaradi profesionalnega igranja ne sme nastopiti. Mitja Kapš pa že od

pomladi služi vojaški rok v Novem Sadu in ga zagotovo ne bo na Ljubečno.

Kdo bo torej letošnji zmagovalček? Favoritov je precej. Komisija zagotovo ne bo imela lahkega dela. Med skoraj sedemdesetimi harmonikarji, ki bodo nastopili 31. avgusta na polfinalu, je veliko takih, ki so že na desetih izbirnih tekmovanjih pokazali, da je nanje treba računati. Letos bodo nastopili tudi mnogi harmonikarji iz sosednje Avstrije in Italije. Zlatski udeleženci iz Italije, med katerimi so tudi južni Tirolci, znajo presenetiti. Zagotovo pa pridno vadijo tudi stari znanci Zlate harmonike, ki so se plasirali v polfinale.

Časopis Slovenski vestnik iz Celovca piše v zadnji številki o tem tekmovanju kot o največjem v alpskem svetu. To je veliko priznanje organizatorjem, KUD Ljubečna in Novemu tedniku in radiu, ki so znali v nekaj letih pripeljati to tekmovanje na raven, na kateri že sam nastop za harmonikarja veliko pomeni. Izdaja kasete s posnetki najboljših harmonikarjev, ki so doslej nastopili na Zlati harmoniki, je to uspešnost samo kronala. Klavžarjev Smejoči meh se že kar nekaj tednov drži na visokem mestu radijske lestvice domačih melodij.

Vse to kaže, da je Zlata harmonika Ljubečne postala sestavni del slovenskega kulturnega življenja. Zato ne bo čudno, če bo to prireditev na Frankolovem in 1. septembra na Ljubečni znova, obiskalo več tisoč poslušalcev. MB

Kultura pod Graško goro

V Plešivcu pod Graško goro v velenjski občini imajo tudi kulturno umetniško društvo Ivan Cankar, ki ga zadnjih deset let vodi Alojz Klančnik (na sliki). Društvo se imenuje po našem največjem pisatelju Ivanu Cankarju zato, ker je na plešivskem pokopališču pokopana njegova največja ljubezen in na spomeniku je tudi verz, ki ga je v njen spomin napisal Ivan Cankar.

»Trenutno je v društvu aktivnih 35 krajanov, to število pa se poveča ob pripravi različnih kulturnih in zabavnih prireditev,« pripoveduje Alojz Klančnik, ki je tudi predsednik organizacijskega odbora za pripravo srečanja narodno zabavnih ansamblov in malih vokalnih skupin na Graški gori. »Pri večjih zadevah skoraj ni hiše v kraju, kjer se vsaj en član ne bi vključil v kulturno delo. Čeprav je poletje, že razmi-

šljamo, kako bomo delali jeseni in pozimi, ko je za takšna opravila več časa. Radi bi obnovili delo dramske sekcije, ki je bila pri nas svoje čase izredno aktivna. Poskušali bomo ustanoviti pev-

ski zbor. Dobro sodelujejo s šolo in to bomo ohranili. Zadnje nedelje decembra bomo, tako kot vedno, pripravili srečanje domačih harmonikarjev. V mali dvorani domačega kulturnega doma se jih zbere več kot dvajset, toliko jih to ni dovolj razteguje privlačen m. Ponosni smo na aktivnost naše mladine. Ta skrbi za stočo kraja, informiranost drugo, kar sodi zraven. Si pa je naš kraj zanimiv tudi po spominski sobi XIV. di. zije na Graški gori, številni spominski obeležji, s. minkem parku in drugo. V okviru kulturno umet. škega društva deluje tudi ristična sekcija, ki prav z. pripravlja izdajo nove glednice s štirimi motivi šivca in Graške gore. Pos. beli bomo tudi za vodiče. bodo pomembnost na krajev tolmačili številni obiskovalcem, ki obišo Plešivec in Graško goro. T. VRA

PRIREDITVE

Prvi turistični teden Titovo Velenje

V okviru prireditev ob prvem turističnem tednu v Velenju, s katerimi so pričeli že prejšnji teden, bo danes ob pol osmih zvečer v atriju velenjskega gradu Pevski zabavni večer, jutri ob istem času pa bo v atriju kitarska serenada.

V atriju krajevne skupnosti Center bodo jutri ob 19. uri odprli razstavo slaščic, ob 19. uri pa bodo na vrta hotela Paka v Velenju nastopile plesne skupine.

Zabavne prireditve bodo tudi v soboto, 24. avgusta ko se bo v rekreacijskem centru Trebeliško ob 19. uri pričela zabavna prireditev Večer pod lipico, pol ure kasneje bo v atriju velenjskega gradu kitarska serenada, ob 20. uri pa se bo na terasi kopališča pričela vrtna diskoteka.

Srečanje na Graški gori

V nedeljo, 25. avgusta se bo ob 14. uri pričelo na Graški gori deseto srečanje narodnozabavnih ansamblov in malih vokalnih skupin. Avtobusi vozijo iz Titovega Velenja od 12. ure dalje vsakih 20 minut.

Letno gledališče Lemberg

Krajevna skupnost Griže in gostišče Tihi bosta pripravila ob krajevnem prazniku krajevne skupnosti Griže v soboto, 24. avgusta ob 19. uri v letnem gledališču Lemberg srečanje harmonikarjev. Prijave sprejema organizator do sobote, do 18.30 ure. Po srečanju bo igral ansambel Šmartinski fantje.

Klub kulturnih delavcev Ivan Cankar Celje

V klubu kulturnih delavcev Ivan Cankar bo jutri 12. klubi večer, na katerem se bodo obiskovalci srečali s Tadejem Zupančičem, ki se bo predstavil s svojimi praznimi teksti in poezijo. Srečanje z mladim ustvarjalcem se bo pričelo ob 20. uri, že od 16. ure dalje pa si lahko v klubu ogledate razstavo slik akademskega slikarja Konrada Topolovca.

Zdravilišče Rogaška Slatina

V dvorani Zdraviliškega doma bo danes ob pol devetih zvečer koncert Ljubljanskega okteta, v soboto, 24. avgusta prav tako ob pol devetih pa bo v zdraviliški dvorani Zaključni koncert Zdraviliškega orkestra.

Razstavní salon Rogaška Slatina

V Razstavnem salonu bodo jutri ob 20.30 uri odprli razstavo grafik Dušana Muca, akademskega slikarja iz Ljubljane. Ob otvoritvi bo koncert Ennemoser kvarteta iz Innsbrücka, kot solist pa bo nastopil Prerad Detiček.

Likovni salon Celje

V Likovnem salonu v Celju si lahko še do sobote, 24. avgusta ogledate razstavo z naslovom Podobe novega nemškega slikarstva v risbi, na kateri se s svojimi deli predstavlja deset avtorjev.

Avla hotela Dobrna

V avli hotela Dobrna si lahko ogledate razstavo olj akrilov in risb akademskega slikarja Franca Košca. Razstava bo odprta do konca meseca avgusta.

Muzej revolucije Celje

V spodnjih razstavnih prostorih Muzeja revolucije si lahko ogledate razstavo, ki so jo pripravili ob 50. letnici Zlata Svobod, ogledate pa si lahko tudi spominsko sobo Franca Leskoška-Luke.

Sonce ali Zala

Nagradna igra Novega tednika, v kateri bralci izbirate roman, ki ga boste lahko brali v NT od oktobra naprej, gre počasi h koncu. Kot kaže tri tedne pred koncem nagradne igre, bo izbira dokončno padla med štirimi naslovi, za katere se bralci najbolj ogrevali. Trenutno vodi roman Pod slobodnim soncem, Frana S. Finžgarja, ki je dobil 64 glasov. Na drugem mestu je Sketova Miklova Zala s 47 glasovi, tretja je povest Ovčar Runo z 39 glasovi in na četrtem mestu Torkarjev roman Umiranje na obroke, ki je prejel 36 vaših glasov.

Predlogov je še veliko, kar 77 različnih naslovov ste doslej še predlagali, a vsi imajo bistveno manj vaših glasov.

Bržkone že nestrno čakate, kdaj bomo objavili tudi spisek nagrad v naši igri. Za to bo potrebno počakati prav na konec igre. To počnemo namenoma, saj ne bi radi, da bi le privlačne nagrade vplivale na vaše glasovanje. Do konca igre so torej še tri kola, zatem bomo objavili, za kateri roman ste se bralci Novega tednika z glasovanjem odločili, v zadnji septembrski številki NT pa bomo objavili tudi izžrebance za nagrade v tej igri.

Še je čas, da s svojim glasovanjem utrdite ali spremenite zdajšnji vrstni red, zato pohitite.

Nagradna igra Novega tednika Bralci izbirajo roman

V NT želim brati roman (povest) _____

Ime in priimek _____

Naslov _____

(Kupon izrežite in izpolnite, nalepite na dopisnico in pošljite na naslov Novi tednik, Trg V. kongresa 3a, 63000 Celje. Vse prispelle izpolnjene kupone bomo upoštevali pri žrebu nagrad.)

Kraji bi lahko bili še bolj urejeni

Najlepše kraje bo izbrala republiška komisija

Komisija Turistične zveze Slovenije, »Iščemo najbolj urejen kraj v letu 1985«, se na širšem celjskem turističnem območju preveša ključno fazo. Komisija slovenske turistične zveze, ki letos prvič lotila ocenjevanja po enotnih, republičnih kriterijih, je že ocenila vse kraje, do konca tega meseca morajo pripraviti še predlog treh najboljših krajev, izmed katerih bo najlepšega izbrala republiška komisija.

Komisija v sestavi Zoran Jer, Vinko Steiner, Sirk, Jaka Majcen in Jaka Volavšek je ocenila kraje, razdeljenih v turistične, tranzitno turistične in kraje. Ocenjevali so njihovo urejenost krajev, njihovo prometno urejenost, gostinstvo, javnih lokalov in okolice ter urejenost prometne infrastrukture. Na vsakega kraja zajema ocenjevalnih elementov, pomeni, da je bilo opravo obsežno in zahtevno, tudi nehalno delo. Po kriterijih je namreč merljivost med večimi in manjšimi turističnimi kraji, zato bi bilo bolj smotno, da bi večje in manjše kraje ocenjevali ločeno. Odločitev, tem bodo morali sprejeti republiški zvezi, do tega pa seveda veljajo obstojni kriteriji.

Komisija v sestavi Zoran Jer, Vinko Steiner, Sirk, Jaka Majcen in Jaka Volavšek je ocenila kraje, razdeljenih v turistične, tranzitno turistične in kraje. Ocenjevali so njihovo urejenost krajev, njihovo prometno urejenost, gostinstvo, javnih lokalov in okolice ter urejenost prometne infrastrukture. Na vsakega kraja zajema ocenjevalnih elementov, pomeni, da je bilo opravo obsežno in zahtevno, tudi nehalno delo. Po kriterijih je namreč merljivost med večimi in manjšimi turističnimi kraji, zato bi bilo bolj smotno, da bi večje in manjše kraje ocenjevali ločeno. Odločitev, tem bodo morali sprejeti republiški zvezi, do tega pa seveda veljajo obstojni kriteriji.

ne turističnih krajev in komisije se razlikujejo

soglasjem in morebitno krivičnim ocenitvam so komisiji izognili s tem,

da so ocenjevalne liste poslali tudi turističnim društvom v posameznih krajih, kjer so tudi sami ocenili urejenost svojih krajev. Zanimivo je, da se ocene domačih komisij in komisije CTZ skorajda ne razlikujejo, kar lahko pomeni le to, da kriteriji omogočajo objektivno ocenitev. Z izjemo treh krajev, kjer so se krepko precejšile, so se v večini turističnih društev ocenili celo nižje od zunanje komisije.

In kateri kraji imajo največ možnosti za uspeh? V tem zapisu objavljamo le kraje občin Celje, Zalec, Mozirje in Titovo Velenje, v prihodnjih pa še kraje ostalih občin.

Braslovče in Zalec sta poleg Slovenskih Konjic in Sentjurja, o slednjih več prihodnje, v vrhu med tranzitnimi turističnimi kraji.

Kljub temu da imajo v Braslovčah najbolj urejeno cerkev in šolsko okolje na našem območju, pa tudi skrbno negovano okolje hiš v trgu, imajo zaradi slabe gostinske ponudbe verjetno manj možnosti kot Zalec. Skoda, da kraju, kjer so prizadevni turistični delavci že dan po Hmeljarskem prazniku z očistevalno akcijo skrbno zabrisali sledi velike prireditve, zbija oceno slabo urejena okolica jezera, ki Braslovčam gotovo ni v ponos. Nasprotno pa se v Zalcu gostinska ponudba izboljšuje, veliko pa so v zadnjih letih naredili tudi za splošen izgled kraja in ureditev javnih nasadov in zelenic. Splošen videz kvartala dokaj neurejena okolica industrijskih in obrtnih obratov.

Luče, Titovo Velenje in Celje so trenutno najbolj urejeni turistični kraji. V Lučah skorajda ni pripomb, saj v vasi ni hiše, zelenice ali poti, ki je ne bi krasile cvetlice. Brez točk pa ob obstoječih kriterijih Luče ostanejo pri javnih sanitarijih in kopališču, saj tega v kraju nimajo, nimajo pa tudi možnosti (pa tudi nesmiselno bi bilo), da bi javno stranišče in kopališ-

če imeli. Marsikateri večji kraj, kjer imajo sicer neurejeno kopališče ali zanemarjene javne sanitarije, kljub temu za te dobi vsaj nekaj točk, kar pa lahko bistveno vpliva na dokončno oceno. Res je, da oboje sodi med turistično infrastrukturo, a očitno je, da v vsakem kraju, kjer imajo turistično društvo, ne morejo zgraditi bazena. Predlog komisije CTZ, je da bi to upoštevali pri kriterijih ocenjevanja.

Titovo Velenje je zagotovo mesto, ki ima na našem območju najlepše urejene javne parke in zelenice. Še višjo oceno zbija slabo urejen stari del mesta, slaba informiranost o kraju, pa tudi skromno urejena okolica dveh šol in nekaterih delovnih organizacij.

Tudi Celje dobiva s sistematičnim urejanjem starega mestnega jedra vse lepšo podobo, pogrešamo pa več zelenja in cvetlic, podobno kot v Titovem Velenju pa se v nekaterih šolah premalo trudijo za ureditev svoje okolice.

Za enotno oceno vseh, ne le teh najbolj urejenih krajev velja, da se urejenost iz leta v leto boljša, a je kljub temu še daleč od želja. Predvsem je slaba prometna urejenost in stanje prometne ter turistične opreme, premalo je parkirnih prostorov. Tudi v gostinstvu je boljše predvsem urejenost lokalov in okolice, medtem ko ostaja ponudba še vedno skromna. Okolje večine industrijskih objektov je skromno, kljub temu da za njihovo ureditev ne bi bila potrebna velika sredstva. Trgovski in drugi lokali si zaslužijo povprečno oceno. Kopališča bi bila lahko boljše urejena, ista ugotovitev pa velja za urejenost naprav za letno rekreacijo. Trim steze, igrišča za mini golf in druge naprave v rekreacijskih centrih (nekaj je tudi izjem) propadajo. V povprečju je slaba tudi informiranost o krajih. Tako na primer mesto, kakršno je Titovo Velenje, še nima svojega prospekta, tovrstna turi-

stična literatura pa je redka. Le tu in tam imajo tudi kakšen vodnik.

To so le nekatere ugotovitve ocenjevalne komisije, ki veljajo tudi za kraje, ki jih bomo predstavili še naslednji teden. Sprehodili se bomo po občinah Šentjur, Slovenske Konjice, Smarje pri Jelšah in delno še po celjski občini.

R. PANTELIČ

Luče še vedno med najlepšimi

Zapisan je turizmu

Pogovor z Milanom Kanclerjem, dolgoletnim turističnim delavcem

Kakorkoli že človek obrača besede, se nit pogovora z Milanom Kanclerjem vselej spet povrne k turizmu. K temu, kaj vse bi v tej naši gospodarski dejavnosti še lahko postorili, da bi predvsem tuji turisti dobili o naši deželi pravilno sliko. Le-ta je namreč še vse prevečkrat le mozaik naših prelestnih turističnih zanimivosti, tu in tam gostoljubnosti naših ljudi, pa vse prevečkrat malomarnega odnosa do gosta in zanemarjenosti ter neizkoriščenosti možnosti.

O vsem tem in tudi o dolgoletnem delu v turizmu se je torej spletal nit pogovora z Milanom Kanclerjem, ki se je pred kratkim poslovil iz Celja.

Kako je bilo torej v Celju?

»V približno enem letu, kolikor sem bil v celjski poslovalnici Globtoura, sem Celje in tukajšnja turistična prizadevanja vsaj okvirno spoznal. Tako smo v naši turistični poslovalnici skrbeli predvsem za organizacijo izletov organiziranih skupin po domovini in tujini. Veliko takšnih skupin smo tudi popeljali na mednarodne velesjeme po Evropi, poudarek pa je vsekakor na letalskih prevozih.

Čeprav sem bil v Celju le eno leto, pa sem v tem času kar dobro spoznal kraj in ljudi. Moram reči, da mi je ob odhodu v rodni Maribor kar malo žal po Celju in Celjanih.

In zakaj odhajate nazaj v Maribor?

»Maribor je vendarle moje rodno mesto in čeprav sem že zaradi svojega poklica veliko zdoma, me vselej vleče nazaj. Sicer pa so sedaj odprli novo turistično poslovalnico Generalturista in mislim, da me tam čaka kar zanimivo delo...«

Visoka ocena v evropskem turističnem vodiču

Strokovnjaki ADAC-a, največjega evropskega vodiča po kampih, so letos ocenjevali tudi urejenost kampa in sanitarij v Atomskih Toplicah v Podčetrtku.

Ocena kampa je spodbudna in pohvalna. Poleg Adacove nalepke za lepo urejenost kampa, so sanitarije dobile oceno 2 (najvišja je 1, najnižja 4), kar je med slovenskimi in jugoslovanskimi turističnimi kampi prej izjema kot pravilo.

Julija letos so v kampu Atomske Toplice Podčetrtek zabeležili kar dva tisoč nočitev več kot lani, do konca leta oziroma sezone pa pričakujejo 20 tisoč nočitev domačih gostov in tujcev, ki jih je letos veliko več kot lani.

M. A.

svojo skupino. Včasih, predvsem pri potovanjih na druge celine, je to sila težko, saj se morajo potniki prilagoditi drugačnemu podnebju, drugačnim kulturnim navadam in hrani. Običajno pa so takšne težave le v prvih dneh...

Kot sem že rekel, turističnih danosti pri nas ne znamo najbolje izkoristiti. Pa je včasih dovolj že malo iznajdljivosti, prožnosti in volje, da bi se tujim gostom pokazali v kar najlepši luči. A kaže, da smo še vse preveč zagledani vase, da se ne znamo odpreti in biti ponosni na to, kar imamo.

Je samo to tisto, kar vas moti v našem turizmu?

»Poleg premajhnega truda, da bi tujcem pokazali kar največ naših zanimivosti me moti tudi to, da jim največkrat ne znamo prav ničesar, ali pa zelo malo, ponuditi. Pri tem mislim predvsem na izvenpenzijsko ponudbo, na to, da sodobni svet vse bolj ceni aktivno dopustovanje. Naše morje, sonce in prostor, ki ga ponudimo v hotelu, pa prav gotovo ne morejo odtehtati vsega drugega. Pa še nekaj je pri tem zanimivega. Gost, ki bi mu več ponudili, bi odšel domov veliko bolj zadovoljen, v našo turistično blagajno pa bi tako vztrajno kapljale nove devize. To pa, menda, vsi hočemo!«

IVANA FIDLER

A KRATKO

or išče, ta de na nskem

lanski uspeli prireditelji išče ta najde, so se Turističnega društva innskega odločili, da bo reditev vsako leto. Le-a bo v soboto popoldne orišču grada Podgrad. obiskovalce imajo prijene lepe nagrade, ki jih noč osvojiti z nekaj nosti, znanja in iznajdti. Za glavno nagrado, podeljuje turistična ija Globtour oziroma poslovalnica v Celju morali imeti tekmovaldnjo številko Novega sa. J. V.

Butik Črna mačka TT Prebold

omogoča nakup

ikatnih onfekcijskih delkov

namenjenih izvozu, po nižjih cenah. Kupite lahko tudi vse druge izdelke te tovarne.

Kondicijske priprave

Planinci Planinskega društva Železničar iz Celja, se v drugi polovici avgusta odpravljajo na Triglav. Posledica tega je bil vzpon na Peco, z namenom, da se planinci tudi kondicijsko pripravijo za vzpon na našo najvišjo goro.

Peca, ki je ravno primerna za priprave takšne vrste, nam bo zaradi zelo lepe narave, dobre družbe in odličnega vodiča, za vselej ostala v lepem spominu.

Izlet so zato, da bi nam ostal v še lepšem spominu zaključili v Kotljah, kjer smo obiskali Prežihov grob in Prežihovo domačijo.

JOŽICA BOŽIČ

Planinska karta Pohorja

Pred kratkim je izšla planinska karta Pohorja, ki bo kljub nekaterim napakom dobrodošel planinski pripomoček, saj je zelo pregledno narisana.

Karta je dvodelna. Za naš predel pride v poštev zahod-

ni del, ki zajema zgornji konec Šmartinskega jezera, Veliko Pirešico, Polzevo, Smarjno ob Dreti. Njen vzhodni rob odreže Vitanje in gre čez Črni vrh do državne meje, zahodni rob pa zajema še Poljane, Žerjav, Smrekovec in Golte. Posebej so označene tudi slovenske planinske poti čez Pohorje, v našem okolišju pa Savinjska in Saleška planinska pot, Pot po Vinski gor, Pot XIV. divizije in vse druge zaznamovane poti v tem predelu. In napake? Jug pod Goro Oljko je preimenoval v Zabukovnika, na Gori Oljki so pozabili na krog, ki označuje pozabni dom, na Premkovem vrhu ni oznake za lovsko kočjo, planinski dom na Čreti je preimenoval v dom I. pohorskega bataljona. Tudi Paška vas kot izhodišče poti na Mozirsko kočjo ni označena, pa tudi višina Mozirske kočje ni pravilna.

Napake lahko oprostimo zaradi preglednosti, saj so poti narisane z rdečo barvo, ceste pa z enako barvo kot plastnice. Karta ima še eno novost, ekvidistanca plastnic (izohips) je namreč 25 metrov, vajeni pa smo 20 metrske razdelitve. Planinska karta Pohorja je prva karta Planinske založbe, ki obsega ta predel. Cena karte je 400 din.

Š. J.

Rekordna žetev pšenice na Planinškovi kmetiji

Celjska kmetijska zadruga letos posluje z velikimi uspehi, predvsem kar zadeva odkup pšenice. Letos so namreč načrtovali odkup 340 ton pšenice, že zdaj pa so ta načrt presegli za 10 ton, pričakujejo pa, da jim bo uspelo odkupiti še okoli 50 ton pšenice.

Skupaj z direktorjem Kmetijske zadruge Francom Derčom smo se zato odločili obiskati kmetijo Planinšek, po domače Žgankovo kmetijo, kjer so letos kar za dvakrat presegli pričakovano žetev pšenice. Pred odhodom na kmetijo nam je Franc Derča povedal, da je uspeh posledica boljše tehnologije in zasluga kooperantov, omeniti pa velja tudi vlogo Sklada za intervencije v kmetijstvu.

Na kmetiji Planinškovih so nas zelo lepo sprejeli ob

domačem kruhu in klobasah. Sicer pa je s kmetom Francem Planinškom, ki z ženo in sinom skrbi za kmetijo, razvil zanimiv pogovor. Najprej smo Franca povprašali, če nam lahko izda kaj mu je prineslo letošnji rekordni dosežek. Odgovoril je, da ni kaj izdati, da je pot do uspeha le trdo delo. Pravi, da je predvsem pri pšenici treba trdo delati, saj v njej skoraj ni dobička in je razlog, da se je kmet loti predvsem v ljubezni do zemlje, drugače pa je pridelovanje pšenice neekonomsko računice. Zaščitna sredstva so zelo draga, prav tako umetna gnojila, po drugi strani pa je cena za odkup pšenice zelo nizka.

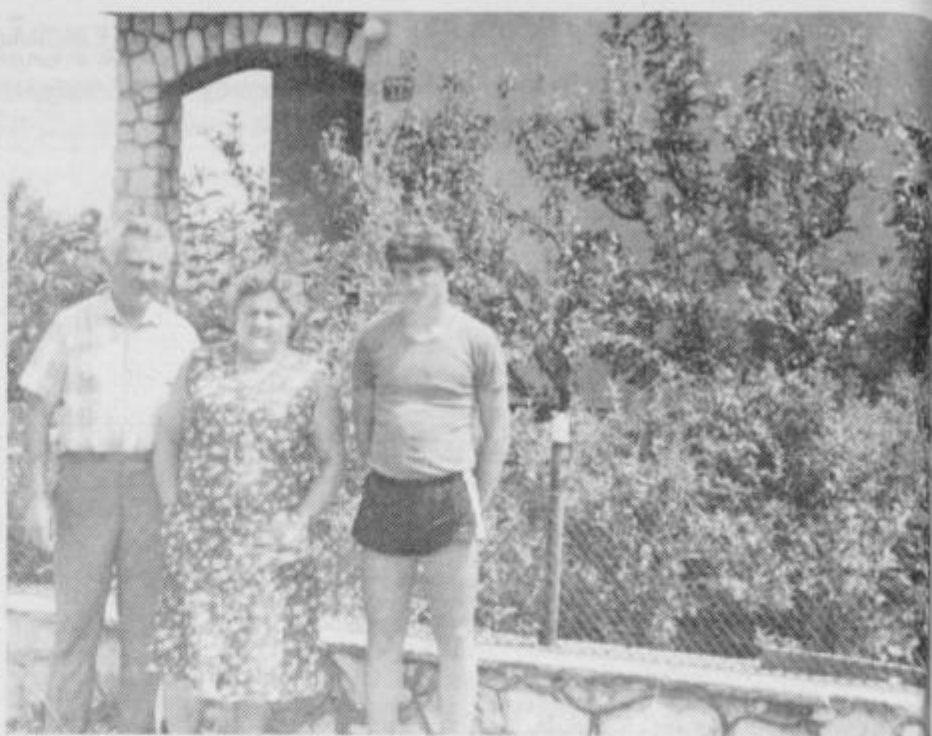
Najbolj pa ga jezi, da na odkupno ceno pšenice vplivajo največkrat takšni ljudje, ki o kmetijstvu ne vedo prav veliko, ko pa vso pšenico od-

kupijo, nenadoma zelo naraste cena kruha in ostalih proizvodov, kmetje pa se sprašujejo kje je denar. Sicer pa pravi, da so kmetje pri nas vse premalo cenjeni, da jim na vse načine otežujejo delo, pričakujejo pa vedno boljše rezultate. Tako so mu že nekajkrat vzeli najbolj kvaliteto zemljo zaradi gradnje stanovanjskih blokov ali gradnje železnice, v zameno pa je dobil precej slabšo zemljo.

Drugače pa Franc na svoji zemlji prideluje še krompir, koruzo, ima tudi manjši vinograd in nekaj travnatih površin, od živine pa 10 krav, molznic, 6 telic in 25 prašičev.

Za konec je dodal, da je izredno težko skrbeti za kmetijo in da si kmetje zato radi priskočijo na pomoč, saj je tako lažje za vse.

GORAN OBREZ

Franc Planinšek z ženo Toniko in sinom Jankom, pred svojo hišo, na katero so ponosni.

Biti pastir ni najbolj preprosto

Pri pastirju Kolencu na Menini planini

»Bi rekel, da delo pastirja ni najbolj lagodno in preprosto. Vsako žival moraš poznati, jo poiskati, če se zgubi; pa tudi pozdraviti jo moraš, če zbolí. Pa skoraj cel dan si na nogah,« je svoje delo pastirja na Menini planini na kratko opisal Valentin Kolenc iz Nazarij.

Valentin je skupaj z Martinom Natlačenom iz Gornjega grada letos ponovno na Menini planini, kjer skrbita za 240 glav goveje živine, predvsem telet, ki so jih na nadmorsko višino 1490 metrov pripeljali kmetje iz pašne skupnosti Gornji grad in tudi drugi živinorejci iz vse Gornjesavinjske doline, celo iz Ljubnega. Dobra in kvalitetna paša je glavni vzrok, da je letos na Menini dvakrat več živine kot lani.

»Zasluzek ni prevelik, je

pa tolikšen, da preživim. Pašna skupnost namreč v zadnjih letih precej daje za obnovo in čiščenje pašnikov, postavljanje ograj, gradnjo tudi zbiralnik vode, toda da je denarja vedno premalo. Sicer pa, tukaj sem predvsem zaradi zdravja,« je pojasnil Valentin, zakaj se je sedaj, ko je upokojen, odločil za to delo. Že lani je bil na Menini, prej pa je bil v Glinu 24 let vratar. Na Menini je pred tem pasel od 1939. do 1942. leta. Revme in vnetja slinavke, bolezní, ki sta mu načeli zdravje v zadnjih letih službovanja, nima več. S planinskimi zdravilnimi rastlinami se je pozdravil, saj se je naučil modrosti, čemu služi srčna moč, čemu šentjanževka in druge zdravilne rastline.

Tudi bivalni pogoji so v

novi pastirski koči, ki so jo zgradili pred petimi leti, dobri, drugače pa je seveda pod milim nebom: »Z živino moraš biti dopoldan in popoldan, v dežju ali pripeki. Letos je še junija dvakrat snežilo, padlo pa je tudi pet centimetrov toče. Bilo je kar precej problemov, saj je živina stalno na prostem. Nekateri lastniki imajo živali označene, nekateri pa ne, vendar moraš za vsako žival vedeti, čigava je, da lahko ob morebitni bolezni veš, komu poslati pošto ali sporočilo.«

Valentin Kolenc, ki bo na Menini do srede septembra, ko bodo živino odpeljali v dolino upa, da bo takšne pošte čim manj in da se bo prihodnje leto ponovno vrnil na Menino.

R. PANTELIČ

Oživljanje reje konj

Konjereja dobiva tudi v Gornjesavinjski nekdanjo veljavo. Šele pred tremi leti so namreč uvozili deset haflingerjskih kobil, na letošnji

redni letni pregled pa so rejci pripeljali že 35 kobil in žrebet. Haflingerjev je v občini Mozirje še več, a se vsem pregleda, ki so ga

prejšnji teden pripravili Savinjsko šaleški veterinarski postaji v Mozirju, bilo potrebno udeležiti.

Pregled so opravili strokovnjaki republiškega konjarskega zavoda in Biotehnične fakultete iz Ljubljane, ki vodijo tudi centralni dovnik za to vrsto konj. Ugotovili so, da je kvaliteta žrebetov dobra, poizvedeli pa so, kam bodo prodani. Učenci si prizadevajo, da bi čim čim žrebet ostala prives v domači dolini, žrebet pa pošiljajo na odkup v Koroško, kjer opravljajo tudi mensko selekcijo.

Reja haflingerjev ni niti predraga, saj njem, ki danes niso obremenjeni z delom, ne stuje skromna prehrana. Pasejo pa tudi vse, kar ga do pusti na travnikih. Zato si v Gornjesavinjski zadevajo, da bi imeli na vsaki kmetiji. Pospešjo tudi rejo domačih slovenskih delovnih konj, ki imajo v občini že okoli 500.

Odkupili so manj svinine

KK Šmarje zmanjšuje nekatere proizvodnje

V Hmezadovem Kmetijskem kombinatu v Šmarju je bil letošnji polletni odkup kmetijskih proizvodov odraz pogojev gospodarjenja v posameznih, predvsem živinorejskih panogah. Cenovna nesorazmernost, glavni vir izgub v prašičereji in proizvodnji valilnih jajc, so pripeljali do občutnega zmanjševanja proizvodnje oziroma odkupa. Svoje je prispeval tudi (trenutno) z mesom zasičen trg. Letos je KK Šmarje odku-

pil le 7 ton prašičev, lani 72 ton, kar je le 9 odstotkov lanskega odkupa. Klavnega goveda so odkupili 654 ton, lani 596, kar pomeni 10 odstotno povečanje v primerjavi z lanskim prvim polletjem. Prašičev za pitanje so odkupili 3800, lani 5020 glav, kar pomeni 76 odstotkov lanskega polletnega odkupa. Do polletja so odkupili 1208 telet za pitanje ali 15 odstotkov manj kot lani. Poskočil je odkup mleka, od lanskih 4.406.000 litrov na letošnjih 4.817.000

litrov, torej za 9 odstotkov več. Občutno manjša je bila tudi proizvodnja valilnih jajc. Lani so do polletja izvedli 3.539.000 kom, letos pa le 2.227.000 kom. Zmanjševanje proizvodnje oziroma odkupa prašičereji in pri valilnih jajcih je opredeljeno tudi v nacionalnem programu kmetijskega Kmetijskega kombinata, ki ga pripravljajo ravni sozda Hmezad.

M. AG

MEDNARODNA RAZSTAVA GOVEJE ŽIVINE IN KMETIJSKE MEHANIZACIJE • RAZSTAVA KONJEV, OVAC, KUNCEV, PERUTNIN

23. MEDNARODNI KMETIJSKO ŽIVILSKI SEJEM

Gornja Radgona

23. 8.-1. 9. 1985

odprto: od 9.00 do 19.00; zabavni program do 24.00

Novo!

– prodaja konjev 27. 8.

– žrebanje ankete

»Visoki in nizki«

Kaplja na kapljo, deroča voda. To bi lahko rekli za naš bivanje v Sentjurju, v ulici M. Zidanskega 9 a.

Zgodi se mnogo neprijetnih stvari a včasih človeku prekupi, še posebej, če se za pojasnitev obrneš na uradno osebo, njemu pa je bistven tvoj družbeni status in tvoj poklic. Sem gospodinja, moj mož je delavec. Smo pošteni in živimo iz žuljev svojih rok. On, upravnik pošte v Sentjurju, pa mi je rekel (30. 7. 1985 ob 11. uri), da sem pre-nizka, da bi se z menoj pogovarjal, da mi nima kaj pojasniti, da mu kradem čas, pokazal mi je vrata. Ničesar drugega nisem hotela kot odgovor, zakaj hodi telegram iz sentjurske pošte pa do nas cela dva dni.

Telegram je prispel in bil sprejet 27. 7. ob 10.23 na tukajšnji pošti, poštar ga je, takoj vsaj trdi, prinesel k nam ob 12. uri isti dan. Ker tako pravi, ni bilo nikogar doma in zvonec ne dela (to ni res – priča so stranke v hiši), je pustil obvestilo. Tega ob 14. uri, ko je mož prinesel časopis, ni bilo. Telegram mora biti dostavljen v šestih urah, takšen je zakon. Čemu niso prinesli telegrama kasneje, je upravnik dejal, raznašalca telegramov ni, zanj ni denarja. Telegram z vestjo, da je umrla moževa mama iz Apatina, je ostal ali na neki polici ali pa v poštarjevi torbi. Dobili smo ga 29. 7. ob 11.30 uri. Tudi tokrat je poštar dejal in se opravičeval možu, da se je moral vrniti izpred spodnjih blokov na Pešnici, ker je pustil obvestilo in pozabil, da ima telegram v torbi. Kaj mislite na to?

Upravnik pošte je trdil, da ni nihče vedel, kaj v telegramu piše. To ni odgovor. Nekdo je telegram sprejel, ga napisal in če nakaj napišeš, da ne veš kaj napišeš, tu ni nekaj v redu, dvomiti lahko začneš v strokovnost oziroma sposobnost določene osebe.

Moj mož, ki je takoj odpotoval v Apatin, je prišel prepozno. Začuden pogledi bratov in sestra, solze v očeh, žalost v srcu. Mama je pokopana. Res to ni mama nekoga velikega, to je bila naša mama in ali zaradi tega ni bilo telegrama? Mi smo jo ljubili in spoštovali. Vsi njeni otroci so pošteni ljudje in naša družba se jih nebi smela sramovati. Vsi opravljajo svoja dela radi, ničesar jim ni težko, vsi so zavedni komunisti. Tako jih je vzgojila mati, mi pa nismo mogli na njen pogreb, da ji poslednjič rečemo hvala. Hvala za vse, ker nas je rodila in dobro vzgojila.

Upravnik pošte trdi, da se nima za kaj opravičevati, ker se ne čuti kriv. Opravičila mi »nizki«, kot mi je rekel, niti ne pričakujemo, hočemo pojasnilo in zatrdilo, da se to ne bo več zgodilo. Hočemo tudi odgovor na to, zakaj delijo na sentjurski pošti ljudi v kategorije, ali nismo vsi enaki? Razlike so, sreča je, le v tem, da vsi ljudje nismo enaki in da nam lepo in vljudno vede-nje nista tuja.

NADA ANDRAŠIČ
Sentjur

Čigav je kombi?

Že sam naslov članka je za službo proračuna Skupščine občine Sentjur skoraj žaljiv, saj nepoučenega bralca ne-hote pelje do zaključka, da mora biti finančno in knjigovodsko poslovanje sila ne-urejeno, zlasti še, ker se ne ve »čigav sploh je kombi?« in ker na »proračunu niso imeli pripravljenih podatkov«. Vsekakor se podatek, iz čigavih sredstev je bilo nabavljeno vozilo, ne more dati

»na pamet«, saj se na proračunu vodi 22 različnih žiro računov. Poleg tega je arhiv proračuna v stari občinski stavbi in preverba takšnega podatka zahteva svoj čas, nikakor pa ni možno dati odgovora kar po telefonu. Tovarišica novinarka niti ni govorila z vodjo proračuna, ob tolikšnih nerazčiščenih vprašanjih pa bi verjetno bilo primerno, da bi se pred pisanjem članka osebno oglasila.

Torej na kratko: Kombi Zastava 850 AF Fergon je bil nabavljen 22. 6. 1983 in to iz amortizacijskih sredstev upravnih organov za potrebe geodetske uprave.

Po vseh knjigovodskih predpisih je voden med osnovnimi sredstvi upravnih organov. Trditev v članku, da so »menda kombi kupili z denarjem, namenjenim pripravi in izvedbi akcije Kozjansko«, nikakor ne drži, saj nimajo amortizacijska sredstva upravnih organov prav nikakršne zveze s sredstvi za izvedbo akcije. Nabava, financiranje in lastništvo kombija je povsem čista stvar, razgovori, morebitne obljube z ene in druge strani glede uporabe kombija (v članku: »nesporazum med brigadirji in predstavniki občine«) pa so zopet povsem druga stvar, kar pa so s službo proračuna, ki celo pristo-voljno vodi vsakoletno finančno poslovanje za ZMDA Kozjansko, nimajo nič skupnega.

SLUŽBA PRORAČUNA,
SO SENTJUR

Za lačne v Afriki

Prejšnji teden je bilo objavljeno poročilo akcije RK za pomoč lačnim v Afriki. Število bonov, ki ostajajo in pa navedene KS, ki le-teh sploh niso dvignile, so dovolj zgovoren dokaz, da v tej smeri le še nismo naredili toliko, kolikor bi sicer lahko.

Sicer pa ... Predvsem mora gledati človek najprej nase. ... In zdaj imamo v načrtu novo stanovanje, nov avto, vikend ...
Spite lačni ljudje, bogovi hrane naj bedijo nad vami in če vas ne nasitijo besede, naj bodo to sanje ...
Spite na posteljah praznih obljub in reke besed ...
Temne zaročenke sanj, naj vas razveselijo z okroglimi hlebci kruha.
(M. Al-Džavahri)

Lakota in pa pomanjkljiva prehrana zahtevata vsako leto na milijone žrtev v tretjem svetu ...

Zaradi nezadostne, enolične in mnogo premalo kalorične hrane trpi skupno kar 65 odstotkov prebivalstva samo v Aziji, Afriki in Latinski Ameriki.

V enem samem letu umre 17 milijonov otrok, mlajših od pet let in ni tako skromna primerjava s tem, da bi jih lahko s svojimi zdravstvenimi zmogljivostmi in hrano, ki jo imamo v razvitih deželah rešili kar 15 milijonov teh lačnih otrok, ki umirajo v naročju še bolj lačnih staršev ali celo na cestah, kjer jih puščajo, ker jih prvič v zgodovini Afrike ne morejo več z ničemer prehraniti.

Le zakaj se toliko dogovorov, ki se nanašajo na vse to konča že pri:

»Ja, lahko bi ...«
Zavedajte se, vladarji in podložniki, bratje in berači, da nihče nima pravice razsipati, dokler bo en sam človek pogrešal najnujnejše ...
(S. D. Miran)

Direktor UNESCO Amadom Mahtar M'bon označuje to stanje, ki ga naša vsemo-gočna tehnološka civilizacija dopušča, kot »nevzdržno in sramotno« stanje, s katerim

zgodovina sooča človeštvo. In v svoji trditvi ne ostaja sam. Pridružujejo se mu visoki in nizki, ponižajoči in ponižani, revni in bogati. A vse so bolj besede in situacija se spreminja korakoma, skorajda nič.

Sramota zato, ker svetovne zaloge žita zadostujejo, da bi vsakdo dobil več, kot je najnujnejša potrebna količina za življenje. Zakaj se torej to stanje ne spreminja? Kdo je krivec kopičenja zaloga v razvitih deželah, kjer je debelost eno glavnih zdravstvenih vprašanj in spet na drugi strani pretiranega pomanjkanja. Kako opravičiti model razvoja, ki dovoljuje tako ostru nasprotja? Pretirano porabo hrane v bogati manjšini in tako s tem potiskanje ljudstva tretjega sveta vse globlje v slepo ulico revščine, odrinjenosti in ponižanja?

V vsakem trenutku, ko spremljamo to trpljenje, znamo »obsoditi« to lačno množico za uboge, sirote, reveže in na koncu koncev se nam še zasmilijo. Vendar ravno te oči otrok, ki ostajajo z nami z nemimi očiki: »Zakaj ste me pustili, me puščate umreti?«, bi morale vzdamljati v ljudeh vesti. Pa niti ne to. Dovolj bi bilo, ko bi mnogi vest le imeli in kdaj pa kdaj potisnili v ozadje svoj pohlep. Imamo vse? Gotovo ne! Vendar nekaj je gotovo. Kolikor imamo je preveč, da bi to znali ceniti. Da bi ljubili kruh, ki ga je najti po smeteh, na cesti, krožnik juhe, katere bomo pol zavrgli, ker ni dovolj okusna in podobno.

In kdor trdi, da je lačen, da je zmožen prenašati lakoto, ta je še ni izkusil, sicer ga danes ne bi bilo tu. Otroci, ki morda v tem trenutku umira tam nekje v Afriki, ki nam je le blizu, pa vendar tako strašno daleč, ker »ne moremo« trpeti z njimi, to pozna.

Milijone otrok, ki to občuti in katerega del so lahko že jutri naši otroci in mi. In šele danes, ko živim z vsem tem, se zavedam, kako strašno resnico, ki se bo odvijala pred nami, je slutil Čehov, ko je dejal: »Vsak srečen, zadovoljen človek, bi moral imeti na pragu svoje hiše človeka s kladivcem v roki. Njegovo trkanje naj bi srečneža opominjalo, da so na svetu nesrečni ljudje in da bo življenje tudi njemu, pa naj bo še tako srečen, prej ali slej pokazalo svoje pasti. Zadel ga bo nesreča, spoznal bo bolezen, revščino, žalost, a nihče ga ne bo videl ali slišal, tako kot danes on ne vidi in ne sliši drugih ...«

VALERIJA J.,
Celje

Neustrezno vodstvo izleta

Pred časom sem s turistično agencijo Izletnik iz Celja obiskal Osijek in Kopački rit. Na začetku izleta je bilo vse v redu, le vodička se je opravičila, da še nikoli ni bila v teh krajih in da je prejšnji dan pač dobila nenapovedano nalogo, naj vodi skupino izletnikov v Osijek. Temu primerno je bilo tudi vodstvo izleta, saj vodička ni imela pri sebi niti programa potovanja; vodič, ki nas je čakal v Osijeku, pa je program kar samovoljno spremenil. Tako je bilo v programu ogled spomenika v Batinu, pa si ga kljub temu, da smo bili čisto blizu, nismo mogli ogledati. Udeleženci izleta smo bili nad takšno slabo organizacijo izleta precej ogorčeni, ker smo za izlet plačali kar zasojeno ceno in smo razočarani nad Izletnikovim malomarnim odnosom do nas turistov, saj bi se z malo truda dalo vse skupaj bolje organizirati, predvsem

pa zagotoviti ustreznega vodiča, ki so mu kraji poznani, ne pa da agencija neodgovorno pošlje na pot vodiča, ki še nikoli ni bil v krajih, kamor se je potovalo. Zelo slaba reklama je to za Izletnik ...

ALOJZ KOTNIK,
Celje

Ni posluha za »delavsko« cesto

Od Celja proti Laškemu vodi po levi strani Savinje cesta, po kateri se vozijo mnogi delavci in drugi občani, do brodošča pa je še posebej tedaj, kadar je tremerski podvoz poplavljen.

Ampak kakšna je ta cesta! Kot kaže, ni nikogar, ki bi jo vzdrževal oziroma popravljal, zato so ob deževnih dneh na njej mali »ribniki«, ti pa se v sušnem obdobju spremenijo v jame. Cesta je tako rekoč iz samih jam, kar pomeni, da je zelo nevarna, še posebej za kakega turista, ki tega ne ve. Kljub temu bi na njej zamen iskali kakšno tovrstno oznako. Tu bi lahko načeli vprašanje, kako pravzaprav uničuje vozila, za kar seveda ni nihče kriv, razen ceste. Človek pa se vprašuje, ali se je s tem res treba zadovoljiti? Ali bi bila cesta, ki to sploh ni, taka tudi, če bi se po njej vozili kakšni »uglednejši« občani? Smejo občani iz Pečovnika, Rifengozda, Jagoč in Brstnika pričakovati, da se bo kdo (v celjski in tudi laški občini) zganil? Kdo je pravzaprav odgovoren? In če je, kdaj se bo lotil te sicer prometne in pomembne komunikacije?

STANKO KRAJNC,
Laško,
Rifengozd

Park – promenada mopedistov

Kar čuden naslov, vendar tudi zanimiv! Opažam, da je zadnje čase v našem lepem celjskem parku prava promenada mopedistov, ki dirkajo gor in dol brez glave in se sploh ne zmenijo za nas obiskovalce. Čutimo se že življenjsko ogroženi! Tudi biciklistov ne manjka, vendar ti so vsaj malo bolj obzirni do nas, obiskovalcev.

Sedaj se pa sprašujem, (ne samo jaz), kje naj bi bila kakšna odgovorna oseba, ki bi posredovala, da se te stvari uredijo. Tako, da bomo zopet imeli občutek, da smo na sprehodu v parku, ne pa na dirkališču. Lahko bi še na veliko in široko pisal o tem, vendar jaz želim samo opozoriti odgovorne osebe, da te stvari uredijo.

Da pa ne bom pisal samo črno o našem parku, bi pa še zelo pohvalil uredjalce parka, ki tako lepo urejajo zelenice in cvetlične grede in tudi tiste, ki skrbijo za čistočo. Moje mnenje je, da naš park spada med najlepše, saj vsakomur pade v oko, ki gre vsaj mimo in si potem lahko misli tudi vse najlepše o mestu. Mislim, da je edina pomanjkljivost v parku to, da ponoči ni prižgane nobene luči.

VINKO VIŠNER,
Celje

Devet desetletij slovenske nižje gimnazije v Celju

Z odobrenjem avstrijskega finančnega zakona z dne 21. julija 1895 je bila potrjena ustanovitev državne nižje gimnazije z nemško-slovenskim učnim jezikom v Celju;

na kratko imenovana slovenska nižja gimnazija v Celju.

Do tega, za Slovence v nekdanji Spodnji Stajerski tako pomembnega dogodka, je prišlo po težkih parlamentarnih borbah na Dunaju, saj je zaradi tega vprašanja padla celo ena vlada. Nemci so se strahovito upirali takemu zavodu v Celju. Celje so Nemci smatrali za važno osnovo njihovega prodiranja proti Adriji. »Celje je nemški otok«, »Celje je nemški Gibraltar«, so bile njihove fraze!

Celjsko borbo je vodil Mihael Vošnjak, ki je bil po odstopu svojega brata Jožefa tedaj državni poslanec.

Ob ustanovitvi tega slovenskega zavoda je med Slovenci zavladalo veliko veselje. Celjska družva so pridelala veselico v »Paradeski« pri Vojniku, na Miklavškem hribu in po hribih v Savinjski dolini so goreli kresovi, pokali so možnarji in povsod je bilo slišati petje ob tem važnem dogodku.

Nemci so kot protiutež zgradili nemško hišo, sedaj je tam dom JLA in nemški dijaški dom, kjer je bilo še do nedavnega Elektro Celje. Med drugimi je prišel na zavod znani in zaslužni zgodovinar Emilijan Lilek, ki je ostal na zavodu do konca, to

je 1919. leta, ko se je pričel pouk v novem poslopju slovenske gimnazije v Kajuhovi ulici. Naj omenim, da je ravnatelj Lilek pokopan na Golovcu, kjer so mu nekdanji hvalažni učenci postavili spomenik.

Učenci so bili vseskozi Slovenci. Najprej jih je bilo 70, v letu 1913/14 pa jih je bilo že 205.

Na zavodu sta med drugim delovala profesor Jože Kožuh, pisatelj matematičnih geografskih del in velik do-brotnik dijakov. Ostanek njegovega nagrobnega spomenika je še na opuščnem spodnjem delu pokopališča na Golovcu, in Franc Mravljak, poznejši gimnazijski ravnatelj. Od nekdanjih profesorjev ne živi nihče več.

Zavod je bil nastanjen najprej v hiši okoliške ljudske šole v sedanji Čuprjski ulici, pozneje pa v Kukovčevi hiši na Muzejskem trgu, kjer smo pred leti nekdanji učenci odkrili spominsko ploščo.

Vse to je danes res že zgodovina, vendar je potrebno, da se današnje generacije, ki ne poznajo več borbe za osnovne pravice materinskega jezika v šolah in uradih, spozna s zgodovino, na katero smo lahko Slovenci ponosni.

Dr. ERVIN MEJAK

Zavod Golovec organizira v nedeljo, 1. septembra 1985 teniški dan Golovca z bogatim programom
Od 8. do 12. ure – turnir za posameznike in posameznice (prijava pri varnostniku)
Od 9. do 14. ure – sejem rabljenih rekvizitov na ploščadi tenisa
Od 18. do 22. ure – teniški ples s podelitvijo pokalov in diplom zmagovalcem na ploščadi tenisa

Ljubitelji rekreativnega in tekmovalnega tenisa – vabljeni

V soboto, 24. avgusta in nato vsak nadaljnji vikend ob 8. uri na teniških igriščih Golovca
Vikend turnirji v parih oziroma posamezno
Prijava sprejema varnostnik zavoda na telefon 33-098
Avtosejem rabljenih avtomobilov vsako soboto od 8. do 12. ure
Vabljeni

CENA MALIH OGLASOV

– do 10 besed 350 din
– vsaka nadaljna beseda 35 din

Hkrati obveščamo bralce Novega tednika, da bo mali oglas objavljen v tekoči številki v primeru, da ga naročite najkasneje do ponedeljka do 9. ure jutraj.

Naslovov oglaševalcev, ki so objavljeni pod šifro, v uredništvu nimamo. Vsi zainteresirani morajo oddati pismene ponudbe, skladno z vsebino oglasa in navedbo šifre v oglasni oddelek.

Naročniki Novega tednika imajo pravico do enega brezplačnega oglasa, do deset besed, na leto.

NOVI TEDNIK

Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, tel. 23-105, 22-369.
Glavni urednik in direktor TOZD Boris Rosina. Odgovorni urednik Novega tednika Branko Stamejčič. Odgovorni urednik Radia Celje Miran Korošec. Redakcija: Marjela Agrež, Tatjana Cvirn, Vili Einspieler, Violeta Vatovec Einspieler, Edi Masnec, Rado Pantelič, Mateja Podjed, Milena Brečko Poklič, Franček Pungertič, Zdenka Stopar, Srečko Šrot, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi.

Izhaja vsak četrtek. Tisk: ČGP Delo, Ljubljana.
Cena posameznega izvoda je 40 dinarjev. Individualna letna naročnina je 1.880 dinarjev, polletna 940 dinarjev. Za tujino je letna naročnina 4.160 dinarjev, za delovne organizacije pa 2.080 dinarjev. Št. žiro računa 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje.
Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Čvrsti stebri naše meje

Ob Dnevu graničarjev na karavli Savinjski partizan

Vojaške enote v obmejnih karavlah so med najmanjšimi v naši armadi, a tudi najbolj izpostavljene. Po vojaških analizah so kolektivi v karavlah med najbolj homogenimi, saj nikjer v armadi ni človek ob človeku ali vojak na vojaka tako vezan kot ob meji. Vedno skupaj, v karavli ali v patrulji, ponoči ali ponoči, v zasedi, na soncu, v snegu... Čvrsti stebri naše odprte meje. Med najboljšimi kolektivi ob naši zahodni meji je tudi enota karavle Savinjski partizan v Logarski dolini, kjer graničarji čuvajo enega najtežjih rajonov naše meje. Od 730 metrov nadmorske višine, kjer stoji karavla, se morajo namreč povzpeti tudi do 2200 metrov visoko. Iz dneva v dan...

in domačinov. Tudi turistom na karavli niso odrekli gostoljubja. Gostje tudi niso prišli povsem praznih rok, za kar pa so se v karavli oddolžili s čim drugim kot...? No, dober je bil, tako kot je vsak pasulj, ki se kuha v velikem vojaškem kotlu.

Dan pripadnikov obmejnih enot pa tega dne ni bil edini razlog za veselje. Vsem vojakom je narasel srčni utrip, ko je njihov komandir, Velimir Luković, prebral odredbo 647/2, komandanta obmejnega odseka Dravograd, ki bi se v najkrajšem času, Saša Todorović - pohvaljen, Muratović Muslija - pri meren vojak. Vsi, ki so mislili, da so na kakršen koli način izpuščeni s tega seznama, so se razveselili ob na-

diji. Visok, črn, strog. Ja kaj pa? Kateri oficir pa ni strog. Vojska je vojska, tu ni kaj. Vojaki in Luković, naglas ga izda, da je Črnogorec, so en kolektiv, kjer si medsebojno zaupajo in pomagajo, zato po bojni pripravljenosti in vseh ostalih vrtilah dosegajo rezultate, vredne zavidanja. »Zveni kot puhla fraza, ki jo lahko preberemo vsak dan v kateremkoli časopisu, a vseeno moram reči, da se najbolj trudimo pri tem, da nam subjektivne sile v kolektivu, to je vojni kolektiv in partijska ter mladinska organizacija, delajo. Dokler vojaki ne ugotovijo, da so te organizacije ustanovljene zaradi njih, ne zaradi tega, ker si je to komandir izmislil, ali ker tako mora biti, potem ni uspeha,« mi razloži komandir, ter s tem da vedeti, da sem si

tiste zapornice, stražarja in še nekaj drugih stvar, ki spominjajo na SMB barvo, bi človek res pomislil, da se v gozdčku skriva turistični penzion ali pa vsaj generalštab, kot je zlobno, a kljub temu samo pohvalno, pripomnil eden obiskovalcev.

»Pred dvanajstimi leti tukaj še vojske niso mogli v vrsto postaviti. Nismo imeli igrišč, ničesar. Tudi sam sem bil mlad in po delu nismo imeli kaj početi, zato smo se počasi lotili urejanja. Vsaka generacija je kaj naredila, med novimi vojniki se vedno najde kakšen zidar, pleskar, električar. Začeli smo voziti zemljo, zidati škarpe, urejati objekt. Vse v tesnem sodelovanju s kmeti, krajevno skupnostjo, občino, tudi celjsko Cestno podjetje je pomagalo.«

Uredili so stavbo, športna igrišča, prekrasen park ter se pred leti lotili še »zelenega plana«. Na svojem vrtu pri se pri tem morajo povzpeti z nadmorske višine 730 do 2200 metrov. Kako pa je z ilegalci in »švercerji«?

»Letos jih ni, vsaj ujeli nismo nikogar, medtem ko je bilo prejšnja leta tega več. Mislim, da je pri »švercu« svoje naredila tudi ukinitve depozita. Poleg tega pa tudi naša budnost k temu precej prispeva. Če ne bi bili budni in stalno prisotni ob meji, če ljudje ne bi videli da so vojaki tam, bi verjetno marsikdo

Boni s svojim vodnikom ni bil preveč zadovoljen, ko je moral vse zna

to izkoristil. Sicer pa moramo pri delu upoštevati naše zakone. V okviru naše politike, da so meje odprte, da se razvija tudi turizem, se trudimo, da smo tudi popustljivi. Če kdo zaide, nismo strogi, če pa kdo namerno krši zakone, ki veljajo v obmejnem pasu, pa zakone in predpise dosledno upoštevamo. A večjih problemov nimamo.«

Graničarji tesno sodelujejo s kmeti in lovci. Posebno s slednjimi je sodelovanje zelo dobro in obojestransko. Tudi graničarji namreč javljajo lovce, kadar opazijo krivolovca ali bolno divjad. Lovci in kmetje pa so varuhom meje pomagali stopiti na prste marsikomu, ki si je hotel brez dovolilnice ali pasoa ogledati prelepo pokrajino na eni ali drugi strani meje. Takšno sodelovanje pa je potrebno, saj življenje na območju, kjer je gibanje omejeno na čas med sončnim vzhodom in zahodom, ni lahko. Nikomur namreč ne piše na čelu, ali je turist ali ilegalci, ljubitelj planin ali naš sovražnik.

In kaj pravijo o svojem življenju vojaki. Muslija Muratović je tega dne dobil značko primerne vojak: »Že preden sem prišel na mejo, sem zvedel, da je to posebno življenje, ki se v mnogočem razlikuje od tistega v kasarnah. Predvsem prijateljstvo je tu takšno kot malokje. Smo Jugoslavlja v malem, vsi kot ena družina, zato nam ni nikoli težko, tudi v metru snega ne. Biti graničar je čast. Današnji dan, ko sem dobil značko primerne vojak, je eden najsrečnejših v mojem življenju.«

Konrad Ruža življenje ob meji že pozna: »Doma sem v Banatu, v vasi Vrbica, ki je le dva kilometra od romunske in 15 kilometrov stran od madžarske meje. Kot traktorist zadruga sem oral zemljo tik ob meji, zato sem življenje graničarjev vsaj približno poznal. Tukaj seveda ni ravnine, kot pri nas doma, zato mi je bilo najtežje, ker v začetku nisem imel prave kondicije. Sedaj jo imam in ne vem, kako se bom spet privadil na ravnilo.«

Zmago Kolar pa je lahko postregel s primerjavo graničarskega življenja s kasarnskim, saj je bil 12 mesecev vezist v artiljeriji: »Bal sem se, da bom moral te tri mesece doslužiti v kakšni kasarni, kjer bi lahko bil tudi dolgočas. Tega tu ni, saj stalno kaj delamo. Tudi popoldne, ko imamo prosto.«

Najdlje od sogovornikov je doma Nedžad Mehmedovski: »Iz Kičeva sem. Edina napačka Logarske je, da je tako daleč od mojega doma, sicer pa je tu prelepo. Tukaj na karavli vsi delamo vse, smo dobri tovariši in če je temu tako, potem ti vojaški rok hitreje mine.«

Graničarji iz Logarske so praznik slavili delovno. Od se namreč v Smartno ob Ptuju morali razlagati premo, ki kali že nekaj dni prej, le na graničarjev ga niso pričakovali. Luković je to takole komentiral: »Mi je žal, da morajo delati danes, a vagon je treba čimprej, sicer bi plačali preveliko škodnino. Žal mi je zato, ker večino teh fantov prvi in za graničarjev, ki ga proslavljajo, ski. A kaj bi, vojska je vojska.«

Gibanje v mejnem pasu je no od sončnega vzhoda do seveda z dovolilnicami, pri morajo vsi, ki se nameravajo v tem pasu, zglasiti na karavli. Takšnemu režimu so prišli tudi pravila posredovanja, jev in uporabe orožja. Dnevi pek predpisuje pozive: Stoj, streljaj bom!, Stoj, streljaj sledi opozorilni strel in če tudi tega ne upošteva, streljaj.

Ponoči je postopek strožji. Stoj, streljaj! in strel v kraj.

Saša Todorović, voznik: »Vsi mislijo, da sem le voznik, a če je treba, grem tudi jaz v patruljo. Pozimi je bilo tako, dopoldan v patrulji, popoldan za volan. Tudi vožnja po snegu in ledu je bila težka. A doslej nisem imel nesreče in ker imam novo vozilo, tudi okvar ni bilo.«

Bojović Dragan iz Bijeljine pa je tega dne ponovno oblekel civilno »uniformo«: »Odhod iz vojske, to je radost, pa tudi žalost hkrati. Po mnogočem se bom spominjal tega skupnega življenja. Predvsem po skupnem delu, pa po skupnih obveznostih in dolžnostih, ki smo jih po moji oceni dobro uresničili. Spominjal pa se bom tudi te prelepe doline in vrhov okoli nje.«

V karavli Savinjski partizan pa imajo tudi psa Bonifaka, ali Bonija, kot mu pravijo. Goran Milošević iz Smederevske Palanke lepo skrbi zanj: »Biti vodnik psa, ni ravno najlažje. Jaz sem imel že prej veselje do živali, tudi doma imam volčjaka, zato se mi ni bilo težko spoprijateljiti z Bonijem, ki nam je pri našem opazovanju v veliko pomoč. Dobro pozna komande in tudi ne laja, kadar opazi koga sumljivega. Nanj me opozori z nama znanimi znaki.«

Ko mi je Goran potlej na poligonu pokazal še nekaj Bonijevih veščin, sem upal, da bo ta le zalajal, ter tako potrdil svoje poreklo, a ni izneveril svojega gospodarja. Sele ko se je do karavle pripeljal motorist, preoblečen v poštarja, je Boni dal vedeti, da imajo vsi psi sveta istega »sovražnika«.

RADO PANTELIC

Velimir Luković

Muslija Muratović

Konrad Ruža

Zmago Kolar

Nedžad Mehmedovski

Saša Todorović

Goran Milošević

Karavlo v Logarski dolini sem obiskal 15. avgusta, na dan, ki je graničarjem najbolj slovesen v letu, saj naše obmejne enote tega dne praznujejo Dan graničarjev. Varuhe naše meje so obiskali predstavniki skupščine občine Mozirje, njenih družbeno političnih organizacij, štaba TO in oddelka za ljudsko obrambo celjske in mozirske milice, predstavnikov krajevne skupnosti Solčava

slednji odredbi, s katero komandant Ljubljanskega armadnega območja karavlo Savinjski partizan pohvali kot eno izmed dveh najboljših ob slovenskih mejah. Pohvale pa v Savinjskem partizan niso dobili kar tako, ker bi bili na vrsti, pač pa so si jo resnično zaslužili.

Komandir Luković. Podobno je tistemu mojemu komandirju v inženiriji, pa močje prijateljevemu v peša-

tisto njegovo strogost predstavljal preveč enostransko.

Sicer pa, kdor je videl karavlo danes, ko je njena okolica urejena in pred dvanajstimi leti, ko je Velimir Luković prišel v Logarsko, bo opazil ogromno razliko. Verjetno ni obmejne postojanke, ki bi bila tako lepo urejena kot ta, pa tudi v celotni Logarski ni objekta, ki bi imel vsaj približno tako urejeno okolico. Če ne bi bilo

delajo vso zelenjavo (le fižol na veliko žalost ne uspeva v Logarski), v svinjaku redijo vedno najmanj dva prašiča, zgradili pa so tudi velik ribnik, kjer so še lani pridelali več kot tona rib. Letos jih zaradi bolezni rib v ribogojnici v žalcu ne bodo, upajo pa, da bodo na tak način še lahko pomagali vojski zmanjševati stroške. Stabilizacije se lotevajo tudi drugače. Z racionalnejšo porabo elektrike, a ne na račun življenjskega standarda vojakov, vsa drva za zimo pa si v dogovoru z gozdarji naberejo sami. Vsaka patrulja, ki se vrača s pohoda, lahko prinese nekaj drv. Tako so jih lani nabrali 60 kubičnih metrov.

»Švercerjev« ni več

Jasno je, da graničarji niso na meji le zato, da bi gojili zelenjavo, redili prašiče ter brcali žogo. Na to so me spomnili obiralci borovnic, ki jih je ob meji, visoko gor nad Logarsko, v teh dneh posebno veliko. Ko sem jih povprašal, ali so zgoraj videli kakšno patruljo, je eden med njimi dejal: »Madona, saj so vojaki za vsakim grmom!«

Graničarska taktika pač, bi pojasnil Velimir Luković, katerega vojaki dnevno prehajajo po 20 kilometrov, ter

Kolektiv zastavnika Velimirja Lukovića je med najboljšimi ob naši meji

V Baški je lepo

obiskali smo tretjo izmeno otrok na letovanju v Baški, na otoku Krku

Ko sem mlade Korošce vprašala, kaj jim je v koloniji v Baški najbolj všeč, so mi fantje tiho priznali, da so to celjske dečve, dekleta pa so povedale, da so tudi njim všeč celjski fantje. Je že tako, da bodo mnogi celjski in koroški otroci poleg spominov na vesele, pestre dneve in večere, na nove prijatelje in na številna lepa doživetja v svoje srčke skrili tudi spomine na prve ljubezni, ki so se porodile tam v Baški, na otoku Krku, v varnem zavetju Celjskega počitniškega doma.

V letošnji tretji izmeni otrok, ki so letovali v vedno od sonca ožarjeni in hkrati vedno malce vetrovni Baški, je bilo poleg sto celjskih otrok, tudi trideset mladih koroških Slovencev z dvema vzgojiteljicama. Izmenjava otrok traja že približno dvajset let in koroškim otrokom vsekakor veliko pomeni. V štirinajstih dneh bivanja v Baški spoznajo veliko novih prijateljev, utrdijo znanje slovenskega jezika, naučijo se slovenskih pesmi, mnogi prvič vidijo morje in marsikdo se prav tu nauči plavati. Tako res ni čudno, ko ti čisto preprosto povedo: »V Baški je lepo!«

Lepo je bilo tudi zaradi izredno pestrega programa najrazličnejših prireditev in zaradi nekaterih novosti, ki so jih letos uvedli. Prva pomembna prireditev je bil spoznavni večer v slogu Pokaži kaj znaš. Vsaka izmed dvanajstih skupin se je predstavila na svoj način, vse pa so očarali mladi Korošci s svojim petjem. Ob dnevu vstaje so s prijatelji iz Murske Sobote in Slavonske Požege, ki so prav tako v Baški na letovanju, pripravili proslavo na baščanskem igrišču.

Po proslavi pa so imeli športna srečanja v odbojki, vlečenju vrvi, prenašanju žoge med nogami, skakanju v vrečah... Sportnih prireditev je bilo veliko tudi ob drugih priložnostih, saj imajo otroci možnost igrati tenis, mini golf, dostikrat so se pomerili v igri med dvema ognjema, letos pa jih je močno pritegnil tudi vrtiljak na igrišču. Zanimivo je bilo tudi tiste večere, ko je tovariš Marčič predaval o geografiji in zgodovini Baške, o morskih živalih, o kačah in še o mnogih sila zanimivih stvareh. Otroke je navdušil tudi ogled pristanišča in izlet z ladjo v dveh skupinah, ki ju je na veselje vseh popestril še upravniki Zdravko s svojo kitaro. Otroci so v domu redno urejali stenčes, razliki likovniki so uredili razstavo svojih del, raziskovalna skupina

so organizirali trim hojo, trim tek in seveda trim plavanje. Na letovanju se je namreč večina otrok naučila plavati – če te veščine prej še niso obvladali – in tako se je od 130 otrok domov vrnilo le šest neplavalcev. Vsak otrok je za opravljeno trim akcijo dobil kartonček z značko. Novost je tudi neobvezno popoldansko spanje, saj so otroci v tem času lahko risali, pripravljali razstave, nekateri dekleta pa so v tem času izdelovala lične spominke za vzgojitelje.

Za dobro počutje otrok v Celjskem počitniškem domu je skrbelo 27 ljudi – 14 vzgojiteljev, pedagoški vodja Dragica Marčič, upravniki doma Zdravko Konda, zdravnica dr. Marija Božič Vargazon, sestra Marija kuhar Viki, čistilke, kuharice... Otroci bi poleg svojih

Takole je bilo na baščanskem igrišču, kadar so otroci pripravili kakšno prireditev. Njihova napeta športna srečanja so pogosto pritegnila tudi mimoidoče.

jenosti postelj in spalnice smo dobili že dve piki.

Mojca Brence, 14 let: »Tu sem prvič in že takoj na začetku mi je bilo jasno, da se bom imela lepo. V Baški je zelo lepo okolje. Družbo imam dobro, vzgojitelji so v redu in hrana je krasna. Uživam na plesih, ki so skoraj vsak drugi večer. Ne maram pa dvehurnega počitka in tudi vstajanje ob pol osmih zjutraj mi prav nič ne diši.«

Peter Blagojevič, 13 let: »V Baški sem letos tretjič. Spoznal sem nove prijatelje in z njimi se dobro razumem. Nekega večera sva hotela s prijateljem »v partizane« – torej na obisk h puncam. Ko sva prišla do vrat dekliške spalnice, pa je dežurna tovršica začela nekaj ropotati.

luštna in sem že plesal z njo. Dala mi je naslov in ko bomo šli domov, si bova pisala. Ko

la? Fantov, seveda. So čisto drugačni, kot pri nas. Veliko bolj simpatični, bi rekla.

Otok Krk in Baška

Otok Krk leži v Kvarnerskem zalivu in je s svojimi turističnimi mesti Njivice, Malinska, Krk, Punat in Baška pomemben za turizem. V juliju je bilo na otoku 36.500 registriranih turistov, zdaj v avgustu pa je ta številka narasla na približno 40.000 turistov.

Baška je turistično mestece in luka na jugovzhodni obali Krka. Prvič je bila omenjena leta 1375. Prvotno naselje, strnjeno okrog frankopanske trdnjave, je imelo ugoden strateški položaj. V vojni z Benečani je bil grad porušen, trdnjava pa požgana. Novo naselje, Baška nova, je rasla ob obali. Naravna plaža, dolga 1800 metrov omogoča razvoj turizma, kar prispeva h gospodarskemu oživiljanju kraja. Baška ima približno 760 prebivalcev.

sem prišel v Baško, nisem znal plavati in sem se tukaj naučil. Tukaj zelo dobro ku-

Všeč so mi plesi, kopanje in odhodi v mestu. Ne maram na počitke. Takrat je najlepši de dneva in jaz bi raje bila na plaži. Včasih imamo težave s sporazumevanjem, ker nekako ne spravimo stavkov skupaj, sicer pa se s Celjani zelo dobro razumemo. Rada bi še ostala tu in vem, da bo jok, ko se bomo poslovljali.

Vida Krištof, vzgojiteljica: »V Baški sem prvič. Prevzela sem skupino deklet, predvsem iz radovednosti, kako je v takšni slovenski koloniji. Nekaj časa smo potrebovali, da smo se navadili, vendar ni bilo težav, ker so nas zelo lepo sprejeli. Navdušena sem nad lepim vremenom, morjem, kopanjem. Dekleta so pridna in se z njimi lepo razumem, prav tako s fanti. Veseli me, da so neplavalci splavali. Naša najmlajša deklica plava kot ribica. Vsak dan doživimo veliko lepega in res je škoda, da bo vsak čas konec.«

INES DRAME

Plavalni tečaji

Vsako leto v koloniji organizirajo plavalni tečaj za neplavalce. V letošnji tretji izmeni ga je vodil mladi vzgojitelj Dušan Jug, imenovani Pončno: »Plavati sem učil 25 neplavalcev. To so bili v glavnem najmlajši udeleženci kolonije in pa koroški otroci. Nekateri so se vode izredno bali in jih je bilo prav težko spraviti v morje. Ko pa smo jim obljubili trim plavanje za značke in nalepke, je večina le opogumila. Na tej trim akciji so mlajši preplavali 10 metrov, večji otroci pa 60. Na tečaju sem jih učil drseti po vodi, pihati v vodo, plavati kravlj in prsno. Otroci so bili pridni in ubogljivi, pa tudi hitro so napredovali.«

pa razstavo školj. Mnogo večerov so preživeli v plesnem razpoloženju, saj so jim na dvorišču doma vzgojitelji dostikrat uredili skoraj čisto pravi disko.

Letos so organizirali trim tekmovanja, ki so, kot kaže zelo zanimiva novost med prireditvami v koloniji. Tako

vzgojiteljev gotovo najbolj pogrešali kuharja Vikija, ki je znal speči tako krasne palačinke in druge dobrote, ki otrokom še kako teknejo.

Na zaključnem večeru ob tabornem ognju, ki je minil ob zanimivih točkah, ki so jih pripravili otroci in smešni modni reviji, ki so jo pripravili vzgojitelji, se je marsikomu tudi zalesketalo v očeh. Čeprav se mnogi radi vrnejo spet domov k staršem, pa se vendarle ni lahko posloviti od številnih prijateljev. Težko je zaključiti 14 lepih dni s preprostimi: »Adijo in piši mi!« Morda pa se bodo še kdaj srečali, kot pravi jo v svoji himni: »Kako si kaj, odhajamo od tebe zdaj in pridemo nazaj, ko mine leto dni in vedno radi spomnili se bomo lepih dni, ki si to leto nam jih podarila ti, o, ti, naša Baška, ti!

Otroci so o letovanju povedali

Petra Guček, 13 let: »V Baški sem že osmič in mi je zelo všeč. Najbolj nas pesti jutranja telovadba, ki pa je naša skupina letos nima. Štrumpfete smo namreč dežurne in pripravljamo mize za zajtrk. Lepo je v času počitka po kosilu, ko igramo karte, se pogovarjamo in se smejimo. Zelo mi je všeč petje koroških Slovencev ob spremljavi kitare njihove vzgojiteljice. Kljub temu, da govorijo svoje narečje in se tako včasih težko sporazumemo, smo takoj postali prijatelji. Verjetno bom drugo leto spet prišla v Baško.«

Igor Videnšek, 8 let: »Tu je res fino. Jaz sem iz skupine Rakcev. Najbolj mi je všeč počitek, ko rišemo in igramo karte. Kuharice zelo dobro kuhajo. Najrajši imam palačinke. Rad imam tudi našo tovarišico Petro. Za pospravljanje pa nismo preveč pridni. Pri ocenjevanju ure-

Celjski počitniški dom

Bil je zgrajen leta 1957 in sicer za 90 ljudi, zdaj pa v njem navadno biva okoli 150 ljudi. Prostorska stiska tako vsekakor obstaja, vendar pa kot kaže, to otrok ne moti. Dom ima dekliško in fantovsko spalnico, prostore za osebje, sanitarije, jedilnico, kuhinjo, igralnico, ambulanto z dvema oddelkoma in veliko teraso. Stavba je že malce dotrajana in potrebna manjših popravil in obnove. Do lanskega leta je z njo upravljala Skupnost otroškega varstva, letos pa jo je prevzel v svoje roke Pionirski dom.

Hitro sva jo pobrisala nazaj v posteljo. Takrat sem pozabil, da sem iz skupine Polžev.«

In kakšne vtise so dobili otroci in vzgojiteljica s Koroške?

Sigi Potočnik, 11 let: »Sem iz skupine Vikingov. Meni so tu najbolj všeč dečve. Kako je moji puncici ime, ne bom povedal, je pa res

hajo in sploh je lepo. Prav nič me še ne mika odpotovati domov.«

Matejka Kurt, 9 let: »V Baški sem drugič, kar mi je zelo všeč. Najbolj mi je všeč morje in kopanje, ker zelo rada plavam. Navdušena sem tudi nad lepim vremenom. Rada tudi plešem. Ko bom prišla domov, bom vsem prijateljem povedala, kako lepo mi je bilo v Jugoslaviji.«

Marjetka Tratter, 13 let: »Česa ne bom nikoli pozabi-

Tu pa so ljudje, ki so skrbeli za dobro počutje otrok. Vsakega od njih bi otroci težko pogrešali, posebej to velja za belo uniformirane kuharice in kuharja Vikija, ki je pripravil priljubljene dobrote.

em
em

iz Majcen se je ribiški »štant«, rojemu lovišču na Šmartin, odpravil v poturah. Tu je Jaki mrtvo zeleno enojček ter vrleč od brega. ure in v ceriniku v Šmartni dolini je že ura. Mrak se je ati nad vodno se je vrvica na lici močno na-

nel časa premise dogaja z nje-tem priporom. tignil. Na dru-urvice je obcu-larec velike ri-d in navijal je. ilikanke je tra-re pol ure, po-sivkasto bel nega soma pri-ali. Ribič ga je ibij za škrge in na varni pro-ribi nameril v em, jeziček na ve je ustavil na ogramu.

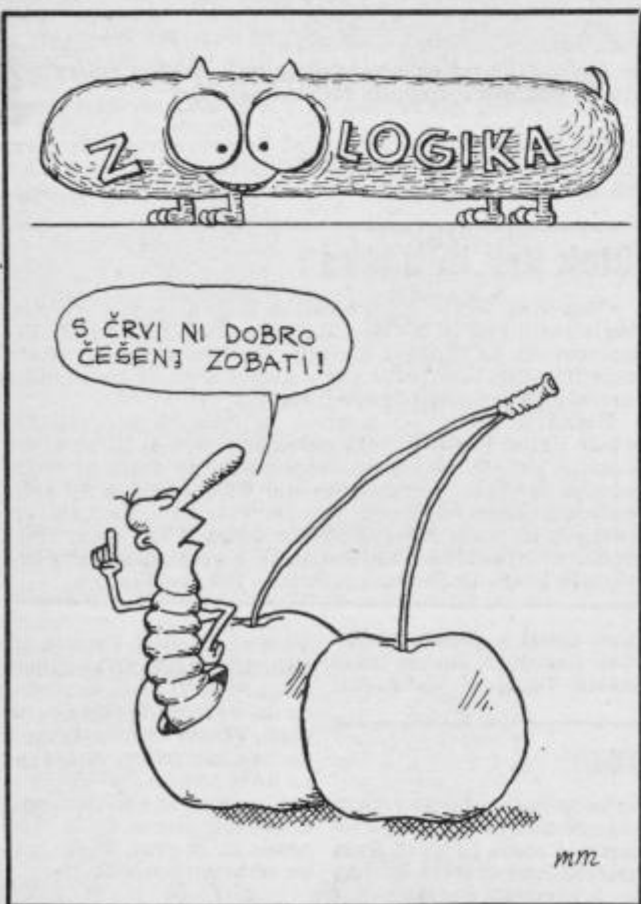
naključen, am-tno krmljenje je velikank.

UDERMAN

Glede na to, da se tehnika razvija z vedno večjo naglico, kmalu ne bo nič čudnega, če se bodo med nepogrešljive člane družine uvrstili tudi hišni roboti. Kakšni bodo, kaj vse bodo počeli, kako se bodo imenovali - vse to prepuščamo vaši domišljiji. Njihov opis s priloženo sliko pošljite na naslov Novi tednik, Trg. V. kongresa 3a, 63000 CELJE. Časa imate teden dni.

Potrudite se, kajti najbolj duhovito, najbolj izvirno in sploh naj-domislivo in risbo bo nagradila tovarna AERO.

A Be Ce Da

Š

S črko Š je podobno kot s črko C. Nekaj čisto posebne je, saj jo pozna le nekaj pisav. Je najožja sorodnica črke S, zato sta tudi v abecedi nerazdružljivi. Pravzaprav je to črka S s klobukom.

T

Kajne, da vam ni nič všeč, če vam kdo reče »Trapa!«? Pa Toliko drugih lepših besed poznamo za medsebojno komuniciranje.

U

U je pa zadnji samoglasnik (od petih) v naši abecedi. Prav srčkan je, dokler nas kdo ne nabije po zadnji plati in potem zategadelj tulimo: Uuuuuuuuu!

V

V teh poletnih dneh, ko zevamo od vročine sta dve najbolj prijetni stvari Voda in Veter. Če pa tega ni, nam lahko pomaga tudi kakšen Ventilator.

Z

Zdravo - Zeleno. Pravite, da se ne rima? Če ne v zadnji, se pa v prvi črki. Pa še drži. Zelena barva, pravijo, je najbolj zdrava - pomirjujoča za utrujene oči. Zakaj pa mislite, da je šolska tabla zelena?

Ž

Pa smo pri koncu. Že? Ja, že!

Povprečno povprečje

Ne bi si mislil, da se bo to kdaj zgodilo tudi meni. Mogoče kdaj v daljni prihodnosti že... ampak to je bilo še tako daleč... No, pa se je v nasprotju z mojimi pričakovanji zgodilo prav kmalu.

Moram povedati, da sem nadvse povprečen tip. Povprečne višine in teže, povprečnih rjavih povprečno dolgih las, povprečno priden ali povprečno len... skratka nič na meni ni tako zanimivo, da bi zaslužilo pozornost. Čeprav je tudi večina drugih ljudi povprečnih, so se drugi (tako se mi je zdelo) nekam bolj trudili, da bi se s čimerkoli izpostavili, se dvignili nad povprečje. Meni pa preprosto ni bilo do tega. Čisto zadovoljen sem bil, če me sošolci niso nadlegovali bolj, kot je bilo potrebno. No, seveda sem z njimi prebil kakšno urico na igrišču, ampak nogomet in košarko sem - tako kot vse stvari - obvladal povprečno dobro (ali povprečno slabo). Niti ne morem reči, da bi se obnašal kot kakšen ljudomrznež - ne, s sošolci sem se čisto dobro razumel - pogovarjali pa smo se o čisto povprečnih stvareh: o nogometnem prvenstvu, o košarki, o prfoksi za slovenščino, ki je bila strah in trepet šole in tako naprej.

Moje življenje bi teklo čisto mirno naprej, če...

Smešno, ampak tudi vse okrog mene je bilo čisto povprečno. Moji starši so imeli - kot povprečni jugoslovanski delavci povprečno enodružinsko hišico, povprečno stoenko in povprečne dohodke, s katerimi smo si lahko privoščili teden dni v sindikalnem domu na morju. Povprečje seveda ne bi bilo popolno, če naša družina ne bi bila povprečno štirčlanska, in tako imam seveda še leto dni mlajšo sestro, ki je pravzaprav tudi kriva za vse, kar me je doletelo. Medtem, ko sem jaz svoje počitnice ob morju preživljal umirjeno ob plavanju, potapljanju in branju stripov, je ona vsako leto znova izvirtala kup prijateljev, s katerimi je tekla na sladoled in kocko pa v vodo in nazaj na plažo... Sicer pa - čisto vsakdanje za žensko. No in tako je letos že drugi dan pripeljala pod naš senčnik (ki smo si ga seveda sposodili v domu) novo »najboljšo« prijateljico. Navadno se še zmenil nisem za njeno družbo, ampak s to punco je bilo nekam drugače. Če sem še tako buljil v strip pred sabo, so mi oči kar naprej begale proti neznanki. Mislim, da je bila to prva oseba v mojem življenju, za katero ne bi mogel reči, da je povprečna. Še preden sem se do ušes zaljubil, in seveda mi srce ni dalo miru, dokler ni sestra tudi mene vpletla v družbo. Na srečo ni bila preveč začudena, prej bi rekel, da je bila navdušena, ker sem navsezadnje le začel kazati nekaj zanimanja zanjo in njene »velike« prijateljice.

Cez nekaj dni mi je uspelo, da sva z Neno - tako je bilo dekletu ime - zvečer ostala sama na plaži. Čeprav sem prej napel vse svoje sile in uporabil vse zvijače, da mi je to uspelo, mi je postalo v trenutku, ko sem stal pred njo, žal, da sva sama. In prvič sem obžaloval, da sem tako povprečen tip, kot sem. Zid molka je prebila Nena:

»Lahko bi se šla kopat, kaj praviš?«

Napeto sem razmišljal, kaj naj odgovorim, kajti pri sebi nisem imel kopalk, navsezadnje pa mi je le prišla na

um (seveda čisto povprečna) misel: »Kaj ko bi rajši pogledala naokrog, kje se kaj prijetnega dogaja?«

Na srečo je bila za to, in pristala sva v bližnjem disku. V disku sem bil dvakrat ali trikrat v življenju in o plesu nisem imel pojma, ampak nekako sem poskušal ujeti ritem. Ne vem, če je Nena opazila mojo nerodnost ali ne, vsekakor ni rekla ničesar. Jaz pa sem bil čedalje bolj omamljen od njene lepote in srce mi je kar pelo. Tako rad bi jo stisnil k sebi in ji rekel kaj lepega, ampak vse ljubezenske izjave, ki so se mi vrtele v glavi, so se mi zdele preveč povprečne. Navsezadnje sem, ko sva odhajala iz diska, bleknil:

»Veš, Nena, jaz sem največje povprečje na svetu, kar jih obstaja.«

Nekaj časa me je gledala, potem pa z nasmehom dejala: »Res ne vem, kaj hočeš reči s tem!«

Prišel sem ječljati nekaj o tem, da jo imam rad, ampak da me ona najbrž ne bi marala, ker sem tako vsakdanji in podobne neumnosti. Nekaj časa me je poslušala, potem pa se je začela od srca smejati:

»Oprosti, ampak vse to, kar si povedal... mislim, da si čisto srčkano povprečje vsega najlepšega na svetu.«

Mislil sem, da ne slišim prav, ampak nisem imel časa razmišljati, kajti v tistem hipu me je že lahno poljubila.

In tako sem se vendarle dvignil nad povprečje. Z Neno, seveda. Kajti najina ljubezen je največja in najlepša na svetu.

Igor

Posredovalnica z veliko izbiro - mali oglasi v Novem tedniku

Lepo je v Baški

»Baška, Baška!« Takšni in podobni klici so se zaslišali iz ust sto dvaintridesetih otrok, ko smo prispeli pred Celjski dom v Baški. Če bi bilo po naše, bi se zapodili s kovčki proti vratom, toda dvanaest vzgojiteljev nam je to preprečilo. Tako smo morali počasi in brez prerivanja do omaric in postelj, ki bodo naša štirinajstdnevna last. V Baško smo prišli otroci z vseh šol celjske občine.

Pridružilo se nam je še trideset koroških Slovencev iz Pliberka in okolice. Z njimi sta dve vzgojiteljici. Kljub jezikovnim težavam (saj govorijo koroško narečje pomešano z nemščino), smo se hitro sporazumeli in postali prijatelji. Za naše zdravje skrbita medicinska sestra in zdravnica, za vse ostalo pa poleg vzgojiteljev zlasti pedagoški vodja Dragica Marčič. Nepogrešljivi so še kuhar in kuharice, ki skrbijo za naše vedno lačne želodčke, pa čistilke, perice, upravnik in drugi. Dnevi minevajo zelo hitro. Vreme je lepo, zato se lahko vsak dan kopamo. Zvečer se zberemo pred domom in pojemo ali plešemo. V času popoldanskega počitka nekateri rišemo, izdelujemo razne figurice in pripravljamo razstave. Imeli smo že spoznavni večer, na katerem so se s kulturnimi programi predstavile skupine Ježkov, Vikingov, Polžev, Ladjic, Rožic, Srčkov, Delfinov, Vijolic, Rakov, Gusarjev in Štrumpf.

Dan vstaje smo počastili s proslavo, na kateri so poleg nas nastopali še otroci počitniških domov Murske Sobote in Slav. Požege. Po proslavi smo tekmovali v spretnostnih igrah, prenašali žogo, skakali v vrečah, prenašali in pretakali vodo, na koncu pa so se pomerili še vzgojitelji v vlečenju vrvi. Zmagovalci so prejeli sladke nagrade. Pripravljamo še program za zaključni večer. Vmes pa izvajamo trim tekmovanja in razne tekme.

Se malo in štirinajst dni bo mimo. Odpravili se bomo domov in se razšli. Ostala bodo prijateljstva in kupček lepih spominov. Poleg tega pa bodo v nas ostala upanja, da se naslednje leto spet srečamo v tem lepem, majhnem mestecu ob morju, kjer smo preživeli toliko lepih dni.

PETRA GUČEK
Skapinova 4
Celje

Letno taborjenje v Savudriji od 11. do 21. 7.

Bolj ko se je vročina - temperatura dvigovala, težje smo čakali naše taborjenje na morju. Letošnje taborjenje smo organizirali skupaj dva odreda iz Celja. V prvi izmeni smo bili večina tabornikov iz odreda Dveh levov iz Celja. Okoli 60 nas je bilo. V drugi izmeni pa bodo taborniki odreda II. grupe odredov iz Celja. V obeh izmenah pa smo imeli otroke iz Zveze prijateljev mladine iz Celja.

Po večjih in manjših zapletih okoli tabornega prostora nam je predhodnica, to so Kanačarji in naše vodstvo postavili oziroma razpeli šotore v Savudriji.

Ko smo se pripeljali do tabornega prostora, so nam razdelili šotore in takoj zbor in čakalo nas je kosilo. Po kosilu pa hitro v kopalke in veselo čofotanje po vodi. Na tabornike so zelo dobro pazili vodniki Lilijana, Tonček, Andrej.

Tovariš Srečko je naučil tabornike in druge otroke plavati in imel je svoj surf in je učil surfati. Na otroke ZPM je pazila tudi tovarišica Dragica.

Za večšine, ki so jih taborniki osvojili zelo veliko, od plavanja do higienika, kuharja, risarja, molka, lakota... je skrbel neumorni tabornik Kekec.

Za naše želodce sta skrbela dobra kuharja Milena in Lojze. Pa naš nabavni - ekonom, Marjan in Bogoljub, naš financ minister.

Za naše zdravstveno stanje

je poskrbela čisto taprava zdravnica Eva Dolničar. Pridno nas je mazala proti opeklinam in pulila jezeve bodice.

Ob večerih smo si pripravili veliko lepih in smešnih polnih uric. Izbirali smo najlepšo - miss tabora - seveda so bili to moški oblečeni v ženske. Zmagala je Suzi iz New Yorka.

Imeli smo tudi skupni večer s tremi tabori, ki smo bili istočasno na taborjenju. Večer je hitro minil ob pesmih, skečih, deklamacijah.

Posebej smo se pripravili na naš krst. Vsi tisti, ki še niso bili krščeni, so trepetali skoraj celo taborjenje. Kot je že v navadi, so tisti bolj živahnih bolj krščeni. Sli smo na obalo in zakurili ogenj. Z barko so se pripeljali bogorja Neptun in njegovi pomočniki. Začel se je obred - molitev - pridga, potem pa ceremonija. Na glavo v vodo - kalodont in kopanje. Za bolj mirne samo Kalodont in umivanje.

Peljali smo se tudi z dvema barkama na izlet v Pirani. Bilo je lepo, ampak vroče. Ogleдали smo si več znamenitosti mesta.

Bilo je enkratno, pa kaj ko vse lepo prehitro mine. Imeli smo lepo vreme, dosti smo se naučili. Sedaj smo spet doma, ampak bolj rjavi in polni lepih spominov.

FANIKA PAVIČ
Odred Dveh levov
Celje

Zgodba o žalostni zgodbi

Nekoč je na zadnji strani knjige stanovala tako žalostna zgodba, da se je vsak, ki je to zgodbo prebral, na ves glas razjokal. Zgodba je postala zaradi tega še bolj žalostna in ljudje so ob njej še bolj jokali. Še potem, ko so knjigo žalostno zgodbo odložili nazaj na polico, so hlipali najmanj dva meseca. Zgodba se je ob tem še bolj žalostila in na koncu je bila tako žalostna, da so se ljudje že ob pogledu na knjigo, v kateri je bila žalostna zgodba, v potokih ulile solze z oči. S solzami so ljudje počasi izprali vse črke knjige in žalostno zgodbo ni ostala nobena sled več.

L. P. Z.

NOČNE
CVETKE

• V ponedeljek popoldne sta se na avtobusni postaji v Celju srečala Roman G. in Boris Č., oba iz šmarške občine. Potniki so imeli zastoj predstavo, zakaj plačala bosta oba glavna igralca – pri sodniku za prekrške.

247 »V vinu je resnica« pravi star slovenski pregovor. Iz poročila miličnikov ni razvidno, do kakšne resnice sta prišla Branko S. iz Lanhartove in Vinko P. iz Serničeve ulice, ko sta popivala v bifeju »Dalmacija«. Vsekakor jima ta resnica ni bila všeč, pa sta se sporekla in nato še spoprijela.

• Dragan D. iz Sarajeva je prišel z avtomobilom na bencinsko črpalko na Polulah. Natočili so mu poln tank – 40 litrov – goriva. Dragan pa ni hotel plačati; trdil je, da njegov tank sploh ne drži 40 litrov. Prišlo je do spora, vmes so posegli miličniki, voznik Dragan pa se je brž premislil, ko je videl, a gre zares.

• Prejšnjo sredo je v Studiu 3 razgrajal Milan M. iz Štor. Prišli so miličniki in ugotovili, da Milana že tri ure iščejo. Takrat se je namreč v Zidankovi ulici sprl z voznikom kombija in mu v jezi razbil zadnjo luč. Milan bo tako odgovarjal pred sodniki zaradi prekrška in kaznivega dejanja.

S. Š.

Vlom v lekarno

V torek zjutraj, nekaj pred 3. uro so miličniki prijeli, 20-letnega Vlada Kaudnika iz Slovenjgradca, ko je vlamjal v lekarno v Preboldu. Kaudnik je razbil okno in v lekarni iskal narkotike. Nekaj jih je že zložil v nahrbtnik, ko so ga miličniki žalske Postaje milice prijeli.

Miličniki so lahko vlomila tako hitro prijeli, ker jim je vesten občan, ki stanuje v bližini, pravočasno sporočil, da je v lekarni nekaj narobe oziroma, da je nekdo razbil šipo. Sumijo, da je Kaudnik izvršil še nekaj podobnih kaznivih dejanj.

S. Š.

Butik
Črna mačka
TT Prebold

omogoča nakup

unikatnih
konfekcijskih
izdelkov

namenjenih izvozu,
po nižjih cenah.
Kupite lahko tudi
vse druge izdelke
te tovarne.

**OPEKARNA MARIBOR •
RADVANJE**
Maribor, Strelška 16 a

PO ZNIŽANIH CENAH IN Z BREZPLAČNIM PREVOZOM DO 150 km

MONTAŽNI STROPOVI »NORMA«

S POPUSTOM PRODAJAMO TUDI TRAJNOŽARNE PEČI

GRADITELJIPRIHRANEK DO
50.000 dinTelefon
(062) 39-911**GRADITELJI!**

Od 19. avgusta do 19. septembra

velja akcijska prodaja vseh opečnih izdelkov
v Mercator – »Ograd« Ormož in pri trgovskih
organizacijah

DOSTAVA DO 100 km BREZPLAČNA!

Informacije tel. 062 701-459

Za gradnjo stanovanjske hiše ali gospodarskega objekta kupite
izdelke priznanega proizvajalca Mercator – Ograd Ormož.

Varna pot v šolo

Celjski občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu se je tudi letos resno lotil akcije »Varnost otrok in mladine v začetku šolskega leta«. S Cestnim podjetjem Celje in podjetjem Ceste-kanalizacije so se dogovorili, da bodo pred 1. septembrom uredili oz. obnovili obeležbe na cestništvu in signalizacijo.

Pristojne službe bodo kot kaže, na prvi šolski dan dobro pripravljene. Cestno podjetje in Ceste-kanalizacija bodo tega dne obnovile cestne označbe prehodov za pešce, kjer le-te niso več dobro vidne. Na cestah mimo šol na Polulah, Ostrožnem, Ljubecni in Frankolovem bo Cestno podjetje postavilo znake za omejitve hitrosti na 40 kilometrov. Ti znaki bodo postavljeni začasno in sicer predvidoma prvih 10 dni šolskega leta. Na prehodih, kjer prečka cesto največ šolarjev, bodo prva dva dni poleg pionirjev-prometnikov dežurali tudi instruktorji avtomoto društva Slavko Slanec in Boris Kidrič ter Zveze šoferjev in avtomobilistov Celje, v kolikor bo mogoče pa tudi miličniki. V sodelovanju s prvo osnovno šolo bo nujno popraviti mrežo ob črnem prehodu čez železnico,

ki predstavlja posebno nevarnost za šolarje. V osnovnih šolah bodo prvi dan pouka namenili eno uro prometni vzgoji in seznanjanju prvošolcev o najvarnejši poti v šolo. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pa naproša starše, da prvošolce za prvi dan navadijo na obvezne rumene rutice. Vsi ti ukrepi so v prvih dneh nujni, ker počitniško razpoloženi otroci pozabljajo na varnost.

INES DRAME

Vlomil v
avtomobile

Za 71 vlomov v avtomobile so podali kazensko ovadbo za 21 letnega Faruka Pijukovića, zaposlenega v Titovem Velenju. Osumljeni je vlamjal v avtomobile na področju Titovega Velenja in Šoštanja ter odnašal denar in tehnične predmete. Podobnih dejanj je osumljen tudi Anton Kočunik, 34-letni delavec brez zaposlitve iz Radelj ob Dravi. Na območju Titovega Velenja je 43-krat vlomil v avtomobile.

TC

Napada na miličnika

V zadnjih dneh sta bila na celjskem območju kar dva napada na miličnike. Tako je na Grobelnem pri Sentjurju skupina sezonskih delavcev s Kosova napadla dva miličnika postaje Prometne milice iz Celja, ki sta v nedeljo zvečer patrolirala na tem območju. Miličnika Tone Vidovič in Drago Gornjak sta v bližini železniškega prehoda v Grobelnem naletela na skupino sedmih ljudi, ki so ovirali promet. Hotela sta jih legitimirati, takrat pa so vsi stopili proti njima. Tone Vidovič je enega izmed njih

prijel za roko, ta pa se je obrnil in miličnika udaril v brado. Drago Gornjak je tačas že poklical pomoč, vendar se je skupina razbežala.

Na celjski UNZ so še isti večer organizirali obširno akcijo v kateri so sodelovali miličniki s postaj v Šmarju, Sentjurju in Celju. Postaja prometne milice iz Celja in oddelek za zatiranje kriminalitete na celjski UNZ. Nekaj po polnoči so že vedeli za imena večine storilcev, naslednji dan pa so jih šest tudi prijeli (čeprav so si medtem obrili brade in spremenili pričeške). Le glavni storilec, 23-letni Ferid Fanaj iz Prizre, ki je udaril miličnika, se je še skrival, vendar se je v torek sam javil na postajo milice.

Sodnik za prekrške je Ferida Fanaja obsodil na 10, pajdaša Izeta Fanaja in Bedžeta Fanaja pa na 5 dni zapore, ki jih je spremenil oziroma omilil v denarno kazen – 2.000 dinarjev. Poleg tega so Ferida Fanaja tudi ovadili za kaznivo dejanje napad na uradno osebo, ko ta opravlja naloge javne varnosti.

Da so miličniki pri svojem delu precej ogroženi, pa pričča tudi napad na miličnika Janeza Škerlaka in miličnika pripravnika Josipa Ivanovića pred velenjsko Namjo. Do napada je prišlo v torek, ko sta odšla v Namjo po zaprosilu za intervencijo. Pred blagovnico sta srečala vinjenega 21-letnega Husaina Česka iz Titovega Velenja. Hotela sta ga legitimirati, takrat pa je Česko napadel Škerlaka in ga opraskal ter obrcal. Na pomoč sta priskočila še dva občana, da so vinjenega nasilnika nazadnje le ukrotili. Česko je potem napadel še komandirja velenjske Postaje milice, ko ga je ta zasliševal. Tudi zoper Husaina Česka so miličnika podali ovadbo javnemu tožilcu za kaznivo dejanje napada na pooblaščenega uradno osebo.

S. Š.

ČGP Delo – Tozd Novi tednik in
Radio Celje

objavlja
po sklepu zbora delavcev prosta dela in naloge za

vodenje blagajniškega poslovanja
TOZD in obračunavanja avtorskih
honorarjev

(1 delavec-ka)

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

– srednja izobrazba (ekonomski tehnik)
– 1 leto prakse pri blagajniškem poslovanju

Poskusna doba 3 mesece.

Prijave z dokazili sprejemamo na naslov: Novi tednik, Trg V. kongresa 3 a, Celje, osem dni po objavi.

Izbrani kandidat bo sprejet na delo s polnim delovnim časom za nedoločen čas.

Z NOVI M TEDNIKOM
TUDI NA MORJU

Novi tednik poiščite
v Vjestnikovih kioskih

KOVINSKA INDUSTRIJA
VRANSKO
VRANSKO

Na podlagi 173. člena STATUTA DO »KIV« Vransko in sklepe delavskega sveta DO »KIV« Vransko razpisna komisija razpisuje
dela in naloge

vodja tehničnega sektorja

Poleg splošnih pogojev določenih z zakonom o združenem delu in družbenem dogovoru o kadrovski politiki v občini Žalec, mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

– da ima končano visoko ali višjo izobrazbo tehnične smeri in štiri leta delovnih izkušenj na vodstvenih delih;

– da ima ustrezne moralno-politične kvalitete, pravičen odnos do samoupravljanja, do ljudi in sodelavcev;

– za opravljanje razpisanih del in nalog bo kandidat imenovan za štiri leta.

Kandidati naj pošljejo svoje ponudbe z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev v 15 dneh po objavi na naslov: »KIV« Vransko, Vransko 57, s pripisom za razpisno komisijo.

O izbiri bodo kandidati obveščeni najkasneje v 30. dneh po končanem zbiranju ponudb.

DELA VSKI SVET IN KOMISIJA ZA
DELOVNA RAZMERJA
DO »KIV« VRANSKO

objavlja
naslednja dela in naloge

1. vodja finančno-računovodskega
sektorja

POGOJI:

Višja šola ekonomske ali druge ustrezne smeri – zahtevnost VI stopnje in štiri leta delovnih izkušenj na vodstvenih delih.

Dela in naloge se objavljajo za nedoločen čas.

2. diplomirani ing. strojništva za
energetiko – pripravnik

3. več kleparjev

4. več ključavničarjev

5. več varilcev

POGOJI:

pod 2 se zahteva ustrezna visokošolska izobrazba VII. stopnje zahtevnosti – pripravnik

pod 3 in 4 se zahteva srednji program IV. stopnje zahtevnosti ali z delom pridobljena in priznana strokovna usposobljenost

pod 5 se zahteva srednji program III. stopnje zahtevnosti ali z delom pridobljena in priznana strokovna usposobljenost.

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s trimesečnim poizkusnim delom.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: DO »KOVINSKA INDUSTRIJA VRANSKO«, Vransko 57.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po končanem zbiranju ponudb.

V nedeljo štart nogometašev

V nedeljo, 25. avgusta, se bo začelo verjetno po vojni najkvalitetnejše in najzanimivejše tekmovalstvo v republiški nogometni ligi, kjer bo sodelovalo štirinajst enajsteric (po tri iz Maribora in Ljubljane ter po ena iz Titovega Velenja, Celja, Trbovelj, Murske Sobotice, Kranja, Domžal, Kidričevega in Nove Gorice).

S celjskega območja bosta nastopili ekipi Rudarja iz Titovega Velenja in Kladivarja iz Celja. Slednji je v zadnjem času ostal brez treh ključnih igralcev, ki so odšli k velenjskemu Rudarju - Zukič, Tasič in Marinček. Sporen je zlasti slednji igralec, katerega je na »svojo roko« dal brez vednosti drugih izpisnikov predsednik kluba Igor Debeljak. To znova opozarja

na neurejene odnose v klubu. Situacijo je treba takoj urediti, da to ne bi kvarno vplivalo na kasnejše igranje v ligi, ki bo močnejša kot kdajkoli prej. Favoritov za prvo mesto je več. Strokovnjaki pa upravičeno k povratnikoma iz II. zvezne lige Olimpiji in Mariboru pristevajo še velenjskega in trboveljskega Rudarja, Muro in morda še koga. Kladivar se bo moral potruditi, da bo ostal v ligi, cilj pa je višji -

uvrstitev v prvo polovico lestvice.

1. kolo v nedeljo, 25. avgusta: Železničar (Maribor) - Kladivar, Rudar (TV) - Kovinar (Maribor).

TV

Košarkarski turnir

Ob občinskem prazniku Šentjurja so pripravili turnir. Zmagali so košarkarji Slovenske Bistrice pred Zlatorogom iz Laškega in domačini. Turnir bo postal tradicionalen.

Športniki v KS Vrh nad Laškem

V počastitev krajevnega praznika so pripravili športna tekmovanja, kjer je v vseh disciplinah nastopilo okoli 200 tekmovalcev. V metu na koš je zmagal Marjan Pajk, v pikadu Ervin Zajc, v streljanju z zračno puško Valči Zgajner in »žogometu« Marko Gradišnik. Pokal KS Vrh nad Laškem je osvojil Ervin Zajc pred Jožetom Koprivcem in Zdenko Lapornik.

Nogometaši Šmartna ob Paki bodo po več kot desetletju nastopanja v republiški (bili so celo prvaki!) tokrat nastopili v vzhodni republiški nogometni ligi. S treningi začeli 23. julija, vodi pa jih Ivo Berdnik, ki ima na razpolago 20 do 25 igralcev. Igralskem kadru je prišlo do manjših sprememb: Podvratnik je pristopil k celjski Kladivarju, Frangeš k velenjskemu Rudarju, Kopušar k Elcroju, medtem ko so šlo vojsko Grobelnik, Fajdiga in Rudnik. Kljub temu pa so vsi optimisti in se po vseh delu na treningih želijo že po eni sezoni vrniti med najboljše slovenske enajsterice republiško ligo.

Foto: T. TAVČ

Novi načrti celjskih boksarjev

Pri društvu Partizan Celje mesto, je tudi boksarjska sekcija, ki deluje že pet let. Letos želijo izboljšati svojo dejavnost, zato so se odločili, da bodo pripravili memorial Darka Krivca, ki je bil njihov trener in dvakratni republiški prvak. Memorial naj bi postal tradicionalen, na njem pa naj bi sodelovale vse slovenske sekcije in klubi ter gostje iz Smederevske Palanke, Varaždina ter Zagreba. Kot vsako leto, želijo tudi letos pripraviti boksarjsko revijo v Titovem Velenju. Sodelujejo na vseh revijskih tekmovanjih, v republiški ligi pa so lani osvojili 2. mesto.

V sekciji je 30 aktivnih članov iz Titovega Velenja, Celja, Šentjurja ter krajev v Savinjski dolini. Zlasti je velik interes za boks v Titovem Velenju, od koder prihajajo v glavnem najboljši člani. Naraščajoči potni stroški pa postajajo vedno večja ovira in zaradi let se člani ne morejo redno udeleževati treningov. Celjska sekcija je zato želela v Titovem Velenju ustanoviti svojo enoto, kar pa jim Zveza telesnokulturnih organizacij ni dovolila.

Vadba se odvija v telovadnici osnovne šole 1. celjske čete, kjer trenirajo trikrat tedensko. Prostor za vadbo je primeren, imajo dobro tudi opremo, finančno pa jim pomaga Cinkarna Celje. Največji problem je strokovni kader, saj je Sašo Jokačević edini trener. Vsako leto poteka tudi boksarjska šola, od septembra do februarja.

V klubu se razumejo in v vseh letih delovanja boksarjske sekcije ni nihče od članov uporabil svojih sposobnosti izven ringa.

V ekipi so najboljši tekmovalci. Nedžo Bijelić v teški kategoriji, Vlado Perković v polteški kategoriji, Ifed Herkanov

Primož Čretnik (21 let), kovinostrugar: »Z boksom se ukvarjam pet let. Moj cilj je postati trener, šolanje za to pa naj bi opravil še letos. Kot pomočnik trenerja bi lahko dosti prispeval k boljšemu delovanju sekcije, saj mora zdaj edini trener skrbeti za vse tekmovalce sam.«

vič v srednji kategoriji, Primož Čretnik v polsrednji kategoriji, Ivan Ratajc v welter kategoriji, Davorin Knežević v pol welter kategoriji in Milisenco Malbašić v lahki kategoriji.

BISERKA KARNEŽA

NA KRATKO

Umetnostni drsalci v Ljubljani

Ker v Celju še ni ledu, za novo sezono pa želijo biti čimbolje pripravljeni, so se celjski umetnostni drsalci odločili za trening v Ljubljani, kjer so sicer skupne priprave članov državne reprezentance. Tako trenirajo Matej Pangerl, Mateja Aubrecht, Metka Hladin in Lea Vodusek. Trije od te četverke pa so na svoje stroške vadili že na Dunaju (Matej Pangerl in Metka Hladin) in v Sviči (Mateja Aubrecht).

JK

Melanšek zmagal okoli Pohorja

Folesarski klub Branik je pripravil dirko okoli Pohorja, kjer je med rekreativci nad 25 let osvojil 2. mesto Kastelic. Med člani C je zmagal Melanšek, oba KK Merx Celje.

Štiri ekipe v kegljanju

Na kegljišču motela Merx v Šentjurju so pripravili turnir ženskih ekip. Zmagala je ekipa Celje I (najboljša Jožica Šesko 407) pred Celjem II (Pevec 436), Hmežadom Zalec (Milošič 433) in Šentjurjem (Bračun 412).

Kolesarji na Glossgrockner

Trije celjski kolesarji rekreativci Tone Knez, Srečko Audić in Iztok Jordan so se s kolesi povzpeli na 2224 metrov najviš-

ji vrh v Avstriji Glossgrockner. Prva etapa je bila dolga 278 km iz Celja do avstrijskega Flapacha, druga pa 65 km iz Flapacha do Glossgrocknerja.

Košarkarji Smelt Olimpije v Šentjurju

Člani I. zvezne lige, košarkarji Smelt Olimpije iz Ljubljane so bili nekaj dni na kondicijskih pripravah na Rogli. Medtem so tudi obiskali Šentjur ter odigrali dve prijateljski tekmi. Najprej so premagali domačine 90:49, nato pa še brigadirje Kozjanske 85:58:10. Za Ljubljance so igrali Jevtič, Vujaković, Zorčič, Zdovec, Hauptman, Todorović, Tovornik in Brodnik. Ljubljance so se že vrnili z Rogle v Ljubljano.

Športniki med celjskim sejmom

Tadi letos se bodo med celjskim obrtnim sejmom pomerili slovenski obrtniki in pri njih zaposleni delavci na športnih igrah, ki bodo na športnih igriščih Golovca 14. septembra. Moški se bodo pomerili v malem nogometu, kegljanju, balinanju, šahu, namiznem tenisu, vlečenju vrvi in atletiki, ženske pa v atletiki, kegljanju, namiznem tenisu in šahu.

Strelci v Celju

Na občinskem prvenstvu Celja z MK puško so zmagali: med mladinkami Barbara Jager (SD Celje), mladinci Vili Ravnikar (Kovinar Store), članicami Alen-

ka Jager (SD Celje) in člani Branko Malec (Kovinar Store). Ekipa Celje Ervin Seršen, Jože Jeram in Tone Jager je postavila tudi nov občinski rekord, ki je celo boljši od republiškega.

Šestič najboljši Celjani

Na Gričku so se že 18. pomerili najboljši slovenski strelci z MK puško za memorial Jožeta Klanjskega - vasje, narodnega heroja, komandanta XIV. divizije in dolgoletnega predsednika slovenske strelske zveze. Ze šestič in petič zopred so zmagali člani ekipe Celje I (Darja Kačnik, Barbara Jager, Ervin Seršen in Jože Jeram), tretja je bila ekipa Celje II (Vesna in Dušan Čuček, Tone in Alenka Jager) in peti štorski Kovinar (Vili Ravnikar, Robi Petrovič, Vili Dečman in Branko Malec). Med posamezniki je bil drugi Jože Jeram, tretji Branko Malec in peta Alenka Jager.

Občinsko prvenstvo v Rečici

Na strelišču v Rečici pri Laškem je bilo občinsko prvenstvo z MK puško. Nastopile so štiri ekipe, zmagala pa je prva domača ekipa. Med posamezniki so bili najboljši sami domačini Helenca Lavrinc, Zdravko Peklar in Andrej Brunšek.

Helenca Lavrinc na zaključne priprave

Jutri (petek), bo odlična mlada strelka iz Rečice pri Laškem Helenca Lavrinc odpotovala na zaključne priprave za evropsko

prvenstvo v Osijek. Prvenstvo bo od 4. do 12. septembra. V goslovanski reprezentanci bo poleg Helence Lavrinc s celjskega območja nastopila tudi Vinko Denisa Bola.

Za pokal Rečica 85

V nedeljo, 25. avgusta, bo vojaškemu strelišču pri Jeram Rečici pri Laškem tradicionalno veliko tekmovalstvo za pokal Rečica 85. Organizator je ta kot vedno povabil vse najboljše slovenske ekipe, v katerih bodo nastopili mnogi odlični slovenski in jugoslovanski strelci. Tekmovalstvo se bo začelo ob 8. uri zjutraj, prijavina za ekipe, 1000 in za posameznike 200. Prijave zbira Vinko Lavrinc, Rečica 16, Laško, 63270.

Šahisti v Grižah

Ob krajevnem prazniku Gostovlje pri Laškem so domačini pripravili šahovski turnir z udeležbo petih ekip. Zmagal je SK Zalec pred KS G. ze, Prebold in Šempeter, zadnji pa so bili člani Društva upornikov iz Zaleca, ki so prvič nastopili na takšnem tekmovanju.

Mesarič na Balkansko prvenstvo

Član konjeniškega kluba Gostovlje Mesarič je s konjem Dagonerjem osvojil na državni prvenstvu 3. mesto (teden dni prej je postal republiški prvak). Tako se je uvrstil v državno reprezentanco, ki bo od 8. do 11. septembra nastopila na balkanskem prvenstvu. V reprezentanci bo tudi Čik. Zanimivo je, da se oba konjeniški veščini naučita v celjskem konjeniškem klubu, danes pa nastopata za Krupperk in Gostovlje.

Lovsko tekmovalstvo na Šmohorju

Člani LD Rečica pri Laškem so na Šmohorju pripravili 17. tekmovalstvo za pokal Cirila Vezjaka. Nastopilo je šestnajst ekip, ki so se pomerile v streljanju na glinaste golobe. Zmagala je ekipa LD Zalec pred Preboldom in Studencem pri Krškem, med posamezniki pa so bili najboljši Milan Štorman iz Prebolde, Gregor Horjak iz Rečice pri Laškem in Marko Razboršek iz Prebolde.

Šahovska nagradna igra 68

Naslednje leto bo minilo 100 let, ko je šahovski svet dobil prvega uradnega svetovnega prvaka. Kdo je to bil?

William Steinitz

Paul Morphy

Emmanuel Lasker

Odgovore pričakujemo do 10. septembra, nagraduje pa KOMPAS Jugoslavija, poslovna enota Celje.

Vsi odgovori pravilni

Za 67. šahovsko nagradno igro smo dobili 50 odgovorov, vsi pa so bili pravilni (Svetozar Gligorić). Izžrebal je Karli Janežič iz Železarne Store (1. nagrada darilni bon za 2000 din Fanika Steblovnika, Šaranovičeva 7 a, Celje, 2. nagrada darilni bon 1700 din Jože Rajtmajer, Trubarjeva 53 a in 3. nagrada darilni bon 1500 din Milan Žibert, Čopova 23, Celje), niso pa po 25 minutah odkrili skrivnostnega gosta, ki je bil tokrat Rudi Pur, znan športni delavec, košarkarski sodnik in zdaj zaposlen v Elcroju Mozirje.

Jubilej športnega delavca Vikija Dorna

Vitkemu in vedno hitremu ter dinamičnemu športnemu delavcu pri Zvezi telesnokulturnih organizacij Celje Vikiju Dornu človek ne bi prisodil, da je dopolnil 50 let! Verjetno prav ukvarjanje s športom, veliko hojo in asketično življenje so pripomogli, da tudi pri teh letih izgleda čil, zdrav, vesel in šaljiv, mnogokrat pa tudi odločno kritičen do nepravilnosti, ki se pojavljajo zlasti na športnem področju.

Domala ne mine prireditelj, kjer ne bi bil zraven. Bodisi zaradi službene dolžnosti, saj je strokovni sodelavec pri ZTKO Celje ali kot klubiški športni delavec ali kot rokometni sodnik, lahko pa tudi kot čisto preprosto »navadni« gledalec športne tekme.

Je rojen Celjan, doma iz Zavoden, kjer živi še danes. S športom se je kot večina njegovih takratnih vrstnikov spoznal že v otroških letih in ker je prva ljubezen najbolj vroča je področju športa, telesne kulture in rekreacije ostal zvest do danes pa ji bo prav gotovo tudi v prihodnje. V mladosti je gojil vse športe, še posebej košarko, potem pa je pristal pri rokome-

tu, kjer je opravil izpit za sodnika in napredoval vse do zveznega sodnika. Sodeloval je tudi pri ustanovitvi sodniškega zbora ter vložil svoj delež pri razvoju rokometne podzveze. Skupaj s Pavletom Bukovcem sta vzgojila celo vrsto odlič-

nih mlajših sodnikov, ki danes delijo pravdo širom po jugoslovanskih in tudi mednarodnih igriščih. Poznajo ga mladi šolskih tekmovalnih in prvenstvih, prisoten je na tridesetih akcijah. Težko bi našel vse, kar je delal in kar se deluje. Obiskuje športna igrišča, pregleduje njihovo vzdrževanje. Razjezi ga, če so igrišča zapuščenata, ko pa je bilo v vgrajenega veliko denarja za prostovoljnega dela. Ni težko prijeti za nobeno delo, čeprav je to prenos mize in stolov, skrb za pokale in diplome, skratka hoče, da je tako, kot mora biti. Če tega ne opravi, drugi poprime on. Takrat izreče kakšno pikro in kritično na račun takšnega odnosa, se kasneje ob vrčku piva in pogovoru kmalu pomiri.

Viki je skromen in preprost športni delavec, ki o svojem delu ne govori, ampak samo reče: »Pusti vse to, to ni moje«.

Pa je še kako pomembno, imamo takšne športne delavce, kot je Abrahamovec Vikija Dorna. Škoda, ker jih je vedno manj!

JK - T

Njegova ljubezen je motokros

Marjan Zdovc je na dobri poti, da drugič osvoji državno prvenstvo

Malokdo ve, da imamo na Celju v Začretu 15 vrhunskega športnika, ki sicer vsrsto let tekmuje za AMD Orehova vas v atraktivni motokros disciplini - motokros. To je 25 letni Marjan Zdovc, po poklicu avtoklepar, zaposlen kot vzdrževalec Opekarne na Ljubecni. Z motokrosom se je začel ukvarjati že leta 1977, navdušen je oče Drago, sam nekoč bilčen motorist, ki je še dirkal z motorji po mestnih ulicah. Oče Drago je ob prijatelju Cirilu Kuzmanu-Cirotu tu-tu-ti, ki najbolj skrbi za privlačno Marjanovega motorja, zahtevna domača in tuja kovanja.

«Kdaj tekmujem, sem član AMD Orehova vas,» pripoveduje simpatični Marjan. «Tudi v Celju se ni bilo sekcije motokros, pa sem odšel v Ljubljano, kjer je na tem področju ed najbolj razvitimi v Jugoslaviji. Žal pa so se v zadnjem

času razmere tako poslabšale, da razmišljam o menjavi društva. Kam bom šel, še ne vem. Bolj kot to me zanimajo nastopi, kjer še nisem vsega dosegel.»

Marjan je začel z enaindvajsetim mestom na državnem prvenstvu, nato pa je to uvrstitev stalno izboljševal in lani je postal celo državni prvak! Na najboljši poti je, da lanske uspehe tudi letos ponovi, saj po petih dirkah za državno prvenstvo vodi, do konca pa so ostale še tri dirke. Trenira vsak dan po tri do štiri ure. Poleg vožnje skrbi s tekom za kondicijo, dviguje uteži, skratka počenja vse, da je maksimalno pripravljeno za zahtevne vožnje po vrstolomno urejenih terenih. «Tekmovalnih pogojev skoraj nikoli nimamo idealnih. Če je suho, se po stezi praši, da nikamor ne vidiš, če je mokro, pa ne veš, kje je tekmovalca - v blatu ali na motorju. Idealno bi bilo da bi dan pred tekmo deževalo, potem pa se vsaj delno

osušilo. Vendar, kot sem že rekel, to se skoraj nikoli ne zgodi.»

Marjan je nastopil že na več svetovnih prvenstvih ter v zadnjih letih bil domala vedno tudi najbolje uvrščen v Jugoslaviji. 7. in 8. septembra ga čaka nastop na ekipnem svetovnem prvenstvu v ZR Nemčiji, kjer bodo v naši reprezentanci poleg njega nastopili še Avbelj in Simčič. Ima dva motorja 125 in 250 ccm, vsak pa je vreden 32 do 35 tisoč šilingov. Vso opremo od motorja do obleke kupuje v tujini, saj doma niti navadnega vijaka ne moreš kupiti. «Vse skupaj veliko stane in zato ni čudno, da nas vedno manj tekmuje. Še pred leti nas je bilo okoli 50, letos nas je samo še okoli 20. Mladi obupajo, saj nimajo denarja za drugo, dobro opremo. Po fizičnih sposobnostih smo enakovredni tujcem, ki nas prekašajo v odlični opremi. Najboljši tujci pa so sploh profesionalci, drugi skrbijo za njih, oni samo dirka-

jo. Hvaležen sem delovnemu kolektivu Opekarne Ljubecna, ki ima razumevanje za moj šport. Vesel sem tudi, da nam je Cinkarna pomagala pri ureditvi lastne steze za trening pri deponiji v Bukovčaku, kjer je zemljišče brezplačno odstopil Jež iz Celja. Proga je dolga 1200 m. Treninki so tako cenejši, saj se ni treba voziti v druge kraje.»

Marjan Zdovc ima, kot vsak mlad fant, veliko želja: prva je ponovitev lanskega naslova državnega prvaka, druga pa z dobro opremo in vestnim treningom še kakšna lepa uvrstitev na mednarodnih tekmovanjih. Sobo bi rad dopolnil z novimi trofeji, ki jih je že zdaj veliko. In nenazadnje si želi, da bi bilo toliko razumevanja, da bi se s tem atraktivnim športom lahko ukvarjali tudi tisti, ki so zaradi pomanjkanja denarja obupali.

TONE VRABL

Štirje Poljaki na drsališču v Celju

Petega septembra, ko se začne zvezna hokejska liga in v kateri bo prvič namesto osem kar deset ekip, so bodo mladim celjskim hokejistom Cinkarne pridružili še štirje Poljaki. Trije igralci in trener! Gre za kvalitetne poljske hokejiste, če gre verjeti, da so hokejisti nastopili kot člani državne reprezentance na olimpijskih igrah v Lake Placidu, trener z ustrezno šolo in velikimi mednarodnimi izkušnjami pa je bil pomočnik zveznega selektorja poljske državne reprezentance na olimpijskih igrah v Sarajevu.

Igralci bodo stanovali v bivalnem kontejnerju ob drsališču, trener pa v enem izmed celjskih hotelov ali celo v domu upokojencev. Igralci bodo po prvih razgovorih ostali v Celju tekmovalno sezono, trener pa leto dni, morda pa še dalj.

Predsednik hokejske sekcije Cinkarna Zvone Dežnak, ki je pri pogovorih opravil verjetno največ dela pa ob tem razmišlja:

Ker se bodo vrnil tudi igralci, ki so odšli k mariborskemu Stavbarju, se bomo z njimi in Poljaki lahko enakovredno kosali z ostalimi tudi okrepljenimi ekipami. Predvsem pa bomo prisotnost odličnega trenerja izrabili za ustanovitev pionirske šole, da bi z leti s strokovnim delom prišli do samo lastnih kvalitetnih igralcev. Mladih fantov za ta lepi šport ne manjka in zakaj jih ne bi zbrali na našem drsališču. Ob tem bomo skrbeli tudi za mladinsko ekipo. S tako zastavljenim delom moramo dobiti v Celju znova dobro hokejsko ekipo, ki bo na tribune privabila po nekaj tisoč gledalcev.»

TONE VRABL

M. Debelak vse bolje skače

Matjaž Debelak iz Braslovca je marca presenetil na velikem skakalnem prireditvi v Planici s svojim zlatega jubileja letnici, ko je poletel najdlje 5 m in s tem dosegel četrto mesto vseh časov na svetu, v novi sezoni že s prvim stopom dokazal, da tisti ne bil zgolj slučajen in misli doseči še več takšnih uspehov.

Pred dnevi je na veliki mednarodni tekmi na plastični skakalnici v Berchtesgarnu v prvi republiki Nemčiji ugnoslo jugoslovansko elito in zmagal 3. mesto. Z malo več časa, kar pomeni za malenkost boljši skok, bi bil celo nagovalec. Ni potrebno podati, da je tega bil še posebej vesel direktor Topra Zvone Dežnak, saj je Matjaž nastopil

v Toprovem zdaj že mednarodno uveljavljenem letalskem kombinzonu.

«Ostali so mu kar zavidali takšen uspeh,» je navdušen pripovedoval Zvone. «Vendar Matjaž je še enkrat dokazal, da je in bo dober, neustrašen skakalec in da planiški uspeh ni zgolj slučajnost.»

V Toprovih kombinzonih zdaj poleg Jugoslovancev že skačejo Čehoslovaki, Bolgari, Madžari, Francozi, Italijani, odprla pa se je tudi možnost za Poljake. V Topru pa delajo še dalje, da bi v svoj izdelek lahko obklesli še kakšnega tekmovalca iz katere druge države. Sicer pa se vrnimo k Matjažu Debelaku, ki se je vrnil iz vojske.

«Fant ni imel zaposlitve,» se zresni Zvone Dežnak in doda, da so mu priskočili na pomoč.

«Z velikim razumevanjem Tekstilne tovarne Prebold na čelu z direktorjem Žagarjem bo pri njih delal kot vzdrževalec, saj je kvalificiran pleskar. Mi pa bomo poskušali vse, da bi z delom svoj neslutni talent razvil, ne pa izginil kot mnogi drugi obetavni športniki, ki so bili prepuščeni žal sami sebi in brez ustrezne pomoči, ki jo vrhunski športnik mora imeti. Ne smemo biti ponosni na športnika samo takrat, ko kaj lepega doseže in se vidimo »zraven«, ampak mu je treba pomagati, da bo uspel. Matjaž pa se je izkazal tudi na velikem domačem tekmovalcu na plastični v Mostecu v Ljubljani, kjer je za Tepežem osvojil drugo mesto ter premagal celo Ulago. Fant je v formi!

TONE VRABL

Marjan Zdovc (desno) je zaradi lepih uspehov lahko velikokrat takole simpatično nasmejan!

Bo plavanje zamenjalo atletiko?

Plavalci Klima-Neptuna so po zimski sezoni uspešno zaključili tudi poletno, pa čeprav so jih vsaj v začetku pri vadbi motile nepredvidene težave z domačim, hladnim odprtim bazenom, neprimernim za normalno sodobno treniranje. Po zadnjih dosežkih se lahko upravičeno sprašujemo ali ne prihaja v sicer atletsko mesto doba plavanja, saj je ob dobrem delu Znidaršiča, Podsedena in Toplaka ter ostalih zrasla ekipa, ki ne osvaja najboljših mest samo v Sloveniji, temveč tudi v Jugoslaviji, vse bolj pa se pojavlja tudi v mednarodni plavalni areni.

«Ob koncu vsake tekmovalne sezone naredimo v klubu natančno analizo doseženih uspehov pa tudi spodrseljav,» pripoveduje prvi mož in kreator obnove kvalitetnega plavanja v Celju profesionalni trener Andrej Znidaršič. «Analiza za to poletje še ni narejena, ker še nismo dobili vseh podatkov, zato lahko povem nekaj več le o osebnih vtisih in o tistem, o čemer je že razpravljala izvršni odbor kluba. To leto je bilo za nas v osnovi neugodno, saj je bila večina naših tekmovalcev mlajših v svojih starostnih kategorijah in so zato težje posegali po boljših uvrstitvah tako ekipno kot med posamezniki. Kljub temu smo se v pionirskih kategorijah uveljavili v republiški in v zvezni konkurenci. Naslednje leto bomo v ugodnejšem položaju in lahko pričakujemo boljše uvrstitve. Sicer pa smo tudi v letošnji

sezoni le bili uspešni, saj smo osvojili preko sto medalj na republiških in državnih prvenstvih. Značilnost letošnje sezone je, da smo odločneje posegli v boje za najboljše uvrstitve na članskih in mladinskih prvenstvih. Sestrarna Lavrič, ki sta, čeprav z nekoliko slabšimi rezultati, vendarle uspeli obraniti pozicije lanskega leta, so se letos pridružili še Gregor Jurak, Dejan Tešović, Mojca Anderle, Tanja Drezgič, Tanja Fermentin, Mateja Cvirn in drugi. Fermentinova, Drezgičeva in Anderletova so tudi poleti postavile nekaj republiških in državnih rekordov, prvič pa se je v listo rekorderjev vpisal tudi Dejan Tešović z izjemo dobrima rezultatom na 800 in 1500 metrov kravlj.

V državno mladinsko in člansko reprezentanco je bilo povabljenih pet plavalcev (pet v mladinsko in dva v člansko), kar je skoraj četrtina mladinske reprezentance. Kar tri plavalke (Drezgič, Anderle, Lavrič) so se z mladinskega balkanskega prvenstva vrtnile z medaljami!

Imamo novo odlično ekipo najmlajših, ki so celo uspeli na slovenskem prvenstvu osvojiti prvo mesto in smo si z njimi zagotovili dober podmladek.

Izvršni odbor kluba je sprožil in izpeljal akcijo za namestitev naprav za ogrevanje letnega bazena, kar za tekmovalce pomeni v naslednjih letih bistveno izboljšanje pogojev dela in prihranek pri stroških, saj se nam poleti ne bo več treba dvakrat dnevno voziti na treninge v Titovo Velenje.»

Andrej Znidaršič med dopustnikovanjem v Rovinju razmišlja že o novi sezoni: »S starejšimi plavalci se bomo usmerjali v individualne cilje. Krivulje napredovanja se bodo pri starejših plavalcih, še posebno pri dekletih, nekoliko upočasnile, v večji meri kot doslej, se bomo srečevali z osebnimi problemi tekmovalcev. Ob povečanih zahtevah treninga se bomo morali tesneje povezati s šolami, ki so vsaj do sedaj pokazale dovolj pripravljenosti, da nam pomagajo.»

TONE VRABL

Mednarodni uspeh Matjaža Debelaka (desno), ko se je »zavihtel« celo na 3. mesto ter najboljši Jugoslovani!

15 let TVD Partizan Radeče

Leta 1910 so v Radečah ustanovili telovadno društvo, ki je v letih od takrat športna aktivnost neprenehoma raste. Osvojitveni se je društvo imenovalo v TVD Partizan Radeče, ki je z večjim elanom vse področjih telesne kulture, za kar so dobili številna priznanja, med drugim tudi srebrno priznanje Zveze za kulturno Slovenijo leta 1961, srebrno priznanje OF in zlato TKS Laško.

Društvo je aktivnih preko 100 članov. V zadnjem času se napreduje atletska sekcija, katere člani redno vadijo

petkrat na teden. Ze nekaj let so prvaki v občini Laško, letos pa so dosegli tudi 3. mesto na republiškem in 4. mesto na državnem prvenstvu v krosu za pionirje ekipno. Vižentin je bil 4. na teku okoli okupirane Ljubljane na 25 kilometrov in sedmi v malem maratonu za prvenstvo SRS, pionirji pa so bili četrti v štafetnem teku 3 x 1000 metrov v konkurenci 40 ekip Slovenije.

Zelo uspešno deluje tudi rokometni klub. Pet ekip nastopa v Zasavskoposavski ligi, štiri pa v slovenskih ligah, iz katerih ne izpadajo, zato pa imajo

za cilj uvrstitev v enotno slovensko ligo. Izredno aktivni so tudi starejši rekreativci, posebno ženske, ki uspešno sodelujejo pri vseh športnih aktivnostih rekreacije v občini in tudi zunaj nje. V zadnjih treh letih je ta sekcija osvojila 20 pokalov, 9 priznanj in preko 15 medalj za prva tri mesta.

Vsi ti uspehi kažejo na dobro delo društva, ki se mu odpirajo zdaj še nove možnosti ob pridobitvi nove telovadnice, zgrajene s samopriskom občanov.

K. K.

bodeči NOVI TEDNIK

Teško bo

Na Henini v laški občini so ukinili pouk na tamkajšnji osnovni šoli – delegati pa so ob tem postavili dokaj čudno zahtevo. Da namreč morajo šolniki še naprej ustrezno skrbeti za to šolo.

To je res težka naloga, saj marsikje še »zasedenih« šol ne morejo ustrezno vzdrževati.

Zamrzovalnik

Na bencinski črpalki na Mariborski cesti imajo že nekaj časa tudi zamrzovalno skrinjo. Pravijo, da bodo prodajali tudi pijače in sladoled. Morda bodo zamrzili še kaj.

Bencin se res že presenetljivo dolgo časa ni podražil.

NA MORJE ŠEL SEM ČIL IN ZDRAV,
TAM SKORAJ VRAG ME JE POBRAL:
DENAR, ZA KATEREGA TRDNO SEM GARAL,
JADRAN KAJ HITRO VES MI JE POBRAL.
DA POSTAL VSAJ MALO SEM RJAV –
SPET CELO LETO BOM GARAL!

Nezadovoljstvo

Ljudje so pa res vedno nezadovoljni.

Vztrajno korakamo v predvideno lepšo prihodnost, nekateri pa bi še vedno radi ostali v starih časih!

ZRCALO

Riše Borl Zupančič

Združeni

Pravijo, da ima letošnji velenjski turistični teden čudežno moč: uspelo mu je namreč združiti velenjske gostince in turistične delavce.

Oboji pa so nestrpno pričakovali, da bi se na njihovih prireditvah »združilo« še čimveč obiskovalcev.

Aktualno vprašanje:

KJE PA TI
LETOS NISI BIL
NA DOPUSTU?

NE PLJUVAJ PO TLEH!
NI-LEPO, DA PLJUVAŠ NA NAŠ STANDARD

Pasji dnevi bodo minili.

Bojim pa se, da bo mnogo še kljub temu vedno ostali na psu!

Ni čudno

Nekateri se še vedno čudijo, kako da je v Celju še vedno veliko ljudi, ki radi dajejo najrazličnejše etikete.

Pa saj imamo tu tovarno, ki nudi nalepke za vse!

Ko pride jesen življenja

...da, takrat ti je zaradi nizkih pokojnin res hladno!

KLATEŽ IN NJEGOVE SANJE

12

piše:
Marko Cestnik

Z vsem in vsemu navkljub pa Bombay, zadnjih sedem dni

Sonce se je krepko usajalo nad prašnimi strehami. Med skladišči sem iskal pot do Rdečih vrat in zadeval ob brizge ropotajočih kamionov. V pesek in v blato so boljše razžrte zadnjice odsluženih plovil. Nihče me ni pogledal ali ogovoril, smetarke so s svojimi metlicami frnikule plesniva pšenična zrna. Za pokvečenimi drevesi so razkročeno stopali oznojni moški in se lagodno otresali. Policaj je pri vratih negotovo opletal s svojo pristanško govorico in zapisoval podatke z moje prepustnice v svojo razcefrano knjigo, potem me je z neprijaznimi očmi pospremil na kričavo ulico. Vame je bušil vonj po odprtih kanalih in starih taxijih.

Zadel sem v čudovito gnečo, ki je prestopala po tleh ležeče gobavce, promet je bil tako neusmiljeno zmeden, da sem se s težavo prerinil na pločnik. Čistilci čevljev so iz zbirke oguljenih krtač vpili za mano in ponujali svoje zgarane prste. Pročelja blatnih hiš so sramežljivo razdajala svojo revščino. Na vogalih so v gručinah postopali zapuščeni otroci. Grelo, žgalo je neustavljivo vrvenje. Tlesknil sem taxistu, da me je potegnil do trga pred Taj Mahalom.

Pod ogromnim zidom je morje prešustvovalo z zalizanimi skalami, v mlakužah, ki jih je pozabila oseka, je plaval gnoj in postana umazanija. Pod krili prenaštrtih krokarjev so prek robov kame-nja skakali izgubljeni in iskali grizljaj za svoje zlakotne vreče.

V senci velikih obokov so posedali čakajoči na trajekt. Otok Elephant je ždel ves združen v popoldanski sopolari. Iz skrivnostne košare je piščalkar ponujal svojo kačo, golobje so posedali okrog njega in se selili po toplem tlaku. Med klošarji vsake vrednosti je križaril policaj z bambusovo palico ob stegnih, da so se prekupčevalci z mamili vsaj malo odmaknili od sredin cest.

Starec z gosto belo brado, ki kot da jo je podedel po enega svojih bogov, me je nagovoril s ponosno kretnjo. Velel mi je sesti na rogoznico in h kolenom svoje pohčerenke, ki me je nesramežljivo tipala s temnimi pogledi. S hrptom se je naslonil na grče pozabljenega drevesa in z rokami mlel robove umazanih cunj. Ni prosjačil, mirno me je ogledoval, da me je stresalo od nenavadnega mraza po kosteh. Povedal je, da je ghuru, brezdomen pridigar, ki se druži z ulicami in toplimi nočmi. Sproščeno me je nagovoril, kdo in kaj da sem, pa mu nisem imel veliko povedati, ali znal. Iz njegovih gub sem bral razdalje in od-

sotnost, nedojemljivo tujost. Kot da me je bilo sram svoje barve in obleke, svoje hoje in neokretnosti. Nekam daleč je odplavalo moje veselje. Dvignil sem se ter se poslovil.

Po večeru, ko sem se zakadil kot norec, so preko postele plavale čudežne slike indijskih bogov, ki jih nisem prej nikoli videl, niti ne mislil.

Po svoje sem imel rad bombayske noči: ne, nič velikega se ni dogajalo, nisem se klatil po beznicah, nisem kupoval izmuzanih in zlakotnih žensk, nisem se prerokal s taxisti. Čuval sem strehe pristaniških skladišč in požvižgaval koščenim krokarjem, dihal sem v topli mrak in prikimal cvilečim uličnim razbitinam.

Par dni pred odhodom je okrog polnoči grozljivo zatulilo – vnela se je juta v dolgem pritličnem skladišču, za krik daleč od naše ladje. Skozi okna je pobjiskavalo, raslo, potem je počilo v strehi, da je zazevala razpoka in so zubljivi potipali za nebom. Krmilar in pravkar prispeli mornarji so zatopotali po vratih kabin, stroj je bil v pripravljenosti, k ladijskim bitvam so prislonili sekire, da bi lahko v skrajnem slučaju presekali vrvi. Čez dolgih deset minut, ko so bila že vsa okna žareča, so privozili gasilci. Da so se razvrstili in pripravili cevovode, je minilo še četrto ure. Navzkriž in

zmedeno so namerili brizge, a je v na hitro rojenem se jutru ostalo od prenapolnjene nega skladišča le še ožgano okostje s praznim, po postanem ognju smrdečim trebuhom.

Že teden dni pred odhodom sem imel pospravljene svoje klatežke cule; le dnevnik, in nekaj sveže obleke je še bilo zunaj. Moj urnik je bil že bolno zmeden, z željo po nenehnem spanju so se mešale barve domače jeseni.

V jutru slovesa je po hodnikih podpalubja zatulila trobenta, črnoglavi timunjer je bogve kje staknil instrument in staro zlato melodijo. Obrazi odhajajočih so pripovedovali zgodbe o neprespahnih nočeh. Nova posadka je z utrujenimi kretnjami razpostavila kovčke, pogovorili smo se o tem in onem ter se počasi razlivali k izhodu. Ni mi bilo žal, ni me bilo sram, nisem se pretirano veselil. Kuhar se je že pregovarjal z zelenim Dalmatinčkom, ko sem za slovo pogledal v kuhinjo. Nisem več odlašal, za-

vihtel sem mornarsko vrečo čez rame in se nič več ozrl na tolikokrat prekleto železje.

Moje zadnje indijsko popoldne

Na carini sem se srečal s starimi prijatelji s sestrške ladje. Trepljali smo se in si z gromkimi dovtipi dokazovali, kako smo še stari sulci in nared za pijanske norčije. Bili smo kosmati in slani od vročega neba, skuštrani in izpiti, beli tujci na ulici.

Morda se imam zahvaliti sreči, da me ni zmendrala predvečerna cesta; procesija z divje vpjoičimi študenti, ki so suvali s pestmi v zrak in vihteli parole, je na kilometer daleč zavzela asfalt. Janez se je hitreje, kot sem lahko obrnil svojo pijano glavo, pomešal med demonstrante. Objel je najbližjega čez rame in se prerinil do šarasto popisane table. Njegov hreščeči glas se je ostro ločil od urejenega odpevanja množice. »Kurbе auf!«, je vpil in: »Naj živi slovenski kurec!« S težavo smo ga potegnili stran, kot bi bil navit, je kar naprej poplesoval med obcestnim drenom.

V beznici tik Rdečih vrat smo se zapili do konca. Ne da bi bilo to tako pomembno, alkohol me, vsaj za dalj časa, ni rešil prav ničesar, izgubilo bi se tisto popoldne tako ali tako, preveč smo bili posiljeni z mislijo na skorajšnji odlet. Indija in Indijci mi niso mogli dati več ničesar drugega kot ure blazne vrtočevosti in vsečnosti. Nekje

globoko sem čutil, da bi moralo biti sram, da sem deželi še dolžan nesebični pozornosti, morda celo nižnjim molitev. Pa je vse spaj izpuhtelo v kratko pijansko spanje za umazano madavek dolgih samotnih in nekrotentih hrepenenij.

Družčina je čakala, nezgubanih lovač se je ovij med opotekave postave, sem iskal prehod med pomij in vlažnimi luknjami, kjer so v oblaki dima trolejk ždele drobne postave. Z užitek sem se izpraznil plesniv kanal, da sem napelvil prostor za nove kozarke. Nažirali smo se kot gobe, nez se je ob vhodu na ulico kramarji spoprijateljili s tujimi angleškimi mornarji, so plašno iskali miru. Kor se spomnim, smo tri sto tekmovali v nazdravljaju, a skozi pritlična okna smo si mahali s škrbastimi babami, ki so z ulice potiskano blago. Od smo ven in barantali kot eštni, a kupili ničesar. »Albertu« smo se prerinili posebno sobo, kjer je zrak kosmat od indijske noplje. Srečni obrazi so prikimali, stisnili smo toplim telesom in se smejali kot bebelci. Rokovali smo preko miz, prvemu revežu bil takrat dal hlače z ritom, bi me bil prosil zanje. V kuhinji so vreščale pijane ženske, so šobile svoje poslikane ustnice v poljub vsemu vsakomur. Na koncu so stali za nami, da naj še ne gremo.

OBJAVO
JE OMOGOČIL

KOMU

Slaba telesna drža naših šolarjev

Leto 1985 je mednarodno leto mladine, zato bi rada opozorila na nekatere zdravstvene probleme, ki bi se jih lahko lotili s skupnimi močmi vsi: starši, učitelji, vzgojitelji, zdravstveni in družbenopolitični delavci. Za dobro naših otrok, naše mladine, ki nas potrebuje danes; jutri bo zanje že prepozno.

Rast in razvoj

V Sloveniji zadnja desetletja skrbno proučujemo telesno rast in razvoj naših otrok. V treh desetletjih so srednješolci povprečno višji za dva centimetra, kar pomeni, da znašna prirastek telesne višine vsakega deset let 7 milimetrov. Pri tem so se njihova ramena niso razširila, medtem ko je obseg bokov (zlasti pri dekletih) celo manjši kot pri predhodnikih. Druge študije kažejo na vse večji obseg glavice novorojencev. Posledice: težji porodi, več carskih rezov. Srednješolci so torej vse višji in ožji, od tod neposredno sledita zmanjšana telesna kondicija in slaba telesna drža.

Slaba telesna drža

Pri otrocih in mladini gre pri slabi drži v večini primerov le za »lepotno« napako drža, ne za bolezen. Ponavadi je posledica neustrezne - preslabe -

funkcije določenih mišičnih skupin. Na nastanek slabe drža vplivata najodločilneje tale dva momenta v življenju otroka:

1. vstop v šolo, tj. prehod iz neomejenega sveta gibanja v svet daljšega sedenja, prisilne drža, po možnosti v nepravilno visokih stolih ob preizkušnjah ali previsokih mizah v času šolskega pouka ter nato pri domačem učenju. Popoldan sledi morda še sedenje v glasbeni šoli, urjenje igranja na klavir doma, učenje tujih jezikov, branje knjig, ...

Skratka: sedenje, sedenje, sedenje, ...

2. moment za nastanek slabe drža je začetek pubertete, ko mladostniki na hitro zrastejo za deset, dvajset centimetrov v dolžino. Zrastejo kosti, mišice, kite. Mišice se le raztegnejo, se pa pri večini naših mladostnikov istočasno primerno ne krepijo in »telo pade, kakor pade« - slaba drža je tu: sključeni so, ramena so spuščena, pomaknjena navzpred, lopatici štrli, trebuh je izbočen navzpred, ledveni del hrbtenice preveč ali premalo obočen, stegna zasukana navzven, stopala tudi, lahko se še sploščijo, ...

Telesno držo pri mladostnikih še poslabša njihova čustvena negotovost ter samozavest.

Otrok s slabo držo je v Sloveniji kar 24%.

V tej fazi je slaba drža še popravljiva, res le »lepotna napaka«.

Težav zaradi teh še ni, pridejo pa kasneje, čez deset, dvajset let, ko se naredijo zaradi take stalne slabe drža nepravilnosti na hrbtenici. Težave poznajo ljudje srednjih let: hitra utrudljivost pri delu, splošno slabo počutje, bolečine v vratu, v rokah, v zatilju, mrtvenje rok, boleč križ. Takrat je za ozdravljenje prepozno - lahko le jemo tablete, hodimo na fizioterapijo, po injekcije, vedrino v bolniškem staležu, čakamo na invalidsko upoko-jitev.

Kaj storiti prej (dokler še ni prepozno)?

1. Gibanje

Naši otroci se morajo čimveč gibati. Dve ali tri šolske ure telovadbe so v šoli premalo - vsak dan bi morali telovaditi naši šolarji. Rekreativni odmori in minute za zdravje so zelo dobrodošli - ali jih vestno izvajamo? Učitelji telesne vzgoje imajo možnost izpolniti edinstveno poslanstvo: vzpodbuditi v vseh otrocih (ne le v nadarjenih športnikih) veselje do gibanja, doživljensko potrebo po gibanju. Naloga nas vseh je zgraditi čimveč telovadnic in igrišč ter jih vzdrževati.

(Prihodnji naprej)

ZDRAVILNE RASTLINE

Lan

Lan spada v družino lanovk, ki so v glavnem zelišča, pa tudi grmi in bolj poredko tudi drevesa. Navadni lan (*Linum usitatissimum*) je enoletnica, ki ima do meter visoka, tanka in rahlo usločena stebila ter ozke sulčaste liste. Majhni cvetovi imajo modre ali bele venčne liste, ki kmalu odpadejo. Plod je glavica z desetimi semeni. Lan gojijo v različnih vrstah zaradi izvrstnega ličja, iz katerih pridobivajo predivo. Ko lan poružejo iz zemlje, mu osmukajo glavice s semenom. Preostalo steblo obdelujejo in pri tem se razkrojijo tkiva, ki so povezana s kosmi likovnih vlaken. Nato lan tarejo in pri tem zdrobijo zunanje plasti stebila, ki jih odstranijo. Tako dobljeni surovi lan sedaj še mikajo in dobijo prečiščen lan.

Lan je zdravilna rastlina in njeno seme in olje sta priznani tudi v lekarni. Laneno seme vsebuje ogromno sluzi, pektinov, maščobnega olja, beljakovine, lecitin, številne encime, glikozid linamarin, nekaj sladkorja itd.

Laneno seme stiskajo in pridobivajo zdravilno laneno olje. Laneno seme je dragoceno zdravilo za notranjo uporabo in ga poznamo kot eno najboljših naravnih zdravil, s katerimi pomagamo pri kroničnem zaprtju. Laneno seme ne draži črevesne sluznice, temveč deluje mehnično. Sluz iz lanenega semena povečuje prostornino črevesne vsebine, olje pa omogoča, da blato brez bolečin drsi po črevesni sluznici. Laneno seme pa pri tem ni močno odvajalno sredstvo ter deluje šele čez nekaj časa. Ko se učinek pokaže, ne smemo prenehati uživati semena in ga lahko trajno uživamo. Seveda je pomembna tudi količina zaužitega semena in potrebno je najmanj dve žlici semena zjutraj in zvečer. Laneno seme lahko tudi grobo zmeljemo. S tem pridejo do veljave tudi preostale snovi v lanenem semenu. Glikozid linamarin razpade in pri tem se sprošča nekaj pruske kisline, ki je v taki majhni koncentraciji, da ni škodljiva. Ugotovili so, da deluje celo poživljajoče na ves organizem.

Pri pridobivanju lanenega olja ostane tako imenovana lanena pogača, ki ima podoben, a nekoliko slabši učinek. Če jo nekoliko navlažimo z vrelo vodo, dobimo pasto, ki jo polagamo na obolelo kožo. Podkožni turi se mehčajo, akne se čistijo. Obkladke lahko pripravimo tudi z laneno moko.

V zadnjem času pa znanstveniki proučujejo čisto laneno olje. Ker vsebuje 20% nenasičenih kislin, so proučevali njegov učinek na presnovne motnje. Ko so proučevali učinek lanenega olja na rakavo celico, so ugotovili, da nekatere sestavine zavirajo rast tumorja. Najbrž je nosilec delovanja linolenska kislina, ki je ena izmed esencijalnih kislin, tako pomembnih za normalno življenje ljudi in višjih živali.

BORIS JAGODIČ

BRALCI SVETUJEJO

1. Kruh ostane nekaj dni svež, če ga skupaj z opranim in posušenim korenem zelene pustimo v plastični vrečki.

2. Če so zavese porumenele, jih operite po običajnem postopku, v vodo za izpiranje pa dodajte sveže mleko (en liter mleka na dvajset li-

trov vode).

3. Da se na televizorskem ekranu ne bi nabiral prah, ga od časa do časa prebršite s krpo, namočeno v limonin sok.

4. Madeže od borovnic čistimo tako, da obleko oziroma tkanino omočimo s kislim mlekom in pustimo stati čez noč. Zjutraj jo operemo v čisti vodo.

BOGDANA FERLEŽ GROBELNO

RECEPT TEDNA

Kmečka omleta

Potrebujemo 300 g telečjih možgan, žlico kisa, 100 g prekajene gnjati, 4 srednje velike krompirje, eno rdečo papriko, 4 žlice olja, žličko soli, skodelico zmrznjenega graha, 4 jajca, ščepec sveže zmletga popra.

Možgane operemo in pustimo v mrzli vodi tako dolgo, da se izloči vsa kri. Liter okisane vode zavremo in v njej 7 minut kuhamo možgane. Nato jih ohladimo, jih olupimo ter jih zrežemo na rezine. Gnjat narežemo na kockice. Krompir olupimo in naribamo na lističe, papriko narežemo na rezance. V kozici segrejemo olje in na njem opečemo z obeh strani možganove rezine. Vzamemo jih iz kozice in v vroče olje damo krompir, ga posolimo in dobro zapečemo. Grah, rezine možganov, gnjat in papriko dodamo h krompirju, dobro premešamo in pražimo 3 minute. Jajca razžvrkljamo in solimo in popopravimo ter vmešamo v jed. Omleto pečemo na eni strani tako dolgo, da je zlato rjava, nato pa jo zapečemo še po drugi strani.

HORTIKULTURNI KOTIČEK

Pergole na vrtu

Pergole so zlasti na manjših vrtovih in vrtovih vrstnih hiš skoraj vselej dobrodošle. Z njimi lahko dosežemo učinek, za katerega bi sicer potrebovali širšo gmoto rastlinja. Seveda pa pergola sama brez primerne rastlinja nima pravega pomena. Zamislimo si samo vrt, ki ga obkroža pergola brez rastlinja! Dolgočasna puščoba in nič drugega! Toda že ena sama močna glicinija spremeni podobo. No, po naši zamisli je pergola kot ena izmed sestavin pri urejanju vrta in hkrati kot prva opora raznim vzpenjalkam. Četudi je pomemben pripomoček, je vendar rastlina pomembnejša. Zato pergole obravnavamo med vrstami gradiva in pripomočkov. Ne glede na to, iz česa je pergola, pa mora ostati vselej kar najbolj lahkotna in elegantna.

Dandanes lahko izbiramo med številnimi vrstami gradiva. Poleg lesenih pergol, ki jih rastline najbolj prenašajo, poznamo še kovinske, plastične in kombinirane pergole. Oblik pa je nešteto vrst.

Če pergole hkrati uporabljamo kot senčnice za počivališče, jih po potrebi lahko tudi prekrijemo. V ta namen uporabimo rajši manj opazne strešnike, npr. armirano steklo, ki ga lahko napolnimo na ogrodje med prečpicami. Streho lahko okrepimo s kotnim železom. Če je pergola lesena, mora biti les seveda impregniran. Takšna pergola s streho ne izgubi svoje lepote. Nelepa pa bi bila salonitna streha. Če se odločimo, da bomo počivališče pokrili s kakšno trdnjšo streho, je boljše, da postavimo ostreže kot poseben vrtni element, pergola pa naj bo sestavina, ki je ostrežu le priključena. Seveda morata biti oba elementa skladna.

Če bi radi s pergolo dosegli kar najhitreje rastlinski zastor, moramo posaditi vzpenjavko, ki hitro raste in se gosto razrašča. V ta namen je priporočljivo nasloniti na pergolo tudi mrežo, ki rastlinam bolj ustreza kot pa sama pergola. Pergola naj bo pastelne barve. Zelenje rastlin bo na takšni podlagi bolj učinkovito. Bela barva je sicer občutljiva, toda sprejemljiva za vse vrste in barve vzpenjavk.

Pergola - senčnica, senčni hodnik ali prehod, brajda, latnik

HORTIKULTURNO DRUŠTVO CELJE

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA

MERX

TEKO

Lestvici Radia Celje

Zabavne melodije:

1. PARADNI TANGO - AGROPOP
2. EVERY TIME YOU GO AWAY - PAUL YOUNG
3. WOULD I LIE TO YOU - EURHYTHMICS
4. SERENADA - KRUNOSLAV SLABINAC
5. I LOVE YOU - ČUDEŽNA POLJA
6. A VIEV TO A KILL - DURAN DURAN
7. MODRE OČI - F PLUS
8. TOGETHER IN ELECTRIC DREAMS - GIORGIO MORODER WITH PHILIP OAKLEY
9. NAVALI NAROD NA GOSTILNE - JANEZ BONČINA BENČ
10. DON'T YOU FORGET ABOUT ME - SIMPLE MINDS

Lestvica zabavnih melodij je na sporedu Radia Celje vsako soboto ob 17.15 uri.

Domače melodije:

1. ČEZ PLOT - ŠIK
2. TAM KJER NEKOČ JE VETER ZIBAL KLASJE - ŠKOBERNE
3. SMEJOČI MEH - KLAJŽAR
4. ZAIGRAJ HARMONIKA - OTAVIO BRAJKO
5. ZIMSKA NARAVA - VESELI HMELJARJI
6. SONCE SIJE ZA VSE LJUDI - DOVŽAN
7. VSAK LETNI ČAS IMA DOBER GLAS - STARE
8. PRIJATELJEV ROJSTNI DAN - NOVI PRIJATELJI
9. SAVINJSKI GAJ - VESELI VANDROVCI
10. DEKLE POVEJ - SLAK

Lestvica domačih melodij je na sporedu Radia Celje vsak ponedeljek ob 17.15 uri.

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica domačih melodij _____

izvajalec _____

ime in priimek _____

naslov _____

Nagrajenca: Slavi Čolak, Preloge 19, Šmarje pri Jelšah Vinko Romih, Ljubljanska 64, Celje

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. kongresa 3a, Celje Vsakič nagrada - velika plošča, ki jo izžrebanci izberejo v prodajalni MELODIJA v Celju.

RADIO CELJE

ČETRTEK, 22.8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.30 Espera, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Kronika, 17.00 V živo, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 23.8.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik, vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.30 Zveplometer, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Šport ob koncu tedna, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 24.8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.05 Kuhar kotiček, 9.15 Koledar prireditve, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.45 Kulturni feljton, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA, 25.8.: 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.15 Onkraj srebrne črte, 10.45 Vedno lepe melodije, 11.00 Zveplometer (ponovitev), 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Poročila, 12.15 Literarna oddaja, 12.30 Iz domačih logov, 13.00 Čestitke in pozdravi, 15.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 26.8.: 8.00 Poročila, 8.05 Športno dopoldne, vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.30 Koledar prireditve, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Nove plošče, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih viž, 17.45 Športni pregled, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 27.8.: 8.00 Poročila, 8.05 Iz sveta glasbe, vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.30 Koledar prireditve, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Iz krajevskih skupnosti, 16.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.45 Aktualno, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 28.8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami, vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.30 Koledar prireditve, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Iz krajevskih skupnosti, 16.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.45 Aktualno, 18.00 Zaključek sporeda.

Pohištena industrija

»GARANT«, p. o. POLZELA KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA

OBJAVLJA
naslednja prosta dela in naloge:

tehnična priprava vzdrževanja

pogoji:
– višja ali srednja izobrazba strojne smeri
– 2,5 let delovnih izkušenj pri opravljanju podobnih del in nalog
– 2-mesečno poskusno delo

Objavljena prosta dela in naloge se združujejo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Stanovanja ni.

Prošnje z dokazili o dokončani izobrazbi osebno dostavite v kadrovska službo DO »GARANT« POLZELA v roku 8 dni od objave.

Kandidati bodo pisмено obveščeni v roku 15 dni po opravljeni izbiri.

DO STROJNA TOZD GRAMES Komisija za delovna razmerja DO Strojna TOZD Grames

objavlja
prosta dela in naloge:

1. Operativno vodenje zahtevnejših objektov

(1 izvajalec)

2. Operativno vodenje objektov

(1 izvajalec)

z naslednjimi pogoji:

- gradbeni tehnik – nizke gradnje
- 3 oz. 2 leti delovnih izkušenj
- strokovni izpit
- izpit B kategorije
- izpit iz VDP
- terensko delo

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj interesi pošto v 8 dneh po objavi na naslov: DO STROJNA DS SS Žalec, Slandrov trg 20. O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po preteku objave.

»ZARJA«

industrija lesnih, kovinskih in konfekcijskih proizvodov ter storitvene dejavnosti v gradbeništvu n. sol. o. Petrovče

Delavski svet TOZD Lesna industrija Razpisna komisija

razpisuje
dela in naloge

vodje TOZD Lesna industrija

Za vodjo TOZD Lesna industrija je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

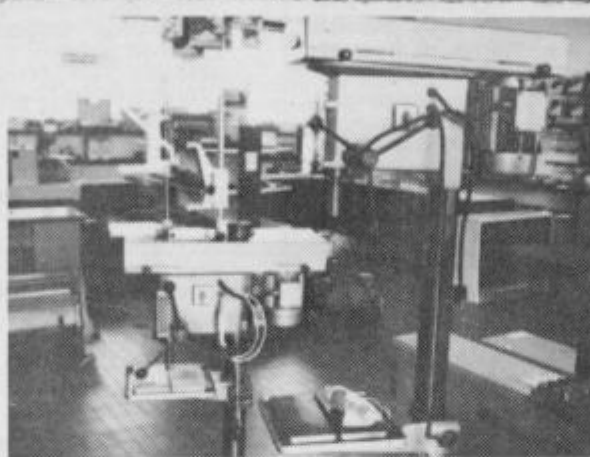
1. da je državljani SFRJ in izpolnjuje splošne pogoje določene z zakonom, družbenim dogovorom in samoupravnim sporazumom;
2. da ima najmanj VI. stopnjo strokovne izobrazbe (višja strokovna izobrazba) lesarske, ekonomske ali organizacijske smeri, oz. temu ustrezno z delom pridobljeno delovno zmožnost, razen če ni z zakonom drugače določeno in najmanj 5 let ustrezne prakse;
3. da je družbeno politično aktiven, da ima sposobnost vodenja in koordiniranja in uspešno opravljen preizkus iz varstva pri delu.

Izbrani kandidat bo imenovan za 4 leta.

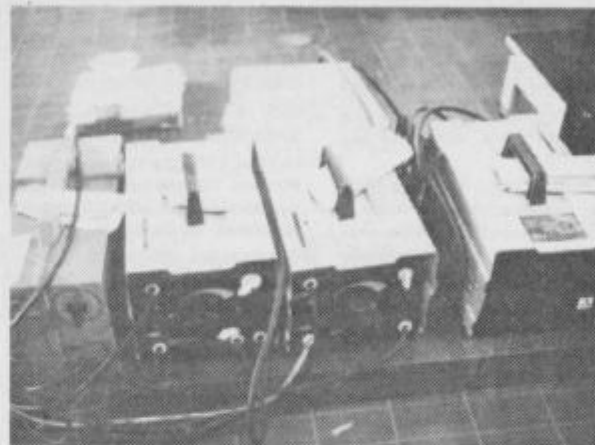
Kandidati, ki želijo biti imenovani, morajo v 20 dneh od objave razpisa poslati na naslov: DO »Zarja« TOZD Lesna industrija 63310 Petrovče – za razpisno komisijo DS TOZD Lesna industrija, pisne prijave s kratkim življenjepisom, opisom dosedanjega dela in družbenopolitičnimi aktivnostmi. Prijavam morajo priložiti dokazila o izpolnitvi razpisnih pogojev.

Kandidate bomo o izidu razpisa obvestili v 15 dneh po sklepu.

Poiščite v ... IDEALU

V Idealu, kjer bo marsikateri privrženec male obrti našel kaj zase, vam priporočajo tudi najrazličnejše vrtnalne stroje in varilne aparate.

kovinotehna tozd tehnična trgovina

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE TOZD PRESKRBOVALNE VZDRŽEVALNE ENOTE

objavlja
naslednja prosta dela in naloge

a) DE TOPLARNA

1 delovno opravilo – vzdrževalec priključnih postaj

Pogoji:
– KV delavec-monter centralne kurjave
– 1 leto delovnih izkušenj
– 3-mesečno poskusno delo

b) DE TEHNIČNE SLUŽBE

1 delovno opravilo – vzdrževalec KV vodovodni inštalater

Pogoji:
– končana poklicna šola – smer vodovodni inštalater
– 1 leto delovnih izkušenj
– 3-mesečno poskusno delo

Delovna opravila so za nedoločen čas. Osebni dohodek po Pravilniku o osnovah in merilih za razporejanje dohodka TOZD Preskrbovalne vzdrževalne enote Celje.

Pismene prijave z dokazili o izobrazbi je treba poslati v roku 8 dni po objavi na naslov: ZDRAVSTVENI CENTER CELJE, Kadrovska služba, Gregorčičeva 7, Celje.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v roku 15 dni po sklepu Komisije za delovna razmerja TOZD.

LIBELA CELJE

Industrija tehnic in
finomehanike

Komisija za delovna razmerja DSSS na osnovi Pravilnika o delovnih razmerjih delavcev DSSS in Pravilnika o razvidu del in nalog

objavlja
prosta dela in naloge

instruiranje učencev pri praktičnem pouku

Poleg izpolnjenih splošnih zakonskih pogojev pričakujemo od kandidatov da imajo:

- srednjo izobrazbo strojne smeri, ter predhodne delovne izkušnje pri opravljanju DN strojnega ključavničarja v proizvodnji,
- odslužen vojaški rok,
- smisel za delo z mladino.

Za opravljanje zgoraj navedenih del in nalog združujemo delo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov: LIBELA CELJE, Opekarniška 2, 63000 CELJE, Kadrovska služba, v 8 dneh po objavi.

Kandidati bodo o izboru pisno obveščeni v roku 8 dni po sklepu KDR.

Moja dežela.

V času konjskih vpreg je lahko vsakdo počistil odpadke, ki so ostajali na cesti.

Danes očitno ni nikogar, da bi dal avtomobilске izpušne pline očistiti svinčenih hlapov.

Slovenija

PRODAM

1700 m² zemlje z barako v Dramljah prodam ali zamenjam za novejši avto. Tel. 858-547.

LETO IN POL staro zmrzovalno omaro 120 l, prodam. Mulej, Cesta na Pečovje 3, Štore.

DOBRO OHRANJENO SPALNICO z vzmetnicami in jogijem ter dva kavča, prodam. Šifra: SPALNICA.

ZELO OHRANJENO sodobno pohištvo, spalnico, dnevno sobo – regale, sedežno garnituro, starejšo samsko sobo, hladilnik, ugodno prodamo. Telefon 722-130 zvečer.

NOV BARVNI TV Iskra Azur, prodam. Informacije na telefon 25-432.

MALO RABLJENO 80 l prešo, gumijast čoln Seaylor s Tomos 4, brako prikolico, ugodno prodam. Telefon 741-245.

ŠKODO 120 LS prodam po ugodni ceni. Informacije od 20. ure naprej na telefon (063) 781-146.

OTROŠKO POSTELJO z jogi vložkom prodam. Telefon 33-784, popoldan.

3000 komadov rabljene betonske opeke prodam. Moškotevc Janke, Stopče 37, Grobelno.

NUJNO prodam par puhaštih prešitih odej, skoraj novi. Tel. 32-262.

HIŠO z nekaj zemlje okolica Žalca, sončna lega, prodam. Šifra: TAKOJ.

KLASIČNO spalnico prodam. Informacije v večernih urah na tel. 23-039.

DOBRO OHRANJENO spalnico z jogi vložki ugodno prodam. Korošec Ana, Partizanska 33, Celje, Lisce, telefon 25-860.

CISTERNO 3600 litrov za kurilno olje ugodno prodam. Polde Razboršek, Tržaška 1, Celje, Lisce, telefon 24-860.

PRIKOLICO 300 kg in sobno peč prodam. Cesta na grad 50a.

OPEL ASCONO, letnik 74, prodam. Kramaršek, Arclin 22a.

SEDEŽNO KOTNO garnituro in regal za dnevno sobo prodam po ugodni ceni. Belič Nikola, Milčinskega 14, stanovanje 6, vsak dan od 15.30 do 19. ure.

TELICO, 8 mesecev brejo simentalke, prodam. Peter Mauh, Konjsko 28, Vojnik.

DVE KOMPLETNI avtogumi Tigar 185/70 x 13 ugodno prodam. Kličite Posinek (063) 737-247 od 15. do 18. ure.

MANJŠE POSESTVO z gospodarskim poslopjem, ob glavni cesti na lopi sončni legi, pet minut do avtobusne postaje, ogled vsak dan popoldan, prodam. Alojz Potočnik, Galicija 14a pri Žalcu.

126 P, letnik 80, prodam. Cena po dogovoru. Kličite po 14. uri na tel. 32-236.

ŠOTOR 4-6 oseb, malo rabljen in TV sprejemnik črnobeli, prodam. Ogled možen od 18. do 20. ure na naslov Prevoršek, Gradisce 3, Vojnik.

MOTORNO KOLO TOMOS, tip APN 4, prodam. Informacije na tel. 31-517.

TV GORENJE, črnobeli, malo rabljen, po ugodni ceni, prodam. Vrešak, Plat 12, Rogaska Slatina.

Z 750, letnik 78, prodam za 16 M. Krajnc Brane, Zagrad 36 b, Celje.

CENTRALNO EMO peč 21000 cal, rabljeno, dva kom. železna okna 125 x 155 za garažo ali delavnico, ugodno prodam. Filipič, Trnovlje 170 a, telefon 35-480.

LEGLE KALIFORNIJSKIH črvov prodam. Tel. 28-944 ali 31-345.

AMI 8, letnik 73, prva registracija 76, reg. do maja 86, dobro ohranjen, garaziran, prodam. Cena 10 SM. Informacije na telefon 35-554 po 16. uri.

DOBRO OHRANJENO moško dirkalno kolo Amater na 10 prestav, prodam. Tržan, Vodice 2a, Šentjur pri Celju, telefon 745-148.

MLADIČKE, pasme doberman z rodovniki, ugodno prodamo. Informacije: Trubarjeva 11, Celje, telefon 28-263.

SIMCA 1000 S, letnik 71, prodam za rezervne dele ali v celoti. Šifra: POCENI, telefon 32-157.

ZAMRZOVALNO SKRINJO 350 l in harmoniko frajtonarico, ugodno prodam. Cesta na Ostrožno 93, telefon 34-588.

AVTO NSU 1200 C, reg. do maja 86, prodam. Ogled vsak dan od 7. do 10. ure, na Otoku 15, Celje.

ŽAGO za razrez hlodovine, prodam. Arclinska 6, Vojnik.

TRAJNOŽAREČO peč Emocentral-Plamen 23, rabljeno eno leto, ugodno prodam. Miran Klobasa, Kajuhova 10, Celje.

MOTOR JAWA 350, letnik 80, prodam. Branko Lipovšek, Miloša Zidanška 9a, Šentjur.

MOTOR CHRYSLER 20 KM, Tomos 4, prikolico za čoln ter 7 ha bukovega gozda, v Zidanem mostu, ugodno prodam. Inf. tel. 26-942.

NOVO, enodružinsko atrijsko hišo v okolici Celja, 4 km, takoj vseljivo, prodam zdomcu. Šifra: LEPA SONČNA LEGA.

FIAT 750 letnik 76, ugodno prodam za rezervne dele. Partizanska 15, Celje.

NERABLJENO POHIŠTVO za dnevno sobo (kavč, regal, miza) prodam. Informacije na telefon 26-668 od 20. do 21. ure.

KOMPLETNO SPALNICO, lepo ohranjeno, poceni prodam. Mihelein, Partizanska 18.

Z 101, letnik 76, ugodno prodam. Privošnik Stane, Gornja vas 88, Prebold.

RENAULT 4 TLS, letnik 79, ugodno prodam. Telefon 741-264.

VIKEND PARCELO na relaciji Žalec-Pirešica, prodam. Šifra: UGODNO, PARCELA.

JAWO 350 prodam. Mlinar, Škapičeva 14, Celje.

TOMOS 15 SLC Rog Senior na 10 prestav, otroški športni voziček in stolček prodam. Samova 3, Ostrožno, tel. 34-397.

Z 750, november 82, prevoženih 16.000 km, prodam. Kličite 33-761, dopoldan, Zapušek.

ETZ 250 nujno prodam. Nečimer, Šmarje 94, (063) 821-237.

PEČ za centralno kurjavo, trajno-žarno, tovarniško novo, Ferrot-herm FF 32, ugodno prodam. Informacije (063) 741-376 ali (063) 730-872.

NA LEPEM mirnem sončnem kraju v Marija Dobju pri Dramljah ugodno prodam novo hišo v četrti gradbeni fazi ter 4600 m² zemlje. Hiša primerna za obrt. Štrajhar, Marija Dobje 14, 63222 Dramlje.

ALPINA KOSILNICO in Muto Gorenje z rotacijsko koso ter prikolico, prodam. Vidic Franc, Tovsto 22, Laško 63270.

ZASTAVO 750/74, obnovljeno, prodam. Dopoldan, tel. 24-632, Sluga Marjana, Gračnica 23, Rimske Toplice.

HLADILNIK Gorenje prodam. Tel. 35-450.

ZAMRZOVALNO OMARO 95 litrov Gorenje, malo rabljeno, prodam za 4,5 M. Cesta na Kmetijsko šolo 12, Šentjur.

VW 1303, letnik 74, prodam. Slovenko Pavlin, Ulica Bratov Vošnjakov 10, Celje.

GRADBENO PARCELO 1000 m² prodam. Šifra: OKOLICA CELJA.

ŽENSKO kolo Rog in otroško pony kolo ugodno prodam. Informacije na telefon 741-425, popoldan.

FIAT 750, letnik 80, prodam. Informacije na tel. 36-514 od 16. ure dalje, razen petki, sobote in nedelje.

PRALNI STROJ Gorenje, nov, prodam. Ana Štancer, Aškarčeva 3, Celje.

NA KOZJANSKEM prodam staro hišo in 27 arov zemlje ali zamenjam za osebni avto ali gradbeni material. Informacije (061) 349-267 popoldan.

STEREO radio kasetofon 2 x 4 W ugodno prodam. Tel. 36-406.

PRALNI STROJ Gorenje ter EMO 5 peč na trdo gorivo, prodam. Kračun, Drapšinova 15.

LADIJSKI POD (opaž), reduktor z električnim motorjem, U profil 65 mm, 30 m dolžine, prodam. Telefon 748-131.

101 S, letnik 80, 40.000 km dobro ohranjeno in 101 letnik 78, obnovljeno, 80.000 km, ugodno prodam. Inf. tel. 27-761 v večernih urah.

MANJŠO MLATILNICO, dobro ohranjeno, prodam. Rebernak Franc, Tepanje 10, Slovenske Konjice.

OKNO GLIN, novo, nezastekljeno, 180 x 140, plastična roleta, ugodno prodam. Kličite od 17. do 18. ure telefon 24-273.

OSEBNI AVTOMOBIL Zastava 126 P, letnik 82, prevoženih 18 tisoč km, po ugodni ceni prodam. Telefon 21-918 popoldan.

TRAKTOR ŠTÖRE 402 S, 100 delovnih ur, prodam. Telefon (063) 26-210.

RENAULT 4 Special, letnik 1979, dobro ohranjen, prodam. Telefon 21-188, od 18.-21. ure.

ZAHVALA

Za uspešno pomoč Hermanu Kolencu, sestram in zdravnikom na Intenzivni negi Internega oddelka bolnišnice Celje. Posebno še dr. Krivcu in opravičilo za razburjenje.

FRANC TOMAŽIČ

TRAKTOR KRAMER s koso 12 KS in tračno žago, prodam. Cestnik Ivan, Gornja vas, Prebold.

KOTEL za kuhanje žganja, skoraj nov, ugodno prodam. Turnšek, Trnovlje 35d.

ZASTAVO 750 lux, letnik 75, cellega ali po delih, prodam. Bezovšek, Arclin 66, Škofja vas.

HRASTOVE, jesenove deske, avto radio stereo kasete, prodam. Tel: 783-225.

MOTORNO ŽAGO STIHL 031, prodam. Bučar Franc, Stražica 26, Frnkolovo.

5 MESECEV brejo kravo, dobro mlekarico, prodam. Novak Stanke, Zvodno 23, Celje.

VISO CLUB 2, letnik 82, dodatno opremljeno, zaščiten, 16.000 km, prodam. Žohar Vili, Kozjanskega odreda 8, Štore.

500 LITROV vina, Jurkomondera izabela, šmarnica od 10 litrov naprej po 150 din, prodam. Tel.: 770-039, od 14. ure naprej.

TRAKTOR URSUS 55 KM, 1000 delovnih ur, kot nov, prodam. Horjak Jože, Rifnik 11, Šentjur.

REZERVNE DELE dveh 101, prodam. Ogled možen vsak dan od 19. ure dalje. Verbič Jože, Dramlje 37a.

VINOGRAD, sadovnjak, nov vikend s hišno številko (voda, elektrika), prodam. Ponikva pri Šentjurju. Tel.: 31-020.

MOŠKO KOLO ROG, rabljen pralni stroj NAONIS in zimske gube s platišči 13, prodam. Kozakova 3, Lava ali telefon 35-413.

ODLIČNO OHRANJEN TOMOS avtomobil, star dve leti, prodam, cena 6.3 SM. Šuhel Miran, Proseniško 42, 63230 Šentjur.

LADO 1300 S, 1983, ugodno prodam. Tel.: 25-336 dopoldan, 27-145 popoldan.

TRAKTOR ŠTÖRE 404 super, 200 delovnih ur, prodam. Tel.: 741-704 popoldan.

REZERVNE DELE za AUDI 60 in ZASTAVO 101 prodam. Plivac, Kraigherjeva 6, Celje, tel.: 33-377 popoldan.

PRIKOLICO za OSEBNI avto, novo (atestirana os za nosilnost 500 kg), zelo lepo izdelano, močno in lahko, z nastavki za cerado in po meri ukrojeno cerado, prodam za 7.3 SM. Tel.: 063/34-760.

SKORAJ NOVO brako prikolico, ugodno prodam. Ponudbe pod: SKIF.

KOMBI IMV DIESEL MORIS, letnik 76, neregistriran, vozen, ugodno prodam. Tel.: 063/35-688.

PARCELO 3000 m², oddaljeno od Celja 2 km, lep razgled, sončno, možna postavitev bivalnega objekta, prodam. Inf. tel.: 061/373-663.

ZAHVALA

Po uspešni ozdravitvi se iskreno zahvaljujem predstojniku dr. Vogu dr. Krivcu, prim. dr. Fazarincu in celotnemu medicinskemu osebju Intenzivnega internega oddelka bolnišnice Celje za pravočasno intervencijo in požrtvovalen odnos v začetku zdravljenja, dr. Vlatkoviču in dr. Rijavcu iz Zdravstvenega doma Žalec za nudenje prve pomoči.

Hvaležni pacietni

MILAN TOMAŽIN z ženo ROMANO

SPALNICO orehov furnir komplet, ugodno prodam. Tel.: 27-240 od 15. ure dalje.

R 4, letnik 77, v voznem stanju, ugodno prodam. Jesih, Podčetrtek pri pošti.

F 126 P, letnik 82, ugodno prodam. Hrušovar Erna, Ulica Bratov Dobrotinskih 1, tel.: 063/36-165 ali 23-771.

TRAKTOR FIAT 404, 650 ur, prodam. Augustinčič, Polje 15, Bistrice ob Sotli.

2650 kom. nove strešne opeke Kinda 333 in 50 slemenjakov, prodam. Cokan Dani, Parizlje 63 a.

ŠKODO 110 L, letnik 74, neregistrirano, prodam za 4. SM. Tel: 35-228.

STEREO gramofon Traviata in pisalni stroj prodam. Zoran Kladnik, Kvedrova 9, Šentjur.

DOBRO OHRANJEN navadni štedilnik na trdo gorivo prodam. Žgajner Marjan, Arclin 69, Škofja vas.

SPORTNO KOLO na 10 prestav in Waikmana s slušalkami, ugodno prodam. Tominc Peter, Nišičeva 2 a, Celje, tel: 33-511-435, dopoldan.

4 m dolgo karniso in 10 m voal zaves ugodno prodam. Telefon 35-160.

TRAKTOR IMT 533 ugodno prodam. Franc Verdel, Pristova 27, Dobrna. Tel: 778-113.

KRAVO s teletom prodam. Topoljak Jože, Vizore 13, Strmec (Vojnik).

R 4, letnik 78, prevoženih 60.000 km, reg. do VII. 86, prodam. Tel: 34-910, pupoldan.

RABLJENO kuhinjsko opremo, štedilnik Küperbusch, štedilnik plin-elektrika in hladilnik prodam. Informacije v popoldanskem času po tel. 751-730.

KOMPRESOR FAGRAM 700 z opremo prodam. Potočnik Antonija, Galicija 40, Žalec.

GLISER ELAN komplet z vso opremo in motorjem ugodno prodam. Tel: v službi od 7. do 15. ure (063) 31-570.

ZASTAVO 101, letnik 77, prodam. Cena 10 SM. Ogled vsak dan (pri podvozu) Turk M., Tremerje 21, Celje.

BULDOŽER TG 90 B prodam. Telefon 36-582.

KUPIM

ŠPIROVCE, dolžine 7 m, 26 komadov ter lege 12 m dolžine, 4 komade, kupim. Telefon 745-194 popoldan.

TRAKTOR Tomo Vinkovič 18 do 22 KM kupim. Miroslav Kores, Log 22, Rogatec.

STANOVANJA

MENJAM novo stanovanje v Novi vasi za večje. Šifra: »Menjava«.

SOBO oddam deklicam. Medved, Ljubljanska 31.

NAJAMEM enosobno stanovanje ali garsonjero s centralnim ogrevanjem v središču Celja. Ponudbe pod »Samski«.

GARSONJERO ali enosobno stanovanje vzame v najem samski mož. Šifra: »September«.

SEM zaposlena in nujno iščem stanovanje na relaciji Celje-Laško. Zdenka Krempuš, Migojnica 86/b, Grize.

DRUŽINA išče stanovanje v Celju. Šifra: »Nujno«.

IŠČEM prosto mesto cvetličar kot pripravnik. Telefon: 33-12.

TAKOJ zaposlim dekle ali fanta ima veselje do gostinstva v stro Volasko, Šmartno v Regolini. Informacije osebno. Telefon 772-198, po 12. uri.

ČISTILCA oz. čistilko iščem hišo Ljubljanska 6 in 8 v Celju. Čiščenje dveh stopnišč in d rišča trikrat tedensko. Ostale formacije dobite pri hišni svetu.

NUDIM dober dodatni zaslužek upokojenki, ki bi čistila dneve v jutranjih urah mali gotilni lokal. Zglasite se osebno v popoldanskem času ali pošljite ponudbe po pošti na naslov: fe PARK, Maistrova 2, Celje.

KAKRŠNOKOLI delo popole sprejem. Šifra: »Pridna«.

POPOLDAN varujem otroke. Šifra: »September«.

RAZNO

LJUBITELJU psov oddam 10 let nov starega, lepega psa čuvaj srednje rasti. Telefon 745-147.

NUJNO iščemo kje v centru mesta varstvo za 7 mesečno dekle. Šifra: »September«.

LOKALA cca 40 m² vsak, oddam Prodaj mansardo cca 120 m² delavnico cca 60 m². Vse v centru Žalca. Telefon 701-734.

IŠČEMO mlajšo upokojenko, ki od 8. do 12. ure dnevno 2 ostrelim osebam pomaga v gospodinjstvu. Kosilo in plačilo dogovoru. Macarol, Cuprija 19/II, Celje, od 9. do 12. ure vsak dan.

ANSAMBEL šaleških pet iz Titovega Velenja vabi k sodelovanju dekle, ki lepo obvlada Mihele Avsenike in druge, da se na priključu. Za vsa dekleta, ki bodo prijavila oz. pevke bo avdicija, nakar bodo o izbiri s poslušanjem obveščene. Prijave za avdicijo sprejema tov. Marjan Čeh, Šercerjeva 15, Titovo Velenje.

IZDELUJEM in montiram plastične rolete v vseh barvah. Telefon 24-296 od 15. do 17. ure.

PROSIM očividce (štirje fantje od 25 do 30 let), ki so bili na avtobusni postaji v Levcu v nedeljo 7. avgusta ob 7. uri in so videli karambol R-18, ki je podrl telefonske drogove, da se mi javijo na naslov Edo Bahč, Polzela 205/a, Polzela.

DRUŽINA nujno išče tovarišico za varstvo enoletnega otroka. Telefon 785-127.

Ljubil si svoj rojstni kraj, želel si spet tja nazaj, izpolnila se je tvoja želja, naj bo lahka ti domača zemlja!

V SPOMIN

Mineva dve leti žalostnih dni, odkar je mnogo prežgodelj daleč

od doma – v ZDA nenadoma odšel tja odkoder ni vrnitve, ne trpljenja ne krivice moj dragi brat

dr. sc., dr. h. c., prof.

IVAN DOKLER

doma iz Višnje vasi 40 – Vojnik

Žara s posmrtnimi ostanki je bila dne 22. avgusta 1983 prinesena iz Amerike – Los Angelesa v domovino in položena v skupni družinski grob na domačem pokopališču v Strmcu pri Vojniku.

Ne solze, ne bridka bolečina v mojem srcu te ne priključijo nazaj. Le sledovi tvojih pridnih in skrbnih rok bodo ostali v trajnem spominu in spoznanje, da se nikdar več ne vrneš. Moj boleč spomin nate dragi Ivan bo večni, kot je večna zemlja, ki te je pokrila.

Hvala prijateljem in znancem, ki se ga radi spominjate.

Tvoja sestra: Cirila DOKLER

Celje, dne 22. avgusta 1985

Karničar in planine so nerazdružljivi

Andrej Karničar je med devetimi oskrbniki postojank v Savinjskih alpah tisti, ki vztraja najdlje; že 27 let je oskrbnik Češke koče in je kar že nekakšna legenda tega dela naših planin. Tudi Karničarjevi otroci – Luka, Izidor, Davorin, Andrej in Irma – so tako kot njuna starša ostali zvesti planinam; vsi so alpinisti in smučarji in pogosto pridejo pomagat očetu na planino.

Andrej Karničar, 58 let že šteje, je zelo zgodaj začel zahajati v planine.

»Se kot otrok sem postal planinski vodnik,« pripoveduje. »Na Jezerskem je bilo letovišče in fajmošter me je večkrat naštimel, da sem vodil v planine njegove goste. Kasneje sem se poskušil tudi v alpinizmu; ko sem bil nekoliko večji fant, sem hodil skupaj z Grabnerjem.«

Andrej je bil zraven tudi pri ustanovitvi planinskega društva na Jezerskem, bil pa je tudi gorski reševalec. Na

Češko kočo so zgradili Čehi (od tod tudi njeno ime). Ti so namreč bili prvi turisti, ki so zahajali na Jezersko. Med njimi je bil tudi doktor Hudarski, ki je hodil k pastirjem v planino, v studencu pod sedanjo kočo pa se je knajpal. Takrat so Nemci v ta del Savinjskih alp markirali svojo »nemško stezo«. Ker se je šlo za ravnotežje med Germani in Slovani, so Čehi na pobudo Hudarskega pohiteli, se organizirali v sekcijo (češko podružnico) pri slovenskem planinskem društvu in zgradili kočo, ki so jo po nekaj letih izročili v upravljanje slovenskemu planinskemu društvu.

Češko kočo so zgradili leta 1900 in je po podatkih, ki jih ima Andrej Karničar, osma planinska postojanka v Sloveniji. Oskrbnik ima tudi še koledarček iz leta 1910, kjer so kategorizirane slovenske planinske koče; Češka koča je bila takrat poleg še ene postojanke v Julijcih edina v prvi kategoriji.

Ta planinska postojanka pa je tudi verjetno edina pri nas, ki je še ohranila takšen videz kot ob otvoritvi pred 85 leti; tako na zunan kot v notranjosti. V teh letih so sicer kočo nekajkrat popravljali in jo tudi podkletili, povečali so tudi število prenočišč, uredili sanitarije in skladišča, toda vsa dela so opravili tako, da so ohranili prvobiten izgled postojanke. Planinci zato radi zahajajo na Češko kočo, saj daje videz domačnosti.

janka spet ostala brez oskrbnika.

»Prvo leto smo se zmenili,

priveže noben denar in družba v bajti. Če ne bi že kot otrok vžljubil planin, ne bi nikoli ostal tako dolgo. Res, v planine ne prideš za oskrbnika zaradi denarja. Tisti, ki tako razmišlja, zagotovo ne ostane dolgo. Mene je sem gor privežalo okolje; tudi, če sem v bajti sam, mi ni dolgčas, zakaj, ko pogledam skozi okno, vidim planine.«

Češka koča stoji na višini 1543 metrov. Do nje je mogoče priti po lahki planinski poti Jezerskega (2 uri hoda), z Okrešlja čez Savinjsko sedlo ali Križ (4 ure), Zoisova koča oddaljena 5 ur hoda, Kamniško sedlo 7 ur, Grintavec 2 uri, Kočna pa 2 uri in po postojanko upravlja Planinsko društvo Jezersko.

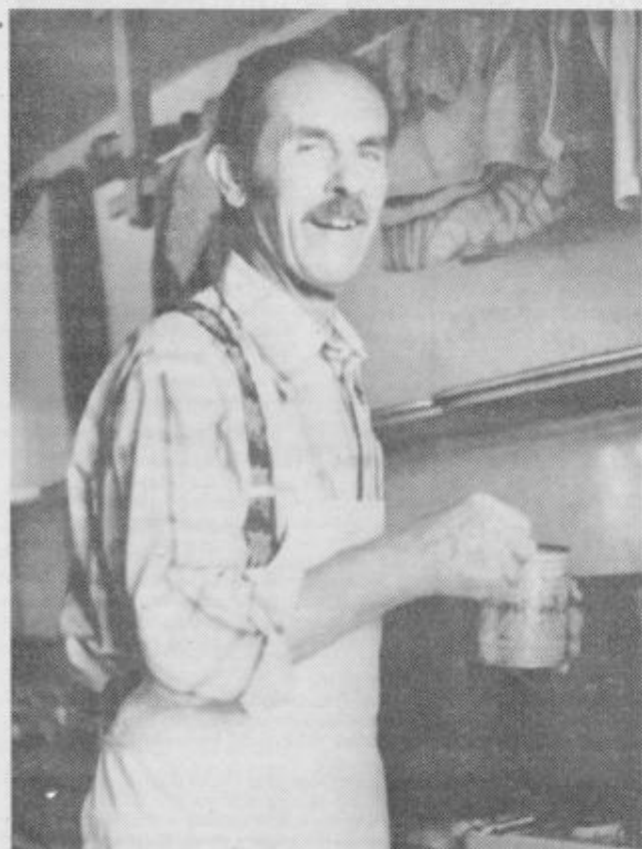
Andrej je vedno pripravljen na šalo in klepet. Količkor mu seveda dopušča čas, zakaj ob koncu tedna je koča polna in vse je potrebno postreči, ker je za planince ponavadi dolga, naporna tura. Pravzaprav sem imel

v okolici. Otroci mu še sedaj večkrat priskočijo na pomoč, še posebej ob koncu tedna, ko je v koči 100 in več planincev, žena pa pomaga pri nabavljanju. Blago potem pripeljejo z Jezerskega s tovorno žičnico.

ko da plinskega hladila skorajda ne potrebuje.

Delovni dan oskrbnika Češki koči je, tako kot v drugih planinskih postojankah, zahteven in naporen. Andrej Karničar vstane ob petih zjutraj in gre spat ob enajstih zvečer; a le če so v koči »pridni« planinci, ki ga zgodaj spat. Toda Andrej ne pritožuje in tudi o tem, bi poletje preživel v dolini ne razmišlja.

»Nekje tako moraš prenočiti,« meni Andrej. »Če ti vseč okolica in če ti delo govarja, kaj pa še češ birat.«

Andrej Karničar

Češko kočo je prvič prišel za oskrbnika leta 1949.

»Takrat sem bil odbornik društva in nikakor nismo mogli dobiti oskrbnika sem gor. Tako sem najprej prevzel za eno in potem še za naslednje leto, potem pa sem zaradi službe moral prenehati.«

Češka koča je vsako leto odprta že prvega maja, za stalno pa od 20. junija do konca septembra. Ponavadi še tudi nekaj dni v oktobru, odvisno od vremena. V koči je 40 postelj in 20 skupnih ležišč, večkrat pa prenoči tudi po 100 in več planincev. Prenoevanje v sobah stane 450 dinarjev (300 za planince), na skupnih ležiščih pa 220 (150 dinarjev). Nad kočo je tudi smučišče, kjer je vlečnica, smučanje pa je mogoče še pozno poletje, zato na Češko kočo prihaja precej vnetih smučarjev.

Kljub temu je vsak prosti trenutek izrabil za pot v planine; pomagal je urejati planinske poti, bil pa je tudi zelo delaven član upravnega odbora planinskega društva.

Oskrbniki na Češki koči so se menjavali vsako leto ali dve. Leta 1960 pa je postoj-

da so me posodili iz službe. No, potem smo se dogovorili še za eno leto, nazadnje pa sem kar ostal,« se spominja Andrej Karničar. »Na takšno planinsko postojanko te ne

jih poznam, je na tavižente,« pravi Andrej, ki planincem tudi rad svetuje, če ga vprašajo za pot. »Posebno tuji večkrat povprašajo, kakšne so poti in kako so vzdrževane. Če mu razložiš, mu to veliko pomeni.«

cev še ne kaže pravega stanja.

Le kako bi si človek drugače razlagal načelo, ki velja v trgovskem podjetju MODA v njihovi centralni prodajalni. Tam ti trgovka nič kaj preveč prijazno pove, da hlače, ki so jim znižali ceno, pri njih ne popravljajo. Čudno, ko to delajo vsi ostali trgovci. Pravijo, da nimajo svojega krojača in da je zato temu tako. Je res tako? Ali pa gre za pomanjkanje dobre volje? Morda pa imajo v tej delovni organizaciji še dovolj prometa. Kakšna je razlika med kupcem, ki kupi hlače po znižani ceni in tistim, ki je podobne hlače kupil dan pred razprodajo po regularni ceni? Se sreča, da to razliko vidi samo v MODI. Drugi trgovci so že zdavnaj spoznali, da med kupci ne velja delati razlik.

MB

IZPRED PULTA

Počitniški dnevi, pravi, niso najboljši za trgovce. Le redki se v pasjih dneh odločajo za nakupe tekstilnih izdelkov. Zato so najbrž trgovci že pred leti začeli »pasjih dneh« z velikimi sezonskimi razprodajami. Ko je bilo še dovolj denarja in mnogim ni bilo treba razmišljati, kaj in kdaj bodo kupili, so kupčije cvetele vsaj na razprodajah. Ob letošnjih razprodajah pa temu ni več tako. Trgovine so kljub agresivnim reklamam bolj prazne kot polne kupcev. Kljub temu pa kupec še vedno ne naleti na prijaznost, kot bi jo v taki situaciji pričakoval. Kaže, da tarnanje trgov-

PLANINSKE POSTOJANKE

Piše Srečko Šrol

Andrej Karničar je v planinam dobil tudi veliko dobrih, iskrenih prijateljev, ki ga pogosto hodijo obiskovat.

»Ni pa dneva, da ne bi spoznal kakšnega novega planinca. Z vsakim, če se pokaže, da je malo hribovca, je lahko biti prijatelj. Takih, ki

Na Češki koči vam lahko ponudijo enolončnico z mesom po 250 dinarjev, goveja juha je po 150 dinarjev, enolončnica brez mesa po 150 do 200 dinarjev, ajdovi žganci 250, čaj 50 in pivo 180 dinarjev. Koča je dobro oskrbovana.

srečo, kot je rekel Andrej, ravno ta dan v koči ni bilo gneče, tako da si je lahko vzel urico časa za pogovor. Malostevilnim planincem je postregla Božena, študentka z Gorenjske, ki Andreju pomaga v avgustu. Septembra pa bo vsa dela spet opravljal sam.

Andrej Karničar je bil tudi očividec razvoja slovenskega planinstva, še posebej po vojni.

»Razlike so velike,« pravi. »Bili so časi, ko so v hribe hodili bolj študentje in tehnokracija. Potem so nekaj časa hodili v planine vsi delovni ljudje. Tudi zdaj je planinarjenje precej razširjeno, največ ljudi pa pride konec julija in v avgustu. Ljudje v planinah še kar veliko trošijo, čeprav se tudi že pozna, da so plače manjše. Pred kakšnimi desetimi leti so naročili kosila, sedaj pride v postev le še juha in kakšna enolončnica. Če pa pogledamo še bolj nazaj, ko še nismo imeli tovarne žičnice – dobili smo jo pred 15 leti – pa je razlika še večja. Seveda smo takrat tudi mi lahko manj ponudili; kakšen malinovec, sirup in žganje. Včasih so naši planinci popili tudi več vina, sedaj pa piva. No, tuji še vedno raje pijejo kupico vina kot pa pivo.«

Andrej še sedaj rad opravi kakšno planinsko turo v okolici. Ponavadi vsako leto obišče oskrbnika na Okrešlju in v Zoisovi koči, pred leti pa je veliko hodil v planine skupaj z ženo in otroci, s katerimi je skupaj urejal najbolj zahtevne planinske poti

»Žičnica nam veliko pomeni,« pravi Andrej. »Brez nje koča ne bi bila tako oskrbovana. Včasih smo sem gor znosili vse na hrbtnih. Po 7 ton materiala v eni sezoni, sedaj pa ga je toliko ali še več pripeljemo samo za en mesec.«

Andrej ima pri koči tudi prizidek pokrit s snegom, ta-

zvečer; a le če so v koči »pridni« planinci, ki ga zgodaj spat. Toda Andrej ne pritožuje in tudi o tem, bi poletje preživel v dolini ne razmišlja.

»Nekje tako moraš prenočiti,« meni Andrej. »Če ti vseč okolica in če ti delo govarja, kaj pa še češ birat.«

Bodice

• Vsi tarnajo kako je vroče – še bolj vroče pa postane, ko pogledaš na cene.
• Sodobni tek na dolge proge: start – beg od odgovornosti, cilj – dohitevanje življenjskih stroškov.

• Usmerjeno izobraževanje bi se lahko imenovalo tudi – serijska proizvodnja birokratov.

• Če bi se začeli pogajati o znižanju cen, bi mnogi, ki so odgovorni za cene, postali invalidi – ker bi si raje zvrtili luknjo v koleno, kot pa dovolili znižanje cen.

MARJAN BRADAC

XVIII. mednarodni
OBRTNI SEJEM CELJE
Golovec od 13. do 22. septembra 1985
11., 12. september – poslovna dneva
Vstop samo s poslovnimi vabil

IZŠLA JE KASETA

ZLATA HARMONIKA

z najboljšimi posnetki tekmovanja harmonikarjev na diatoničnih harmonikah (fraktonaric) na Ljubni pri Celju.

Kupite jo lahko v oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje ali naročite po povzetju na naslov: Novi tednik, Trg V. kongresa 3a, Celje